

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
GESANT NAGAR. MADRAS - 600 090.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம்.

மயில்வாகனப்புவரியற்றியது.

புரதராசனுய ரசலராசனமகள் பங்கண்ணபுதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீள்சரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினான்
கரதராசனைய மொழியரங்கனருள கருணைமாரிநிகர் பருணிதன
வரதராசனமறை வாணராசனமிரு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சினனததம்பிப்புவரியற்றியது.

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாக் கொண்ட, சித்தனுயா சிவநிசிமான மியமதனைச் செநதமிழாற
நெரித்தல் செயதா, தைதகைய பாரதது வாசகோத திரனறங்க னரு
ளு மைந்தன,சத்தபுரி களிற்காசி நகர்வரத பண்டிதனமுத் தமிழவல
லோனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சி. வை. தாமோதரமயின்னையியற்றியது.

சூயலியங்க சொருபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணஞ்சன னாகத்
தியலிங்க* நயவரத ராஜபண் டிதமறையோ னியம்பி னுன்வைத
தியலிங்கன் வல்வையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசசில
மயலிங்கந் கிலாதவகைவழங்கவழங்குநீர் தினிதுவகுத்தானனறே

* இங்கம்-அறிவு.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஒவகுமொரு மருப்பாணை யுயிர்க்குமிரா யிருப்பாணை புரக வே
ந்தன, ருங்குநெடு நிலத்தாணை முகத்தாணை வதைத்தாணைச் சயில மா
ணைப், பாங்குவைத்து மழுத்தாணை பரித்தான்நற தனித்தாணைப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமல பத்தாணைப் பொருவிலைது காத்தா
ணைப் போற்றல செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சோதந்த கமலமலர்த் திசைமுகனூந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
காதநத நகப்புலிககாற நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வாழ்நத கலசமூலை மலைவனிறை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்நதத மணிமிடற்றுக கடவுடரு வடியினைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் சமலமலாக் கட்டிகிரிக் கரனொருகு கரம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவளமலை மருங்கிற படரும் பசைக்
கொழிகொடியபவககடலிற்ருளித்தமுந்தா தினபமுத்திகூடுமவண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யமமைபத்த தனபு கூர்வாம். (உ)

விநாயகனார்.

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குவவு தில்லைன்றிற் றுலங்
கு கோயிற், பொற்பகலாக குடபுலககோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர்
போற்ற மேவி, யறபகனூண் மலரிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்ட
வர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரம்பனையோ கொம்பனை
புட் கருதி வாழ்வாம். (ரு)

சுபபிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயிலசயிலத துணைமுலைத்திண டருவியாமை தோயும் வாடகண, ணீராட்டுப் பெறமறந் டவுணருடற புலவலகை நிறையத தேக்கிப, பாராட்டுத தரவடிவேற படைபணிதத கரணனபாப் பதி ககுச செலவச, சீராட்டுப் பிள்ளையெனுமுருகனமுரு கவிழமலாததாள செனனி சோப்பாம. (சு)

இரங்குனறன றஞ்சநக கெனறமக வானமுதலோ ரிரப்ப நீண்ட, கரங்குனறம படைத்தனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன கதங் கொரா சூரன, வரங்குனற மயிலுக்கைத்தங் கயிலெடுத்தமலாககரத்தோ ன் மஞ்ச துஞ்சும, பரங்குனறத திருந்தசெவவேளடிககடிச்செம பது மமலா பணிதல செயவாம (சு)

ராலவா யசங்கவரப பிணங்கிடகருங் சளத்தமாந்ததெயதி நொ யதில, வாரலவா யுறுமொருமா வரையோரொன ஞோரிணடா வகிர ாத வேலோன, வேரலவா யழிக்கமெனேருட கவினபடைத்த வன ளிசா வேழத தோடுஞ், சீரலவாய வரும்டிக ளடியரடிப பொடிமுடி யிற் சோத்தல செயவாம (சு)

பெருவாலிக் கயனயனக குறத்திமுகாம புயமலாததும் பெட்பி னெனறு, மொருவாலி னனகுடிலைப் பொருளவிரித்ததுத தாதைதனக குறாததோ னாகா, மருவாலி நனகுடினருப புனனமலாததேனுடன ளவி வயறகுப பாயுந், திருவாலி னனகுடிவாழ் செவவேடன சேவடி கள சிந்தை செயவாம (சு)

பாரகத்தும் விசும்பகத்தும் பயினமுனிவ ரிமையவாதம் பழங்க ணீங்கத்த, தாரகத்தோன மறையுருவாய் மருவுசிவ சத்திதரு சத்தி யால வெஞ், சூரகத்தைத் துளைப்பதி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகத்தி லிருந்தபிரா னெனனகத்தி லிருக்கவிடாக கிடமி னெறெனபால. (சு)

நீடலுறழ் கருங்கனங்குள படிந்தமுழ் வெனமுழங்க நிரந்து தும்பி பாடலபுரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந் தனப்பணையிற்படருஞ் செயட கோடலலா விளக்கேந்தக் குலமயின டகம்புரியுங் குன்று தோறு மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவின யகற்றி வாழ்வாம். (சு)

உருத்தணியாய வரும்சுர ருடறுணிககு நெடடிவே லுரவோ ய துனபக், கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட்டிழைத் திளைத்தகளைந்

லக சருணைக கண்டந, திருத்தணியா கழனிழற்கீ டெனறுவழி பங்
உடையா ரிசயத் துள்ளந, திருத்தணியாம பதியகத்தும் வாழ்குமா குரு
பாருளு சிரமேற கொளவாம (௧௮)

பொருவினற மலாபொதுளுந தண்டலேருந கதிரைநகர்ப் புனி
தா பாத், முருகியுளத் தழுத்திவினே றீறமுந் து மாரெழுத்தங் முண
நது நாவின், முருகசர வணபவசண முகருநகென நனுதினமுமொ
ழிவொ தங்கண, மருமருவ கமலமல ரடிமுடியின மீ துவைத்தது வண்
கல செயவாம (௧௯)

திருநந்ததேவா.

செயமதமுற புரிசடைபுந் திருதுதலிற் றனிவிழியுந் திண்டோ
ணுனருங், கையதனீற சரிணைமழுப பிரமபுகைவ யடிசிறுமான க
முந் தாங்கி, கையமுத லடா, ததுலருந் தொழநுந் துலகாகக் மது
யஞ் சூதி, மையனருந் பெற்றநகதி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக் கைய
பாம, (௨௦)

சரஸவதி.

காரதிருங் கயிலைமலைக் கண்ணனமுந் புரமெரிக்ககருந் ம
நா, ணீரதிகந் தருநதருங்கத் தடங்கடலருந் திமிமபுடவி நெடுநடு
ருநகத், சாரதிதன றிருநாவி லடியருநத் தினிலிருக்குந் தவன யெ
னிப, பாரதிசெம பதப்பதுமத் துணைப்போது முப்போதும் பரவல
செயவாம (௨௧)

சண்டசுரா

நீளிரண்டு கரசுதெடுத்த நிறைகுடப்பான முகறமுந் தீநி லாடடி
வாளிரண்டு நிகாததவிழி மலைமகாக்கள வணைவருந் தி மலாகள சாத் தி
யாளிரண்டு பதமளித்தென றருசசிகு மமைந் துவருசெய தந்தை
தாளிரண்டு மறவெறிநத் சண்டசா முண்டகம் நிறுவிற் றுழுவாம.

திருஞானசம்பந்தமுந் திவனா.

வெங்குருவிற் கவுணியாதங் குலத்துநிசுது மீனவனறன வெப்பு
ங்குணு, மெங்குமிசை பெறமாறநி யமணைண்ணு யிராகழுவி னேற
வேற்றிப், பங்கமிலென பரிவையுருந் தைத்தயிர்பெற நெழுப்பதி
கம பாடி மேனமை, தங்குமறைத் துணை சம்பந்தன ருடமிணை
டலேமேற கொளவாம. (௨௨)

சந்தாமூர்த்தநாயனா.

மங்குனிற் திருநெடுமால வளையெயிறுந் பெருங்கேழல் உட
தாங்கி, யங்குணில முழுதுமுழு தறிவாரிய கமலமல ரடிகள் சேப

பச்சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையென்பா டன்
பாலன்பாற, பொங்கிருளிற சந்தரனை நடப்பிதத சந்தரனைப் போற
றல் செய்வாம். (௩௬)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுள்ககாச சென்றமாசெய் காம னு
மைம், பூவரசு படவிழிததுப் புனவேங்கை யத்தியதழ் புனைநது போ
ந்தத, தேவரசு மனமகிழ்த திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற சிறக்கப் பாடு,
நாவரசு பதம்பரசு நமசுஞாபொன னுடடரசு நலகு மனறே. (௩௭)

மாணிகுகவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகபப் பிணிகுடையு முடறசமககும் பிறநதை நீக்கி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ் சோலை
மருவாத மனைநதுவலு மன்றுடையாற குக்கோவை மாலை சாததுந
திருவாத பூரடி க ளடிகளபடி யுறவணங்கிச செனனி சேர்ப்பாம். (1)

தில்லைமூவாயிரா.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமனறிற் திரு
க்கூத தாடு, மெமமையா னுடையபிரான யாமவரி லொருவொனறன
றிசைக்கப் பெற்ற, முமமையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற திருப
பணிகண முயன்று செயவோர, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத
னையோர தாட்டுனைக டலைமேற கொளவாம் (௩௯)

சிவனடியார.

பொய்விரவு பவநீறு படப்புரிவெண டிருநீறு பூசிக கண்டி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுதது முணாநதுமனக களங்க நீங்கி, மெய்
விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேனமை பூண்ட,
மைவிரவு கண்டாதொண்டா மலரடிகள சிரத்திருத்திவழுததல செய
வாம். (௨0)

கடவுள்வாழ்த்து முறறிற்று.

ப ந யி ர ம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைருழ் தில்லைவனத தறிஞர்திருக்கடை
க்க னோக்கி, முந்தவுரைத் தனாபலரு மாயினுய யாகமதான மொழிவ
ழாமற, பந்தமறத திடுஞ்சிவராத திரிவிரத சாரிதைனைப் பாடுகென

ஃ, ஸ்ரீநாமமீழி னுயர்விருத்தப் பாவசனாற் றிநீயுடையோனருசு செப்ப
லுறறேன. (க)

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாசு செயதனனால் வித்
தின பாதி, நாணிலனென றெனையுலகி ஞவலாக ண்குவரதை நாடிச்
சுற்றும், பேணிலனின மலனீர்வின பெருமையெடுத துணாகருமிந்
தப பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபதத்து ளிருத்ததுமெனும் விருப்
புனத்தை யீர்த்த லாலே. (உ)

வேறு.

அரியநற பரத விதிமுறை வழுவா தாநெராடலகண்டுபபோர,
விரிசினைத் தருவின வாழ்கவிநடமுங் கண்களெ விருப்பொடுவியப்பார
தெரிதமிழ்ப் புலவ ரமிழதெனத் தெருட்டுஞ் செய்யுள்கேட டகமகிழ
சிறநதோ, ஞரியனொன புனசொற கவிசெவி யேற்றுள ஞ்ருவப்புறற கெ
னபதா லுணாததேன. (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வாணாதற கலைமகள் செறிதலாற நினை
மிலகு நானமறைத் தொனிகனி யிராததிடு
லலகிலா வுயிர்ப்படைகருநான முகநகினை ம
றுலகு போற்றுகை மிசவன வளஞ்சிறி து (க)

மண்ட லநதனைச் செங்கனிப் பவளவாய்
றுண்ட முண்டகக் கட்டிரு டோததம்
குண்ட மொண்டழற கண்களின குண்ட காப்பென
றண்டா யாவரும் புகழுவது நைமிசா (உ)

முனிவா முன்னேநாண முண்டக முண்ட முகனைப்
புனித மாதவம் புரிந தியாம் னை
லினிய நறறல மியம்புதி யெக
வனிதை கேள்வனோ துண்ட முப்பையை வாங்கி. (ங)

இருகை யால்வளைத் தருட்டி மிடித்திடு மிடத்திற்
பொருவின் மாதவம் புரிநினை றுணாததிடப் போனா
கருது மகருகை தங்கிய கானமற் றதனா
நிருவு றைந்திடு நைமிச வனமெனச் சிறந்த. (சு)

சிவராத்திரிபுராணம்.

துன்று கொன்னையாற பசங்கொடி விரவலாற சகிதி
யென்று மேவலாற கடுவிடப் பணிகளெய துதலாற
கன்று மாணுகண் மிறைதலாற கதிர்மணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரமபர னிகாக்குமட வனமே (13)

ஆண்டெ ஸூரதுயா சோலைக் ளறவருக் கடைகாட
மாண்ட நறகனி மலாமுதல வழங்கினஞ் சுராகுரு
மாண்ட ளீர்த்திட வேண்டுமென நெண்ணிவா ளளவா
மாண்ட வன்றடஞ் சினைககைபை ிட்டியே நிறகும (14)

சுடையா குணமிகை தரித்திடுபு கரத்தாக்கண மிசையன்
நெடையா ராதப மறைத்திடுச் சோகைமென ிலிக
குடையா செயயகற நேயத்திடுங் கோடிக மிறைஞ்சி
மடையா மாதவத துறவாக ஞ்றவதவ ளெமே, (15)

ஆத் பகதெறு வேனிஞ் ளமபுதந் துளித்தசு
செத சீர்பொழி மாரிகா ளரிமமபெயுந் தினங்கண்
மாத வந்தவ றுந்நிழைத் துமபரு மதிககப்
பாத கங்குலக் கடித்திடும படிவரப படிவா (16)

உருபு மருதழல வேடபவ ரொணமலா சமிதை
தருபவ மண்டளி ரெடுபபவா தமனியச சிகரப
பருபவ மண்ட தணுவெனக் குனிசெயத் பரணை
விருபவ மண்ட சபபவ மெண்ணிலா விளம்பல (17)

இன்ன மருதவனத்தியல பனைததையு மெடுத்தது
வனன மருதவனத்தொளிர் பற்றில வாயாற
சொன்ன மருதவனத்தொளிர் பற்றில துணிக்து
பன்ன காதி மருதவனத்தொளிர் பற்றில கரிதால் (18)

தெருணம் நதது மருதவனத்தொளிர் பற்றில
மருணம் நதது மருதவனத்தொளிர் பற்றில
பொருணம் நதது மருதவனத்தொளிர் பற்றில
னருணம் நதது மருதவனத்தொளிர் பற்றில (19)

வேறு.

வந்தமா முனிவன் நனக்கெ திர புருந் துவருகென வுரைத்திவண வர
யெந்தமா தவஞ்செய தனமென முகம னியம்பியங் கியாவரு மிறைஞ்சி

பொற நவீசினி லிருத்தி யருத்ருக்கியமுதலா
கவா தரவிற பூசனை விதியின முறைதவரு முடிதது. (௧௨)

மழைக்கரு முகினமின னிறத்தசெஞ சடிவமாதவா சூதனைநோ
ககி, யிழைப்பதற செளிதாயப் பவக்கடல சுவற்றி யிருங்க திப பேறந
ல குவதாயக, குழைக்கயனடநது சுழிக்கயன மருட்டுங கூாவிழிக்கோ
தைபங் கிருக்கு, முழைக்கரப பெருமான விரதமொன றெமக்கீண
டுரைத்திட வேண்டுமென றிர்ப்ப. (௧௩)

நனறென முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீர பொழிதர விருந்தே
முனறவ மிழைத்த பயனிது கேடக முயனறது நீவீரமுக ருதம்பை
வெனறமா தவநீர விடையுயாத தருளம் விமலனுக் குரியநலவிரத
மொனறுள தமா ரனைவரு நோற்ப துரைக்குவ னுவநது கேட டிடுகின

மினனைநோ சடிவத தவிமதிக கொழுநது மிலைசெய சிவனிரா
பபெருமை, யனனலூ தியுமோ ராயிரங் சவைநா வனநதனு மழைந
திடற கரிதான, மன்னுமா தவஞ்சோ நந்திவா னவறகு வழு வையு
முழுவையு முரித்தோன, முனனைநா னுரைத்த தெனனெரு நாவான
மொழிந்திட முடியுமோ முடியா. (1௪)

உலகுயா பிாமன படைப்பதந திருமா லுயித்தோகை காப்பது
முலகி, லலகிலா வளம்பெற நியக்காகோ னளகை யளிப்பதங் சளிப்
பொடிந திரனரு, னிலகுபொன லுலகம் புரப்பது மதிய மிரவிசெந்
தழற்கிறை யிவாக, டலைமைபெற நதுவுஞ் சிவநிசி விரதந தனையி
ழைத தெனவுளத துணாவீர (௧5)

கூறுநான மறையோக் கிருநிலம் பசும்பொற குவைபசுக் கோம
நல கிடினும், வேறுவே றுரைத்த விரதநோற நிடினும் விரியுளைப் புர
வியின வேளவி, தாறுசெய திடினும் புரளவெண் டரள துரைத்திறை
கொழித்திடுங் ககை, யாறுமூழ் கிடினுஞ் சிவநிசி நோற்போர பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால (௧6)

அநதண ராசா வணிகாவே ளாள ராதியா விழிகுலத துதித்த
வெநதொழி லாள ராசமா விநத விரதமே நோற்றிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞ்சினிந் தேத்தசு
கநதடு களிநன றுரித்தமெய் தரித்தகண்ணுதற்கடவுளிற பொலிவார.

ஆவினைப புரிதா லணி சருமருமத தருமறைக் கிழவரைக்கருங்க
ண, மாவினை யளித்த கடலமிரதனைய மழலைமென மொழிச்சிறு மக

ரைக, காவீனே [redacted] நவுங் கருவருழற் செவவாயக் கன [redacted]
 னைச செகுதத, [redacted] யனததும் பரிதிமுன னிருளபோற் சிவ [redacted]
 நோற்றிடிற் தீரும- (கக)

மறைகளிற் சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களிணமக மேரு
 ிறைபுன னதியிற் கங்கையோ ரைந்தாய நிகழந்தபூ தத்தினு காய
 முறைதெரிசுரரிற் கருமுகிலூதி முதனமைபெறறுயாந்ததா மென்
 வறைதரு விரத மனைத்தினு முறைகரு மரணிர் வதிகமென றறிமின

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக கிணையா மதிப்பது மாணமீண (க
 திததுப், பெற்றன தொழிலக ளியற்றிநின் றுழலும் பிரமனமான மு
 தலிமை யவரைப,பற்றலா புரமோர் நொடியினிலடலபடவட வரை
 குனித தருளுங், கற்றையரு சடிலக கண்ணுதற் கிணையென றறிவி
 லா ருரைப்பது கடுககும. (உக)

அனபுனா ரனறி யனபிலா ரெனினு மரணிர் வினிலுண வகற்றி
 ப், புனபுலா லுடலம வருந்திடத் துயிலகண பொருந்திடா தருச்சுனை
 புரிந்தாற், துன்பின் பிறவிச சுழிக்கட லமுந்தித் துயருறா துறக்க
 மே முதலா, மினபமா பதத்திற் போகமாந் தமல னிணைப்பதமபெ
 றுவரென நிசைத்தான. (உஉ)

இனையன மொழிகள கனைகட லமித மெனச்செவிப்புலம்புக
 முனிவ, ரனைவரு மகிழந்து மெயமமயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொ
 முதுபைங் குவளைச, சுனைபயில் கயிலைச சிவநிசி விரதத் தோற்றமு
 நோற்றிடு மியல்பும், வினையக றவததுச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத்
 தருளென விளகும. (உ௩)

பெற்றயா கீதீ வீற்றுலகீன்ற பிதாமக னுலநதுபே ருலக, டு
 றறுமற் றொடுங்கிப் பிளையத் துயிர்கண முடிந்திடுங் கங்குலி னுளத்
 தன, புற்றமா மறையா கமவிதிப் படிவண டுமுதுதே னுணடுபாட்
 டயரும், பொற்றுணாக டுதகைத் தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை
 யருச்சுனை புரிந்தாள். (உ௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன
 றபி னிதழித், தாமமாபுனைநத் சோமசே கரனபொற் றுளிணை பணி
 நதவன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின றுனைநான வழிபடு கங்கு
 ல்வா னவரு,நாமரீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனவின்
 றிடவும். (உ௫)

சிவநிகேதோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப் பச்சிமத தடைந்த பரிதிபூ ருவததிற பருப்பதத துதித்திடு மளவு நச்சிநற பூசை புரிந்தவா முததி நண்ணவும் வேண்டிமென றிரப்ப வுச்சியின மணிசே ராகபூ டணனு முமையவட கவவர மளித்தான.

ஆதலாற சிவராத திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ் நத, தீதலாற பரம னிரவினிற ரோற்ற மினனுமோ காரணமுளதெ ன, ரோதவா ரிதிரு மூலகுளோ பொருட்டா வுறுவாகேட டிவந்தன முருகச, ருதமா முனிவன் வியாதனமுன் மொழிந்த சொற்படி சொ லலுவான் றுணிந்தே. (௨௭)

பின்னுமோ கற்ப விறுதியி னிரசப்பிரசமெனகமலவீடிருக்கு மன்னவா கனனு மூலகுறா ருயிரு மழிந்திடு மற்றைநா னிருண்ட, வ ன்னமா முகிலக னீண்டியோ ரோழு மறிகட னீரமுகந தெழுந்த, மு ன்னனோ பொழிந்த பிரளயப் புனலவான் முகட்டள வளவீழுட டிய தால். (௨௮)

ஊறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு வேறிலா னகண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுத்தெதி டக்கு மாறிலா னிமய மலைமக டனைத்தன வாமமீ திருத்திடுன வாழ்நா னீறிலாமுதல்வன பாவரு முயய யோகமுற றிருந்தன னிப்பால். ( )

கானிமி துளபக் கண்ணியு மணியுங் கவின்பெறப்புனைந திடுங் கரிய மேனிய னளித்த சராசர மனைதது மீளவும் படைப்பதற கெண்ணி யூனிமி ருடற்செங் கட்பெருங்கேழ லுருத்தரித்தாழ்ந்தபேருலகைக கூனியமருப்பிறறுங்கியப்புனலுடகுளித்ததுமீதெடுத்தியாந்ததற்பின.

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமென டிசையிறநம்பிடாவகைமுதனாட்டி விரிக திரப்பசம்பொறகொடுமுடிவீளங்குமேருவைநிலைபெற்றதுதிப் பரிவுறு முயிக ளினைத்ததுமீ ரோழு புவனமும பண்டுபோற்படைத்தற் குரியநான முகத்துக் ஞாவனை விரவு முந்தியம போதின லுதவி. ( )

பங்கயத தயனைக் கடைசகணித்துலகம்பண்டுபோற்படைத்திட ப்பணித்துத, துங்கவேற் றடங்கட் டிருமகள் சுருதி துதித்திடுந் து ணைப் பதம் வருட, வெங்கணமாமணிசூட் டரவணைப் புறத்து வெ ண்டிணைப் பாறகட னெவ, ணங்கணமா ஞால முமுதுமுண டிமீடந்த வமலனங் கறிதுயில் புரிந்தான. (௩௨)

உந்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுணைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து புந்தியிற நெளிந்தி ரோழுல குடனே புலவர்க் தருவர்கிம் புருடா

வெந்திற லரக்கங்காவா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசா முந்திய சித்தா மனுடாநீ ரெகா முனிவரா முதனமுதற் படைத்தே.

புதியமைந தினனுபவம்பொருந திப்பொருவின முக்குணங்கனிற்றமு யாதியிற் புகளுன கிருபதின மேனான கமைநதநா ருயிர் பேத மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொற்றையா ழியநதடநசேனா சோதிவா னிரவி குளிரகதிா மதியுந தோற்றுவித்தனைனத் துவசன

பாருல கெவையுஞ் சராசரச் சொகையும் படைத்தபின் பண்ண வா முசலாயச, சுருல விடுமீ ரொன்பது கணமுந திரண்டிரு மருங்கு செலிப்பக, கூருல வியவென னுகிப்பெரும பேழுவாயக கோளரிசும தத பொற் றவிசிற, காருல வியமைக குழற்கருந தடங்கட கீலம கள கொழுநனயீற் றிருந்தான. (நூ)

பின்னரோ தினத திறருனவகுத்தமைத்தபேருலகனைததையுநோககச சொன்னமாகணங்கள் சூழவரவெழுநது துலங்குமேலுலகுபாதலங்ளன பொன்னவா குடுரிப் புதரமுசலாப்போயவனகண்டில புளகித் துற தென்னினினை முசலவ ரினிப்பிற்றொருவ ரிலொணுமிருஞ்செருக்குற

உளமித்த தருக்கிக் கொண்டிமண டலம்பணிண்டவன ரெண்ண டையங் கனிவாயத், தளரிடைக கரிய கெண்டையந தடங்கட டாக் கணங் கிளவன சரமாந, துளவணி மருமத் தரியர வுணையிற் றுணை விழி முகிழுத்தறி நயிலசெய, கிளாநெடுந் தமரத் தினாமணி கொழிற் குய ஈரவா ரிதிமருங் கடைந்தான (நூ)

விண்ணினினை நிழித்து முதிர்ந்தகுற காள் மேகமொன றமித்த சாகரத்தி, னண்ணிய தெனவே டெட்டுடற்பகுவாய நகுமணிச்சமகை வா ளரவிற, புண்ணிய முதலவன யோகநித் திராமுன புர்வது கண மிளம பொரும, வெண்ணிதின றடாநது கணபடை வளாவோன யாவ னு யெழுந்திடொன றிசைத்தான. (நூ)

வேறு.

அகலாசனி லலாமினபயி லமலனதுயி லொருயி மிகல்கொண்டிவை பகாகினற்றை யாராயென வினவப் புகலம்பர முலகும்பாகள் புவனங்கனல் பவனஞ் சகலந்தளி யுதவுமபொரு டானென்றுரை தந்தான. (நூ)

பூவுந தியில வந்தோனிலை புகலப்புய லனையான ரூவுந திரை தவமுங்கட றையெண்டிசை வரைபார்

மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிங்குனை முதன்மற்
றியாவுநதரு பரதததுவன் யானென்றுரை செய்தான். (௧௦)

மறைநாலுமென ஞவுறறது மண்காலபுனல விணம
கிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி படைப்பே
னிறையாகிய பரதததுவன் யானலலது நீயென்
றறைவாயறி வறருயென வயனுங்கழ றுறருன். (௧௧)

அக்காலையி விருவோரையு மடாமாயை மறைக்கப்
புககாருணா வில்லாரமா பொருவானமுயல பொழுதிற்
கைக்கராமுக முனிவுறறெதிரா கண்ணன்குனித திடடுத்
திககாணைகள் வெருவுமபடி சிறுநாடுனோலி செய்தான். (௧௨)

வலிசேர்புய நெடுமால்கர மருவுங்கொடு மறநா
டுனோலியாலர வரசுமபாக ஞடனுட்கிட வுவரார்
கலியார்கடை யனலகாலகிளா காலநதனை யொப்பச்
சலியாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிந்தான். (௧௩)

கடுததானுருத தெழுந்தாலெனக் காயுங்கத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுகள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி வினாவிற்
றடுததானொரு குசைகொண்டியா சலசத்தவி சுறைவோன. (௧௪)

சேறித்திசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமந்திர மெடுததோ தினன விடுததா
னூறித்தரு கருணைக்கட லுவணபடி ஞகைத்தே
தூறிச்சில கணைகொண்டொரு நொடியிறறுகள் செய்தான். (௧௫)

கண்டந்தண னிவனாகமொ கடிக்கைப்பொழு தளவிற்
றுண்டஞ்செயவ னென்றேழ்கடல சுவரசுரா பதற
வண்டங்கள் வெடித்ததுட்கிட வசனிகுல நாணுந
தண்டொன்றது கொண்டங்கரி தடமாபி லெறிந்தான். (௧௬)

முதிரச்சின மெதிரச்சதன் முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிர்பட்டுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு னுய்த்தான். (௧௭)

வின்னாடெரி ஈதுவக்திறை விரியுங்கடல் சுவறத்
தண்ணாமதி தபன்னறிசை தடுமாறினா திரிய

மண்ணாழி வற்றும்பரு மடியும்படி மறமுந்
நெண்ணுதமா பொருதிட்டன நீமைபது வருடம். (சுஅ)

பொருதிப்படி மலைவற்றிடு போதிறநிரு மார்பன்
சுருதிக்கிறை வனசெனனி துணிககுமபடி நெருசிற
கருதித்துணை வீழியிறகனல காலக்கனல காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல கண்டே. (சுஅ)

நாமாமுகத் துருமேலினிக கொளவானபரசிவன் நன
சரமானது கெடுதேவீனன நனியாடலவிற குனித்தே
திசாமுக மொருநான்குள செழுநானமறை யவனும
வரனாகுண விடுததானவளா வடவைக்கனன மான. (சுஅ)

பெண்டானமுடிக் கொண்டானிடம் பெற்றாணுத விறநீக்
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன மண்டா
நுண்டானுறு நுண்டாதித மொண்டாமரை யுறைவோன
நண்டானுதி வண்டானமுதி சமரம்பொரு தமரம. (சுஅ)

கடுவெஞ்சின மொடுதன்படை விடுகின்றனா கடிதின்
நடுவெங்குள மிசைதுஞ்சுவ ரரியமபுய னெனவே
சுடுவெங்கனல சிகைகொண்டெழு சுடரினறிநா வடிவாய
நடுகின்றனன மதியம்பொதி நளிரசெஞ்சடை முதலவன. (சுஅ)

எடுக்குங்குட மாதத்தினி லிலகுமயிறை குறையத்
தொடுக்குநதிதி பனனானகெனச சொல்லுஞ்சுதாத தசியி
னடுக்கங்குலி னப்பேரொளி நணனுறறபி னன்னோ
விடுக்குமபடை நீரூயவை வெடுத்திட்டன மாதோ. (சுஅ)

வேறு.

நீனமலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொனமலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிா பதும ராக
மனமலை நின்ற தென்ன மாறுகொண்டவர்தம் மிற்றஞ்
சொனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக கண்டா. (சுஅ)

பங்கயத் தயனமால விண்ணோர் பாததகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவா மனத்தி னுல மளவிடற கரிய தாகிச
செங்குதிப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை ரோக்கி.

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்ரு
மிதனடி முடிகள காண்பா னிருவரு மிசைநது தம்மிற்
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென றேன மாகித்
துதிபெறு முருநதன கீழேழ் தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான். (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோ
சொன்னவா ருயிரக ளெல்லாந் துணுககிடப் பவளச செங்கா
லன்னமாய்ச சிறைக்கான மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன வானின மணிமுடி தேடிப் பே-ளுன. (௫௭)

மருவருந் தளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின றேனு
மிருவரு மநநத கால மிறந்துட லினைத்த தன்னித
திருவரு மழலின செயய சேவடி முடிகா னுமல
வெருவரு மனதத ராகி வெள்கினர் மீள்கின றுரால. (௫௮)

கூடியங் கிருவா தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும வெறபி னமாநதுய ரனப ருள்ளத
தூடிருந் தருளவோய நினனை யுணாநதில மெமது சென்னி
கூடியாம் வாழ வினறுன றுணைப்பதங் காட்டுகெனரா. (௫௯)

மாசிமா தததிற் றேன்று மதிக்கலை குறைநது தேயு
மாசிலபன னுனகாம பசுதத தரையிரு ளியாமந் தன்னிற
றேசினுல விளங்குளு சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா நுதற்கட் பெமமான் றனதுருக காட்டி நின்றான். (௬௦)

நீலகண்ட முமெண டோளு நெற்றியிற கண்ணு நீறுங்
காலனைக காயநத காலுங் கையின மான மழுவுங் கண்டு
மாலவன வாமந் தன்னின மலரயன வலப்பா னின்று
குலபா னியனை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுறரா. (௬௧)

ஓதியா யணுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யெனறம
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற
சோதியா யெழுதாக கேளவிச சுருதியின முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின னடிகள் போற்றி. (௬௨)

விடைக்கொடி யுயர்ததாய் போற்றி விரிமலாச செழுமபொற
கொன்றைத், தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற றேட்
டிற் றுவும, படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா
போற்றி, சடைப்பரம பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. (1)

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீகருநாட் சராச ரங்கன
பரிததன புவன மூனறும் பாலநேத திரததீ யூட்டி
யெரிததுநீ ருக்கிப் பூசி யெபைணிர திலங்கு குலந
திரிததுநின ருடு நினபொற சேவடி போற்றி போற்றி. (கசு)

இலகொளிக கதிரொன ருகி யீமபுனற் கும்பந தோறம
பலவுரு வாகித தோனறம பானமைபோ லங்கந காயநின
முலகுயாக கனுப வங்க னுடடுவித தொழிநத காலத
தலகிலாக கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (கசு)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய உண்ண மொப்புட னுயாவு மினறி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைநதுநீங் காது நிறகுங்
கருதரு ஞான நைதக கருணையங் கடலே போற்றி. (கசு)

காலனார் வீழ்த தாகருங் கனைகழற காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக கெலலா முழுமுதற பொருளே போற்றி
பாலநேத திரனே போற்றி படாதினாப் பாலின வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத தண்ணலே போற்றி போற்றி. (கசு)

பொடியெழப் புரமோ மூனறம புன்னகை கோட்டிச் சட்டாய
கொடியின்மீ னெழுது வேளைக குளவிழி யழலிற் கொன்றாய
படிமுதற ககன மீராயப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற கெட்டா வததனே போற்றி போற்றி. (கசு)

நீாவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம
பார்வடி வாகத தோனறப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
கார்வடிவான கூந்தற கவுரியு நீயு மொன்றாயப்
பேர்வடி வினறி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யெனறே. (கசு)

எயசசிலை யுண்டென ரோதற கேதுவா மிடையாண மாரன்
கைசசிலைப் புருவ மைக்கட கவுதமன பன்னி கொண்ட
மைசசிலை யுருவ மாற்று மலாப்பதன வடததண டாரநத
பசசிலைப் பன்னி யானுட் பரிவுடன பழிச்சி யேதத. (சு)

மருவிரி கமலப் போதின மன்னுநான் முகத்தோன வெற்பி
லருவிபோல விழிநீ சோர வாகநெக் குருகி யனபாற
றருவிரி மலர்க லேவித தமனியச சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற பூவடி போற்றி செயதான். (சு)

வேறு,

நிலததானை கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச்செ
ங்கை, வலததானை மலைமகளசே ரிடததானை வரிசிலைகை மதனைக்
காயந் , சலததானை யெண்புயா சலததானைப்படைருழத் தருக்கி வா
ழதென, புலததானை யுதைத்தமலாப் பதததானைப் போற்றிசெய்தார்
புலவ ரெல ளாம். (௭௨)

கந்தரனோ கந்தரத்தான கருணைவிழிக கடையருளிக களிப்பினோ
டு, மந்தரவா னவாபுகழ்புள ளரசுகைக்கு மசுதனை யளிதே ணுணு
ங், கொந்தவிழநாண மலாககமலத் தவிடுருக்கு நான முகனைக் குறித்
துநீவிா, சிந்தைததனில் விழைந்தவரங் கேணமினது தருவலென்று
செப்ப லுற்றன. (௭௩)

கரியெனநினை நுயிர்க்கருளசெய கண்ணுதனீ கனற்பிழம்பாய
நினை நகாலே, விரிசுடாவிட் டெழுமொளிகோ விளக்கிலவிமும் விட்டி
லென வீழ்ந்து நீரு, யெரியுமெம தததிரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டுதவி
யாங்க ளெனறும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள புரிநியெ
னைப் போற்றி நினறா. (௭௪)

அனறமரி லிருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
ரினறவிராச சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதித்த நியமத்தோடு வா
மனறல மலாகொடுபுசை புரிந திடினீர் நினைந்ததெலாமவழங்கவசெய
மெனறயனமா லிருவருக்கு மனமகிழ்வரமளித்திடடியம்புமினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளா நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மே திவருங் கடலபுடைகு முலகிலவிரும பியபோகமுற்றிப்பின்னர்ப்
பூதிதரும பெருமபாவக் கடல்கடந்து முததிநெறி பொருந்து வாரால.

ஆவிந்த மறைமவாகட் களித்தாலும் புரவிமக மாற்றினுலு
மேவிந்தச சிவநிசியோற பலனறரா வெனவியந்து விண்ணினோங்கு
மாவிரத நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன வாமக்
கோவிந்த னரவிந்தன கோவிந்தன் முகநோக்கிக் கூறிப்போனான். ( )

உலங்குலவும் புயமுருந்த னிவவிரத நோற்றயாகாத ஆடற்றறு
போரிற், சலங்குலவு மரக்காகுலச சலதிவட வையிறசுவற்றுந் தானை
பெறறுப், பொலங்குலவு மிதழ்விரிந்து தேனறுளித்தது வழிநதிமெம்
புயப்பொற பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவாகண முதலெ
வர்க்கு மிறைவனானான். (௭௫)

நல்லுணர்வுற் றுயாகமல நான் முகனோற் றுலகமுநால் வகையிற்
 றோற்றும், பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைததுத தனதுகரப்படை,
 யும பெறறுச், சொல்லுமறை முழுதுணாந்து துவியனப் புள்ளூரது
 சுணங்கு பூதத, வல்லுறழமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து
 பெரு வாழவு பெற்றான. (௭௯)

சீதானுந திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெ
 று, மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமீதென றுணர்வீ றொ
 நே, மாதவததி லுயாசனகன் முதலாநை மிசவனததோ மகிழ்ந்து கே
 ட்பச, சூதமுனி வரனிகழ்நத சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்ததுச சொன்
 னன்மனனோ. (௮௦)

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்னகுதனை நோக்கியவ வனத்துறை துறவாகண் மறைகூறு
 மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றரனருளிற்
 பன்னு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசநீ பரிவோடின [ருன்.
 றின்ன வாறென விரித்தெமக குறைத்தியென றிரப்பவங் கிசைக்கின்

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுத்துதை தனமிப்பா
 லாக வததுட னைநதுள தரனிரா வவறறைநீ ருணா வீரல்
 யோக ராததிரி சோமவ ரத்தினன் றதயகா லையிலேதொட்
 டேக மாகவந் நிகிக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே. (௨)

கிங்க ளின்கலை குறைசதூத தசிமதிச கிழமையிற் றிகழலவிற்
 றங்கு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
 பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
 மிங்கு ரைத்தவர கமங்கண்மற் றிதனையும் யோகராத திரியென்றே.

ஈறு வநதசா மததரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
 தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச சேரினுங் கொளலவேண்டு
 மூறு தீர்தவத துறவிகாள் விதிமுறை யுணாகருமிங் கிவைநே"றகிற்
 கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொகமும். (௫)

பருவ மாறுள வருடமே ரொன்றுறு பன்னி ருமதிதோறு
 முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கதது

மருவு மாசுதூர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காருந்
திருவ மாரதமா தவரிதை நிததிய சிவநிசி யெனசசொலவார். (௫)

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிகதி ரம்புலி^{*} குறைபக்கத்
திதிபன ஞாஞ்முன நிங்கணமுற றிரிதியை சித்தினை மதிதேயு
மதியி னட்டமி யிடபமா தததுமுன மருவுமட டமிமாசில
பதிக யாழமதி மதிவளா சதூததியாம் பகாரதகற கடகத்தில்.

விரியும் வெண்ணிலாக கலைகுறை பஞ்சமிவிளங்குமா வணிதன னிற
பரியஞ் சுகில பகவட் டமிபுரட டாதிமுற பதினமூன்ற
மரிய வைப்பசிக கம்புலி வளாதிதி யாறிரண டறைதேனிற
றெரிய முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட் டமிதானும (௭)

ஒப்பின மாகழி யுபயபக கத்தினி லுறுதிதி பதினான்குஞ்
செப்பு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைசூலக
கப்பு வேறகரக கண்ணுத லருசசனைக் குரியவா கமழெல்லாந்
தப்பி லாதெதெ திசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச ச் றறுமமே. (௮)

மநின மாகழிச சதூததசி யாதினா மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திங்கனிற குளிகதி ருடுபுதி குறைபகந
தேறி ரினாறிடு சதூததசி குசனகதிக கிழமையிற் சோவுறறு
லீறி னறகதி கொடுக்குமுக கோடியாரு சிவநிசிக கிணையாமல. (௯)

உறற பனனிரு மதியிலிவ் விரதநோற றுளம்விழைத் தனமுன ஞுட்
பெறறு னோரயன மாசியிறகேசவன பிறங்குபங் குனிதன னிற
சொறற சித்தினைத் திங்கனிற பாப்பதி குரியன விடைமாதத்
தறற மறறிடு மிதுனமாதததா ஞடியிற குமரேசன. (௧௦)

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற சேடனிர திரெனெடு துலைத்திங்க
டங்கு காததிகை நாமக டனுமதி தனிமனனேன மணிதையிற
றுங்க மாரிமி லிடபதே வனபசுஞ் சுகமொழி யுமைவாம
பங்க னீட்டு டந்திடத் தககற பககரத் திரிசொலவாம் (௧௧)

மகர திங்கனீ னபரபக் கத்திடைவருபிர தமையெய்தப் [தாசிப
புகலு மனறுதொட் டெதிராதபன மூன்றுநாட்புசிப்பதோ பொழு
பகர்த ரும்பதி ஞன்கினி னேறபது பக்கராத திரியாகு
மிகப ரதநு விரதம் நிதற்கிணை யாவா^{*} புகலகிற்பார். (௧௨)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோற்றனனறுதாதவைமுடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி ஞென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற்
பெருகு மனபுட னேற்றவா பெற்றகரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்
ஊதை முன்படு பஞ்சியீ னுறுவீனை யோட்டிமேற பதஞ்சாராவான்
கோதை பங்கன தருடகடற குளித்திடுங் கோதறு குணத்தாகா
ளேதை யாமெடுத துணைப்பதிங் குமங்கினி யிமையவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின றிறனமம். ( )

வேறு

மதக்கமால் களிறறுரிவை போததுழுவை யுரித்துடுத்து மதி
யஞ் சூடும், வித்தகனீ னிறமிடறறுச சிவனிரவா கியவிரதம் விள
ங்க நோற்கி, லுத்தமமத திமமதம் மெனவெருழு வகைப்படுமா
லொழுங்கிறசொலவன, முத்தழலவேட டிடுமுனியீ கேணமினெ
னச் சூதமுனி மொழிவ தானு. ( )

விரித்தசெழுங் கதிபபரிதி மேற்றிசைபேர யந்திவநது மேவு
ங் காறந், தெரித்ததிர யோத்சியாந் திதிநின்று பின்புசதூத தசி
தான கூடித், தரித்தவிரா வனறிமற்றைப் பகனமுழுதுந் தங்கியி
டிற றறுகட் டநதி, யுரித்தபிரா னிரசனிககு ளுத்தமத்தி லுத்தம்
மா யுரைப்பா மனனே. (கக)

உதித்தகதி ரத்தமித்த பினகூட்டுச் சதூத்தசியுத் தமமா மெனபா
துதித்தவுத் யாதுயத் யாநதமதாயப் பகலிரவு தோயநது நிறகுங்
கதித்தசதூததசிக் திரத்தமிககுமுனசோசதூத்தசிகற்கங்குறபோதின்
மதித்தபதது நாழிகையிற பினகூட்டுச் சதூத்தசிமத் திமமாமனறே

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதூத தசிதானின றத்தருப்
பின்னாச், சொல்லினுயா மதிபரிதி யுடனகூடு மமாவாசை தொட்
டத் தேடு, புல்லியிடி னதமசிவ ராததிரியா மெனவெடுத்துப் புக
லவ ரலலி, னல்லியலசோ பதினமூன்றந் திதிதொட்ட சதூத்தசி
யே நன்ற தாமால். (கஅ)

கங்குறன்றி பதின்மூன்றந் திதியுடனே சதூத்தசியோர்கலை
தான்கூடி, லங்கதுவே சிவநிசியாக கொளலவேணடுஞ் சிவருப
மாருமேனமை, தங்குசதூத தசிதிரயோ தசித்ததி ரூபயிவை தா
னென் றுகித், துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவவிங்கா காரமெனச சொ
ல்வா மனனே. (கக)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதூத்தசிதா னுவியக் லங்கம் போ
லாம, பேசும்திற பூசைசெயயிற பிரமகத்தி தோடமுண்டாம பிற
ங்கு மந்தத், தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிவதை

செய்யிற் றிடுக்கிட் டுள்ளங், கூசநர கங்கடனிற கொடியவிர வுரவம்
திற குளிப்பாமாதோ. (௨௦)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதூததத்சிவை திகாவிரததர்க் குரிய
வாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முனனாட் கொள்வேணடுந் திருவோண
ங் கூடி நிறகு, ம றிலமா வாசைதொட்ட சதூததத்சிதான விரததருக
கும் வாழவின மிக்க, தூறிலகிர கததருக்கு மாஞ்ஞமமா வ சையெனுந
தோட மினறே. (௨௧)

அறறமில்லத் தராததிரிமுன சதூததத்சியோ கலைகூடிலனறு கொ
ளக, செறறமில்லச் சதூததத்சிளள எரிவினிறபின னெருக்கிலதான சே
டித் துறறான, மறறநாட் கொளலவேணடும வைதிகரும் விரததாரு
மதிககும்பக்க, முறறதுதா னிரணடுபடி விரவிலதி கததிதித் னுசி
தமாமே. (௨௨)

திதித திரயஞ் சோநதுவரில வைதிகாக்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந்
ததாரு, மதிககும்மறற நிசிக்கடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா
னேநது, நதிசசடையோன றனைப்பூசை புரிந் திடுதல சைவருக்கு நன
று மெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச் சதூததத்சிக்கு மிகதமு
றைவேணடுந் தானே (௨௩)

அறறனினமூ வைநதுகன்ன லாமளவிற் சதூததத்சிமுற றினத
திக் கூடி, மறறறநா எரிவபதி னேநதுகன்ன லளவிலுவா வநதொன
றுகி, யுறறிடிந்பிறறினநசனிலே பூசைபுரிந் திடலாகா தொழிகமுந்
தச, சொறறதினததருசசனைசெய் திடவிதிததாராசைவநெறித் துறை
நினறோறே (௨௪)

முறறிதியி லோபொழுதுண் டுடையிலவிதித் திடுந் திதியின
முழுது முணை, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறேறி தனைப்பூசித்
தியாம நான்கும், பிறறிதியிற சிவனடியாக கன்னநலகிப் பாரணநதா
ன பின்னாச செயயச, சொறறிடு மாகமமா தச சிவநிசினோற றிடக
கருதித் துணிறது னோரக்கே (௨௫)

ஓதவருஞ் சோமசிவ நிசிடனக்குச் சதூததத்சியி னுணடு வாவிற்
றுதவிழபூங் கொன்றையணிவேணியனைப் பூசைசெயதுசாமநான்குந்
திதகன்ற பிரதமையிற பாரணஞ்செய் திடவேணடுஞ் செப்புமைநது
பேதமுள்ளசிவநிசிகுட் சதூததத்சிவ கரனிரவாயப்பிறங்கினினுல.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோறறிடுவோ முறறினததி லெயதாநின்
ற, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ளனைத்
லினறிச, சொன்னவிர வகறறியறறை வைகறையிற புனிதந் திததோ
யத் தாடிப், பின்னாதின மணியுதிக்குங் காலையிறசெய் கடனனை
ததும் பிறழா தாறறி. (௨௬)

மதிமுடியோன்கோயிறினை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயாற்றி, துதிபுகன றிலவயினேகி யிழிகுலத்தோரோ பாதகாபாற்றமுன்னிடாமற, கதியுறமுற நவருடன்வாய பேசாமற் கண்ணினெதிரா கணடிடாமனதியிடைப்போய நண்பகலி னுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. (1)

துயயவெண்ணே சிரண்டுதிடதிட செசியிறசெய கடன்கழித்துசுடலை யாடு, மையனைப்பூ சிககுமிடங் கோமயத்தான மெழுகியபினனமபொன னுடை, செய்யதுகி னேத்திரத்தால் விதானித்து வாழைகன்னல சிறக்க நாட்டி, மையகஞ்ஞ மலாமாலை தோரணங்க ணிராரியின வயங்க நரற்றி. (௨௭)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற குரியபொரு ளினைத்தினையுங் கருதித்தேடி, விண்ணுலவு கத்திரருக்கன மேற்றிசைவே லையின முழுக் வீழுமவேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற னூபதி பாதியிம் சயில மீனற, வொண்ணுதலோபாகனுறை சநந்தியின முன்னமிவை யுதவியனப ல

அருதியினிற் றண்புனரேய்ந தருக்கியநற் கிரியைசெப மாற்றிப்பின்னா, வந்தினமா மதிமுடித்த வளளறனைப் பீடிகையில வைத்துத்தாபித் துருதியமோ ரைந்தவித்திட டாகமதூன மறைகளெடுத்தியம்பாநிறகு, முருதியமந திரங்களிஞற பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தலவேண்டும. (௨௭)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்பின்னிரண்ட டாஞ்சாமத தைந்தமிதா லாட்டிடுக பிரசந தனஞ்ஞன்னையஞ்சோ மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நால ஞ்சாமங் [றே. கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்திக் கழற்றிற் றன

ஆசகலகோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய கௌவியமைந தாகுஞ்செந்தேன, காசகலசாககரைத்திபா னெயயிவையைந தமிர்தமெனக்கரைவ ரித்தை, மாசகலகௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதியஞ்குடி, மீசனமணிமுடிமீ தி லாட்டிடவா கமதூலக் கெடுத்திக் கூறும். (௨௭)

சந்தமுதற் சாமத்தி லகிலிரண்டாஞ் சாமத்திற் சாம மூன்றிற்கந்தமிக்குங் கருப்பூங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில்வந் தருஞ்ஞ முகன முருநதன்மகப் திவானவொ வருமவணங்கியேத்து மந்தமிலா முழுமுதலவன றிருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாத்தி.

முற்சாமம் வில்வமத்திற் பிற்சாம முளரிமலா மூன்றாஞ் சாம நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமத்தி னந்தியா வாததப் பூக்கொண

டற்சாரங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான
சொற்சாரமுள்ளசித்தத்தந திரதுறொகுத்தினைச்சொன்னதாமால்.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றஞ்சு
மங், கண்டகஞ்சோ கூவினமுத தளக்கினேநான் கெனப்பகுத்த
கடையிற் சாமம், விண்டலாநது மதுததுளிககு முற்பலத்தின மலா
சுத்த வேண்டுமென்றே, யண்டலொம புகழ்நதேததுஞ் சிந்தியம்
ம்கமது லறைநத தன்றே. (௧௭9)

விலவநொச்சி மாவிலவகை முட்கிளவை வெள்ளிலபஞ்ச வி
ல்வமாகசு, சொலவரிவற நினைறழைமுக கினையாகக் கொண்டயன்
ம் றொடாநதுங் காண, நலவரதன நிருமுடியி னுண்குசு மமுஞ்
சுத்தநன்றமீது, கலவியநிரதவருணரகாரணவ கமமுனைத்த கரு
தது மன்றே. (௧௮௦)

ஏதமின முறசாமமுற்கப்பருப்பொடண் னம்குமறறையிரண்டா
ஞ்சாமந், தீதகவப யசமாகுஞ் சாமமெரு மூன்றதன்றி நிலஞ்சே
றன்ன, மோதவரு சாமமெரு நானகதன்றி சுத்தனை முறைத
தா பூத, நாத்தினிவே ததியநதனக்குச சுத்தானை மஞ்ச மநான்
கிற குமமே. (௧௮௧)

சதுவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவனேசா
ன்றாயப், பெறுகதியை நலகியிடு மீசான் னேமகவுக கிரனேபேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மநதிரமோ டொடு மோதி, யறு
தியுடன் றாபாதி நிவேதனங்க ள்னைத்தினையுமொழுகிறசெயதே.

நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன னாட்டிமறைமுநதவநது நண்ணுஞ்சா
மந் தோமத்தினகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்டா ன்சாமஞ் சொற்றமூ
ன்றஞ், சாமத்திறசாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சமந தன்னி
லீமதரி னின்றாடு மாதிரி முன்னேதி யிருகை கூப்பி. (1)

உருகுமுளத துடனிருநது னெருவியிரு விழிதனிலு முறக்க
மின்றி, யிருளுறுகங் குவியையா மநான்கினுமிப் படியருசுகித திறு
தி தோறும், பெருவிலருக கியங்கொடுத்தது நாயடியேன புரியுமிந்
தப பூசை தன்னேத, திருவுளத்தி னையந்தருளவா டெயனததுதித்துத்
தண்டனிடடுத திருமுன வீழ்நதே. (௧௮௨)

இன்னனந சிவபூசை யியற்றியற்றைப புலரிதனி லெழுந்தபொ
கி, நன்னதியிற் புனலாடிக் கூலையிற்செய கடனகழித்தது நவின்ற
வாதே, யன்னதினத தினுமபகறபே தரணையருச சித்ததற்பினதி
தீக்கை, சொன்னரு வணப்பேற்றி யநதனருக காடையன்னரு
சொன்னமீந்தே, (௧௮3)

உச சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

அங்கவர்த மனுமதியாற பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை னை
கற, நங்குபகற கடனனைத நங் காலசநதி யுடனமுடித்துத தாழுங்க
முபாற, செங்கதிராவ நுதிததாறு கன்னலுக்குட்பாரணநதான செ
யதா ராகிற, னங்கமுறுகவனமொன்றுக கனநதபல்முளதென தூல
சொல்லுமாதோ. (சுக)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண டருள்வான் மும் புரந்தழலுக்க
ளிப்பான மேருச, சிலைகுனித்த சிவனிரவிப் படிநோறபோ சிவக
தியிற் செலவ ரனறிக, கலைமுழுதுங் கற்றுணாநத மாதவததீ ரன
னவாமுற கருவின மூவேழு, தலைமுறையி லுள்ளவருளு சத்தியமுத
தியிற்சோத றப்பி டாதால். (சுஉ)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரோ லன்ப ருள்ளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுச்சரித்தீ டெட்டுவகை யுபசா ரததாற்
பொறைசருமன புடனபூசை புரிந்திகெ பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழ்ச்சங் கமலமலா நானமுகத்தோனபூசையினுநயப்பனமபன

இததகைய சிவராச்சனைசெய் திடமாட்டா விருத்தாகொடி யி
டையா நோய, ருத்தமநற சிவநிசியி லுணோடு துயினீததுச சாம
நானகுளு, சித்தமிகக களிகூரது சிவபுரா னவகேடெச செபங்கன
பண்ணி, முததனுறை சினகரத்திற செனரறனைச சேவித்தன்முறை
மை யாமே. (சுசு)

அசிககனுமை பங்களைமுற் சாமாததி லருச்சித்தாங் கதற்குப்
பின்னாப், பசிககழிநதோ நீர்சிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழ
ங்கள சற்றே, புசிக்கசல பானநன்று மத்திமமபால பழமதமம பொ
ருவில் கந்தரு, சசிககொளப்பந தோசைபிட்டு மாநதலத மத்ததமரு
சொல்லுங்காலே. (ஃ)

பகர்தருபா ரணமுமுவாப் புணர்ந்திடமுன் பலன்கொள் சை
வர் பண்ண வேண்டு, மிகறருமும் புரமெரித்த பரமனுயா சீர்த்திகளை
யெடுத்த முன்னோ, புகலசரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்
கியெழு புரவித தேனோ, நைலபொழுதிற கடனகழித்துத துயிலவ
ற்றை யநதியனன மருநத லாகா. (சுகு)

பாரணநதான புரிநததற்பின் பகறபொழுதிற் சோம்பொடுகண
படைசெய்தாரோ, லாரணங்குள பயின்றகுல வந்தணமைப் பதிற்றி
ட்டையாயி னோணாக, காரணங்க ளொன்றமினநிக கொன்றகடும பழி
யடைவா கருதுஞ் சாத்திப், பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே
புரியிலநதப் பிழைப்போ மனறே. (சுக்)

முத்தியினை விருமபி முகற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட்டாண்டு
பத்தியுட் னிவவிரத நோற்றதற்பின் வேதியாககுப் பசுபபூ தான
தத்திலவெண் ணைக்ககணனி தானமன்ன தானமுட் னிதிய நலகிப்
புத்தியுடன் சிவநிசிவாம் விருமொழிவதுவழக்காப் புகலவா மனறே.
வேறு.

இருதநல விரகந் தானசரிவ னாதிக கிசைத்திட வுணரதுசெங்
கதிரோன, சூதவேள கரைக்கைக் காலனவிற காமன கடவுளா கண
னொராயிரத்தோன, செந்நபற் கடவுண் மதிரிதிக குபோன செப்பிய
வானமுறை நோற்றந், சூதம் மனத்தில விழைந்தன பெற்றுத் தகை
பெறு தலைவரா யினரால். (ருக்)

என்றுரைத் திடவு னைநிச வனத்தி லிருந்தவ றிருநரங் கூப்பி
நன்றுரைத் தனைந் நாநிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவநிசி நோற்றிட்
டொன்று தற்கரிதாமுத்திபெற்றவாகளுளொன்றினையெனவயாகத்
ருன்றுறழ் தவதுதச் சூதமாமுனிவனகூறுவனகேண்மினென்றிசைப்
பான. (ரு2)

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சு கு ம ா ர ச் ச ரு க் க ம்.

நீந்த நானமலாக ருவோகட புறுகதிர மதியஞ்
சுந்த ஞாடவிப் பொதுமபரிற் தவழுகதுசெல சாரல்
விந்த மாலவனாக் குதசாந் தத்தியினை விரிநீ
ருந்து வெண்டிணைச் சிவகுவெண் றொருநதி யுளதால் (க)

விடுங்க திரத்திர ணித்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுந் ருக்களை முரித்தருந் னீலவண் டார்ப்ப
வடுநதொ ழிறபுரிந் தடையினால் வரானினறு வரலாற்
கொடுங் கொலைகடம் பொழிகவுட் களிநெனக் குலவும். (1)

கலைகள் கற்றறி புலவாவாயத தோன்றிய கவிபோன
மலையி டைப்பிறந் தனக்கரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர பெற்றுயா சங்கமாரந் தென்கு
முலவி மாநிலத் தவாகளுக கினபமே யுதவும்.

(1௩)

எனது பூணமூல யெயிறறிபா வயிறிலைத் திரங்கக
காயநத் புறகுரம் பைகளழித் தம்புவிற கவானதே
யாயநத் பாலையிற குறும்புக ளடக்கிவே லரசா
வாய்நத் வெளவளை முழங்கவந் தாலென வருமால்.

(14)

கருது மநந் திஃ கரைமருங் குளதுகட கமலத்
திரும கட்கணி யனனது தேவரும் வியப்பத்
தரும நீதியுஞ் செலவமுந் தழைப்பது தகைசால
பொருவில் குஞ்சு புரியெனப் புல்லொரு நகரம்.

(15)

உழவ ருவயற் கமலவாண முகத்திய ருவப்ப
மழவ ருதநல லாடவா மணவினை முடிக்கும்
விழவ ருதவெண சங்கொலி வீத்திதோ நிரட்ட
முழவ ருதவம் முதுநகாப் பெருமையா மொழிவா.

(16)

நீரு கநகநார் நிகாநிறம் படைத்திடு நெடுமால்
ஒரு சநதபைந் துகின்றுத் தரிக்கலை யிகநது
பாரு கநகநாந் திடநிமிந் தாலெனப் படுமம்
போரு கநதிந் திகழ்புறஞ் சூழநெடும புரிசை.

(17)

வீழ்நது விண்முகில வேலையென றுண்ணீர் மிகுத்திட்
டாழ்நத் கனறுநீ டிஞ்சியை வளைநதபே ரகழி
தாழ்நது மீதுப் படிமுடிச சக்கர கிரியைச
சூழ்நது வெணடிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும

(18)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற ரெடுததுயர் கொடிச
ளறைநி னாபபுன லகழிசூழ்நநக ரரிவை
நிறைவ னப்பதிச நோக்குறு மாடியா நிலவின
கறைநது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற கவினும.

(19)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தெனனப்
பலவு மாலவகை குலநிறைத் தெனக்கதிர் பரப்பி
யுலவு மான்மதிக கூனமுது குரிஞ்சிட வுயர்நது
குலவு மாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள்,

(20)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகர மலைக
ளாற தாமென விடுமதம் பெருககெடுத தலைப்பச
சேற தாயநெடுந் தோகளுஞ் சனங்களுஞ் செலவ
நீற தாயததுக் ளெழுநதுவிண புதைககுள்ளீ வீதி. (௧௧)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாமுலை வருதத
நையு துணணிடை நாரியா புலவியிற கழித்த
துயய மாணமதச சேறறொடு துவனமுத தாரஞ்
செயய மாமணிக் கலனகிடந் தெறிப்பன தெருக்கள். (௧௨)

ஆதி தூலுண ரந்தணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனைவா நிறைமணி மானிகை யொருபா
லா தியமபெறு வணிகாவாழ் வசதிக ளொருபாற
கோதின் மணமகள் புதலவாதங் குலமனை யொருபால். (௧௩)

மெலிக்கு தாலிடையறுமென மேகலை யரற்றிச்
சலிப்ப நாணமலாத தாளணி தண்டைது புரங்கா
கலிப்ப நீடிய காந்தளங் கைவளை கலினென
றொலிப்ப மாதாக னுடக மாடரங் கொருபால். (௧௪)

அலைக டறகடைந் தரிசுரர்க் கமுதளித ததுபோற
றலைமை பெற்றறமுத தமிழ்க்கட றுலமச ததஞ்
லுலைவு றக்கலக் கிச்சுவை செவிப்புலத துண்பான
கலைகள் கறபவாக் குணப்பவர் கழகமங் கொருபால். (௧௫)

வாாவி சித்திடு மணிமுர சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தோவி டுத்திடு மோதையும் பிளிறுசிற துரங்க
போாவி டுத்திடு மோதையும் புரவியின கனைப்புந்
காாவி டுத்திடு மோதையின மும்மடி காடும். (௧௬)

மறைவி ரித்துரை பயிறறுந் ரோதையு மனனா
திறை யளக்கவந் தீணடின ரோதையுந் தேவாக்
கிறைமை யிற்றினஞ் சாறய ரோதையு மெழுந்திட
டறை கடறபடு முழக்கமுந் துளக்குற வலைக்கும். (௧௭)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றென்னக ரதனுட்
கண்ட வாருயிர்த தொகைமு லடங்கிய கணக்கா
லண்ட கோளகை கவித்திடும் பேருல கனைத்து
முண்ட முண்டகக் கண்ணின னுதரமொத் துளதால். (௧௮)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந நகரளிப் பவனரே
ஹரிபு ரந்தரித் துயாவட வரைகுழைத் துருத்தத்
ஃதிரிபு ரஞ்சுடி சிவனடி சிந்தைசெய பவனராட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (௧௯)

காந்து செம்மணிச சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்கனோ ரெட்டுமெண கிரியு
நார்த் கத்தொடு சமரமேற் றெதிருந் நணுகும
வேந்த ரஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிப்போன. (௨௦)

வேத தூனமுறை திறம்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதா கற்பெனும் வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோ
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருளவிழி பரப்பி
யாத் ரத்துட னறப்பயிர் வளரத்தர சளித்தான. (௨௧)

அனைய கோமகற் காசிசொல புரோகித னானே
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகர்ப்பவன வெண்ணூல
வனையு மாப்பின்ன முத்தழல வேளவிகள் வளர்ப்போன
றனைய ரினறியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான. (௨௨)

சொற்ற வேதிய னிலவயிற் றோசுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டினாக
ளெற்று பாரகட லிடைவிட முதித்தென வெழிலகூ
பெற்ற மூர்மறைக கொழுந்தின தருட்பெறப் பிறந்தான. (௨௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயாசுரு மாரனென றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யமுத்தி
யானற் பொன்னணி யணிந்தையாண டனுகிடு மளவின
முன்று தூல்வினை நானமறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆத பன்வட திசையனை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோனாக டியசுப தினத்திற்
ருத் விழ்ந்தவெண் டாமரை யாளசரண் வருத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான மறைபயில் வித்தான. (௨௫)

ஆயந்த பற்பல கலைகளு மரவினுக் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தபா லென்ன
வோய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்த்தான. (௨௬)

கவள மால்களி நெனவரு காட்சிகண் டருகித்
துவள தூலிடை நடநதுபின றெடர்ந்துதூ முலலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினா காழுறு பருவமெய தினனாள். (௨௭)

கஞ்ச நாண்மலாக கண்ணினன கலைமதி தகாத்து
விஞ்ச வேநினைத் தினககிவைத் தனையவெண ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட டாபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்ச கீண்டெழு மினனென துடங்குதான மாபன. (௨௮)

பெயயு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுகிந தூரத்தின
கைய தாமெனக் கவினறரு தாழ்த்தக கையான
றுயய வாரிச முகைமுறுக கவிழ்செழுந துணரின
செயய தாளினன தேடரு மாடவா திலதன. (௨௯)

சொன்ன விண்டிவிற் றிரண்டியர் பணைத்தடந தோளான
வனன மேகலை மடநதையா கண்கவா வதனன
கனன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வனறிருப் பேபொழி லாரொடுத் தறைவார். (௩௦)

தெனற லநதடந தோமிசை வருமதன செங்கை
மனற லமபுகள படப்படப் பதைத்துளம் வருநதிப்
பொன்ற யங்குபூட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட துகாநதவா வடங்கில னாகி. (௩௧)

பழுதி லனபுட னுதயமுற் பகருமப் பொழுதுங்
கொழுந ரனறியோர் கடவுளைத் தளிரக்கரங் குவியா
வழுவில் கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினத் தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பானியா வளையுந்
தாம னாகம புராணதூல் சதுர்மறை யெனனு
நாம நாவினி னவினறிடா னுடொறுஞ் சிலைகைக்
காம னாகமம வேதமீ தாமெனக் கற்பான. (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருநதகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் குமபநோ குவிமுலை சுமககும்
வாடு தூலிடை மகளிரை வசப்பட மயககும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னெக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமவே ணணுகினு நழுவாப்
பெலத்த முல்லையின் றருக்களை வேரோடும் பீடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைததெறி சுழல்வளி நிகாததான் (௩௩)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிறதை செய்கிலன றிருவுருக் களைச்சில யெனறெ
நிரதை செயபவ னீதியாய நிததமு மியற்றுகு
சநதி வந்தனை மறநதனன றுறநதனன் றருமம். (௩௪)

இநத வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந்
தநதை பாலெடுத துணர்த்திடத் தனையனைக கூவி
யநத மாநகாக கலைஞனா யழைத்தரு கிருத்திச
சிறதை தேறுற வுறுதிரன மதிபல செப்பும். (௩௫)

பிறர்ம னைகருநித தாகிய பேதையைப் புணர்நதோ
ரறம தெதநண பொடுபுகழ் பெருமையொன றடையார்
மறமி குததவெம் பவமபழி மாறறரு மச்ச
மிறலி யறறிடும் பகையிவை நானகுமெய் திடுவார. (௩௬)

நீடு ருதுநல் விளமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ரூபிதா மனையெனி னுமநீர் வைப்பில
வீடு ரூப்புநழ மேவுவா விததைகை விததவ
கூடு ரூநர கககுழி விழுநதழுந தகிலார. (௩௭)

ஊறு தீாமரத தூரியி னொன்றென வொன்றி
வேறு பேதகந காட்டுபுன மனத்தினோ விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிபாற் குறுகி
யேறு காமமே துகாபவாக கிகபர மில்லை (௩௮)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துன்று மச்சகு மாரணுக குரைததலஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைநத (௩௯)

கப்பி நாடொறுங் களிததுண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னூலபடித துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னுலநதம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர். (௪௦)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமீத
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதினாக் குளிப்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்று குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக கூர்தர வழனான். (௪௩)

தூய நீத்திழி தொழிலபுரி துற்குணத திவனேத
தாயு நீதனை டநதையு நீதனை றமாக
னேய நீதனா நிலநிதி மகளிரமே னிகழு
மாய நீததின மயக்கறத துறந்தவா மனமபோல். (௪௪)

தொழுகு லததவர் குலத்தினிற ரோமறத் தோன்றிப்
பழுது பறபல வினேத்திழி குலத்தொழில பயின்றன
முழுமு தறபொரு ளாயமறை நடஞ்செயநான் முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினே ரெவரே. (௪௫)

கனனி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதினமங் கையாழுல தோயவா
னன்ன மன்னவா தமைப்பிறா விலக்கினு மமையா
ரினன தனமையி னீங்கிவை நிகழந்து முலவை (௪௬)

முத்த மீதினு முளரிமென முகிழ்முல முகத்தம்
வைத்த பற்குறி நகக்குறி கண்டுதம் மனையா
தத்த மககுள கற்பழிந் தாரெனச் சலித்துக்
கைத்த சிந்தைய ராகியக் கடிநக றுள்ளா. (௪௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற கரவினா லெய்தி
யாவ ரித்தொழில புரிபவ னெனமனத தெண்ணிப்
பாவ முறறிய படிற்றொழுக ஈசசு குமாரன
மாவ னப்புடை யானசெய லிது னென மதித்து. (௪௮)

அற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுசை
பெற்ற மாதாதம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரியா
ரிற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று னோர்திரண் டென்செயகே மிதற்கென வுசாவி. (௪௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கவிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புசுழுவென் ளாடை சாததிய மனனன் முன்போயக்
கூசத் வினறி நந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மெனனத்
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிரது சூழ்தது. (௫௦)

கால்வழி சென்னீ றென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சா வெளவளை கொழுக்கள் கீண்ட
சாலவழி பரந்து மேயுந தண்பனை நாடுநீதி.

தூலவழிபுரக்கு மனன்னவாயிலை நோக்கி யேகி, (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக கண்டெம் வரவுரைத் திடுதி ரெனனப்
போயிலோக கனனை யனன புரவலற போற்றி மாநத
ராயிலோ கோடி யோரிங் கடைநதன றொன்னக கஞ்சக
கோயிலோ நிருவா மேவுங் கொற்றவன கொணாமி னென்றான். ( )

அரசாகோ னருளிப் பாடென் றவறையுட் புகுத்தப் போநது
கரசோ ருக்கங் கூப்பிக் கனைகழற றுளிற றுழநது
பரசநீன் கடைக்க னேக்கம பரப்பிதுங் குறையா தென்ன
முரசகே தனை யொப்பாய கேளென மொழிய லுற்றா. (௫௩)

பூசரா குலேச னுநின் புரோகிதன மைநதனைநது
வாசநீன் கணைக ரநத மதனசுரு மாற னெனபோ
லீசனாயத் தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத்
தூசகல கரவு வஞ்சுரு குதுசெய தூர்த்தனுகி. (௫௪)

குலவளை முழங்கி யார்க்குந் தொடுகடல் வளாக வைப்போ
கோலவளை யாமற காக்குங் குரிசினின் னகரந தன்னிற
காலவளை வரிவில லேயக்கருங் கருங்கொடிப் புருவ மினனா
மாலவளை மனத்த ராயக்கற பிகந்திட வருத்தது கின்றான் (௫௫)

இவ்வினமே வியமின் னாதங்குறைகளை யெவாக்கு முன்னுஞ்
சொல்லநா னுறுவா யாருந் தோற்றநோய் துடைத்தது மாற்ற
வல்லரா மருத்தது வாக்கு மறைப்பவ ருளரோ மனன
புல்லலோ மாணவ் காத்ததுப் புரநதரு ளெமமை யென்றா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்செவித் துளைகண் மூடிக்
கோட்டமி றனிக்கோ லோசசங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குமுதச செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நனறுநன றென்ன நக்கான். (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேன்கா வலளை நோக்கி
மாற்றரும் படிந னுகி மறைக்குலந் தோன்றி னேனைக்
காற்றென விரைநது சென்றிக் கணத்தினிற கொணர்மி னென்ற
வேற்றுரி முரச நாண விடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௫௮)

குணாகடல் விடத்திற்றேனறுங் கூற்றுவன றுத ரொப்பா
ரணாநொடிப் பொழுதி லோடி யநகரா முழுதுந் தேடி
வரையிலபுன றொழிலக னாற்று மறையவன் றனைப் பற்றி
வினாவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தாகோன் றிருமுன் விட்டார்.

வெய்யவேல் விடலை தூதத் விப்பிரன் றனைநோக்கிச்
செய்யநான் மறையோ நீதி திறம்பிடு மிவ்னைச் செனனி
கொய்திட வேண்டு மெனனக் குலமறை யவகைகோற்
லையநின் மரபு நீதிக் கடாததென நமைச்சா கூற. (௧௮)

கோமுகங் குளிர்த்து கோபக் கொடுங்கன றணிநது பின்ன
ரேமுகக் கருங்கண் மாதாக் கிசைநதகற் பெனுங்கான காம
மாமுகத் தீயி னொசுட டருமபழி சுமநத் விநதக்
காமுகன் றனைநம் மெல்லை கடத்தினீர் விடுத்தி ரென்றான், (1)

அனையரவ் வுணாகேட் டநத் வந்தணன் றனைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன் காகரு மாநிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவலி யுனக்குச் சூழநத் தென்றவா விடுத்து மீண்டார்
சினைவளர் தருக்கண் மேவுங் காணெறி சேனிற் சென்றான். (2)

விண்ணுறு வகைக் ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சோநத்
பண்ணுறு மொழியி னுரை நினைதொறும் பரிநது நீண்ட
கண்ணுறு புனலா நென்னக் கலுழவேன் கணைகள் பாயநத்
புண்ணுறு மாபிற நென்றல் புருந்தழல் போல வீச. (௧௯)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனிததுத் துன்பத்
தொடுதிரிந் துழலவா னங்கோ ரோடையை யடைநதா னன்றே.

தத்திலீழ் திரைக் ளெற்றத் தவழ்ந்துநூற் சங்க மீன்ற
நித்திலங் ககைக் டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப் பொய்கை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுணைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (2)

ஆம்புய முகமென் காவி யம்பக் மாம்பல் வாயவெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைக்கணைக் கால்வ ராலகூர்
மம்புகழ் புறந்தான் னெண்டு வருமுழந் தாளக் ளாகப்
பம்புநீர்ப் படுகர் மென்சொற் பாணவா னாகவங் காட்ட. (௨௦)

முரிதினாச் சிலைகால் கோட்டி மூசவண டெனுநான் பூட்டி
விரிமலாக கமலங் காவி விசிகங்கள் வினாவிற் கோததுப
பிரிவெனுந துயராத ஸ்விப பிரனறனைப் பெருத்த பூசல
புரிதர மதனின் றெனனப் பொலிந்தவப பொயகை மனனோ. (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற செயய முளரியா முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னிறைதோ வனமீன வாயப்படா துகண்டு தப்பித
தூண்டரு வாளை தாவுந துழனிகண் டெழுநது துளளி
நீண்டபைங் கயலை நேடித தூரது போயப் பாயுநீநாய. (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய வேட முயன் றுகண் முகிழ்த்தி யோகம்
புத்தியி னிருநது தீமைபுரிபவ றெனனத் தூங்கித
துத்தியா டரவி னெடைடைக் கழுத்தினேச சுருக்கி மீனைக்
குத்திதுங் கிடக்கண் மூடியிருப்பன குரண்டங் கோடி. (௬௯)

ஈட்டுவல வினையின கொடபா லெடுத்திடு மியாககை மாண்டு
மீட்டும்வந துலகிற றேனனும் விகற்பமித தனமை யெனனக்
கோட்டுவெண் டினாகண் மோதுங் குறைகடற புலியுள னோராகுக்
காட்டுவ தெனன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொளீன. (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கடன் சங்கரு குலுளைந தேறி முட்டான்
மேயசெங் கமலப் போதின மீதிருந தொளிருந தோற்ற
மாயாகண் படைகண் டனனோ ரகத்துறி சரித்து மாயன
சேயகைத் தலத்தில வாரித் திரட்டிய வெண்ணைய போலும். (௭)

கலலுநீரக் கயத்தது மீனைக் கதுவ வீழ்ந ததுபெருமற
சிலலுகாச சிரலை வெட்கிச சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற
சொல்லுநற நிகிரிப் புளருந துணைச்சிறை புலாததிக கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளினமே னடப்ப தோர்பால (௭௨)

மண்டனி லுயராத பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிரதா லனன
தூண்டவண டானரு சூழ்ந்த தொழுதிக னொருபா னீருட்
கொண்டருந தாக நீங்கிக் குதிகருமா வினங்க னோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னீர் மிதுன மோர்பால. (௭)

இன்னதன மையநீர் வாலி யிருங்கணா தன்னி னெய்தித்
தனனமா பேடை தனனைத் தழீஇச சிறைக் கரத்துளளாக்கி
யனனமா தரவிற் புல்லு மதுதெநீர் தணங்க னாமேற
பன்னரு மாசை கூட விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலங்க
வஞ்சியென வோடிலை மடந்தையவ ணுற்றாள (௭௫)

மனறலகமழ மாலையணி வாகுழ றனக்கு
மினறமிழ் மொழிகுமை விழிகுமெய யொளிகு
மெனறளி ரடிக்குநிகா வேறுலகி லொப்புண
டெனறவ டனக்குவமை யாவா புகல கிறபா (௭௬)

ஏமருவு தூனிக ரிடைக்கொடி நடங்கத
தாமருவு வாகுழல சரிந்திட விரிந்தே
யாபத மிரங்கவரு மன்னடை மினளை
மாரனிக ரானசுரு மாரனெதிர கண்டாள் (௭௭)

பொன்னுலகில வாழுமட மாதுகொல பொறிப்பைப்
பனனக நகாக்கணுற பாலைகொல பசங்கா
மின்னவா சிலம்பினுறை மெல்லியலகொ லெனா
வினன்ன சினைநதுபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறத்தாற
ரேயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ னென்னத
தீயகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குனிற் முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும
வெங்கய மெனத்தனி விரைநதுமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவன யாவனிவ னென்னாத்
திங்கனிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே (௮௦)

எமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ னுமென மனத்திடை கணித்தாள். (௮௧)

உட்புலமையற்றமய வுற்றசுரு மாரன்
மடகுட மெனத்திள் வரைப்புய மிலக்காயக

கொட்புற நெரிதத்புரு வசகிலை குனித்தே
கட்கணை தொடுககவி ரகககடல் குளித்தான. (அ௨)

முளைத்தெரி கனறன்னெய முகன்னுருவ தென்ன
விளைத்தமரில வென்றிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைத்துமண மேவுமலா வாளிக ரெந்தான
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலள வாழ. (அ௩)

மெயவச மழிந்துதமுன மீதின மெழு காகிப்
பொயவசன மன்றிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உயவதரி தாமுயி ருலந்துபடு முன்னுன
கைவச மெனுவைவ கரைநதன னிரங்கி (அ௪)

இகருவளை வாவிலி னிருத்திமத னேவு
மகருவளை வாளிவரு மென்றுமன மஞ்சேன்
மிகருவளை மீதுலலி மீளுதின முகத்தின
மைகருவளை தானருள வழங்கலு நின மாதோ. (அ௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவர் வாயி
ஓரமுறு வாணில வருமபிடி னணுத்தான
கோரமுறு மாரழ லென்ககுட திசைக்க
ணீரமுறு வாணிலவ தெனசெயு மெழுந்தே. (அ௬)

கூடவினை யாகவளர் குமபமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களி நெனங்கைவச மாளு
னீடனுவ ணக்கியமர் நித்தமுமி யற்றம
வேடனுயர் வேழமதை வேறனமிகை யன்றே. (அ௭)

தூயகு முதத்திடுகுடி தொண்டைதுவ ரொககும
வாயினித முற்றகுடி நீரது வழங்கிற
காயமுட னத்திகா கனறறிவரு பித்த
மேயவிர சப்பெரிய வெப்பவியு மெறகே, (அ௮)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கினைய கூறித
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றோன்
மன்றலை மிக்கமழ் மலாக்கர மெடுத்தத்
தன்றலை குவித்திருச ரண்டொழுது நின்றான். (அ௯)

மம்மருற வேள்கணை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

விம்மன மீதது வெளிப்படைசெய் வாளாய்ப்
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிந்தாள. (௯௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறந்தெயி நிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டருறி கண்டே
வெம்புதழ் லொத்தவிர கத்தினின மிருத்தோ
னம்புய மலாக்கையவ ளங்கைமலா பற்றி. (௯௧)

எகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொர் பொதுமபரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுங்கரட மேவு
நாகமு மெனக்கவலி நன்னல நுகாந்தே. (௯௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மனறளவும் பிரியாம விருப்போமென நலராத
மென்றளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தம்மிற்
புனறசைகண முடைகமழும புலைப்பாடி தனிற்புருந்தார். (௯௩)

தரைபயிலான் பசும்பச்சை தனைக்கவ்வி யிசிததுகளுங்
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறழின குறுங்கழுத்தி னெடுங்கயிறற்ற
சுரைபடாநீன் புறகுரம்பை துனறுகரும் புதலவாபிணித
தரையினசைத திசுததங்கை கறங்கிடவீர்த தாட்டயாவார். (௯௪)

அணைதினான மணிவரனறி யாததிடுமா கலியமிழ்திற
கிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளங்குழவி பசிக்கிரங்கித
துணைமுலைப்பால் சுரந்தருத்தித தோற்பாய நனிற்றயிறறிப்
பிணைவிழிப்புன் புலைமகளிர் தாலாட்டு மிசைப்பெருகும். (௯௫)

பிறங்கியபுன் மாலைகளிற் பெருங்குடம்பெய பிழிபருகிக்
கறங்குபறை முகத்தறைநது களித்தாடிக களைத்துவிழந
துறங்குபறைப் புருடாதுயி லொழிந்தெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைக்கால வாரணங்க ளோலமிடும். (௯௬)

இத்தகைய புலைச்சேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மத்தனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிநது
முதநகைப் புலைமகடன் முலைலத்தே நலுதுகர்ந்து
சித்தமிகக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழித்ததற்பின. (௯௭)

பங்கயக்கட் புலமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிசுழ் மழவிடைபோற் செனிததுதித்தா சிறுவனாவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிசித மருத்திபருத் தியினவளாககப்
பங்கமிசுவ கடற்புவிபிற பாதகமைந தெனவளர்ந்தார். (௯௮)

மன்னுநெடும் பொதியவடை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுதமிழ் பயந்ததெனப் பண்ணவர் ப் பலாபயிலும்
பொன்னுலகி லரம்பையுருப் பசுநிகாரம பொற்பினுடன்
பின்னுமிரு கன்னிபரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றான. (௯௯)

மறமறவி பைவரென வளருமைநது மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ங் கணைநெடுங்கா முகநதாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப் பொருள்கள வவ்வீச
சிறைபடுநீர்க் கயல்கவர்ந்த சிரிலயெனக் கடிதகல்வான். (௧௦௦)

அந்தணரென ணிலாகுழக்கன ருனிதப் மளவிறந்த
கொந்தவழிநாண் மலாககோதைக் கோதையாகன் குதலைமொழி
மைநதாநரை முதிர்விருத்தா வருநதுறவர் வருநதுறக்கொல்
லிந்தவிதக் கொலைகடம்மை யாவாகணித் தெடுத்தாரைப்பார். (௧௦௧)

புக்குபுனற் றடங்கலாயிற் புரிதருகண ணியிற்பதெதுத்
தொககநெடுங் கயலிரைதோ தோலடிப்புட் டொழுட்டான்
மிககுயாவண டானமுடன் விரிந்தசிறைப் பெருமபோதக்
கொக்குமுதற் பக்கிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவளர் வனங்கடொறும் விலவணக்கி விறற்பகழி
தூவிவெரு வொடுகுதித்தது துள்ளுபுள்ளி மானினங்க
டாவியுக் கிரிலயுற நலைக்கேழன் மடைக்குலங்க
ளாவிசெருத் தூனருகதி யடுபுலிபோற் றிரியுமநான். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிற்பிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு ளிருளோதிப் புலமகள்பொன றிடப்புலம்பிப்
பரிந்தனவின் மெழுகாகிப் பறபலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக் கடல்வீழ்ந்தான், (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளந்தேற தேங்குமுடற் பொறைசேர்த்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி வீட்டோட விம்மிவிம்மி
யழுமசனிக குடைந்துபுர ளரவெனநீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதும்புறநெட் டெயிர்ப்புயிர்த்ததுப் புழுங்கிடுமாள். ( )

கண்மணியே யெனதாசைக் கங்குல்விடிந் திடவுதிதத
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டுமிழும வெண்டாளத
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குகதி
ரோணமணிகீத திடுமரவி னுணையிழநது முயவேனோ. (௧௦௫)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழுந துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக காாமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறநதுணைநா னினிககாணப தென்றயரும. (௧௦௬)

ஒங்கிணைய பெருநதுயர முழந்துமிக வருநது மநநாட்
பூங்கமலக குறுமுகைபோற் புடைத்தருமபிக குமிழ்தசேழுநது
கோங்கமுகை யெனககுலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மானகுயிற்சொல் வியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுறறா. (௧௦௭)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிககருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுநதுணாகள விளங்கிதழிக கருங்கனியை
நீரிலெழுநு சைவலத்தை நிகாததுநெய்தது நெறித்திருண்ட
காரிருளின பிழம்பெனனக கவினகொண்ட கருங்குழல்கள. (௧௦௮)

கஞ்சநெடுங் கயல்கமழுங் காவியிணை கணைக்கிணையா
யஞ்சனந்தோயந் தடலனங்க னாகமங்கற றிலைகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்த
வஞ்சமிருங் கொலைபயின்று மதாததனவால வரிவிழிகள். (௧௦௯)

கன்னியாக ளினனணநற் கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத
துன்னியமுட் டாட்கமலத தூயமுகை முறுககுடைநது
மன்னியமென றோடவீழும் பதனோக்கி மதுதுகாவா
னினனிசைப்பூம் பொறிச்சரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும் (௧௧௦)

செக்கொழு மினமதியுந் தென்றலுமன நிலுமபகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டடாநதுமதன் கடுமபூசல பொரகனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடநதலைகொண் டாற்றிலனும்
மககளிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணநதான. (௧௧௧)

பெருவகைபோ லகனமாபிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித
திருவகை ளெனவளரு மினமுலைக்கோ டுழுதுழக்கப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணாந்துநல னுகாநதிடுநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தார. (௧௧௨)

தனாமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீனற தனையரிரு
வளாயுமன மகிழ்நதெதெது மடிமீது வைத்த முரி
தினாயெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக குதலைகள்கேட்
டுரைநருவெண ணுரைசசகாயூ ஓரட்டிவளாததுவப்புறான். ((கக௪)
வேறு.

இவ்வண்ண மிககிவன்ற னிருநதிடுநட் பசம்புரவி யிரவி தன
னை மைவண்ணப பாரதனபகு வாயினிற்பெய துமிழ்காலை மறை
யோக கெல்லாரு, செவ்வண்ண கனகமுதற கலைமுலைப்பாற்றா
விடுரு செருதத நல்லான, கொயவண்ண மலர்க்கோதைக கோமகன
ருன ருனமிகக கொடுப்பவாங்கி. (கக௫)

வந்தநல்லந தணாகடமமை வனசசரியின மறித்துருத்தது மைநத
ரோடுரு, குந்தநெடுங்கதைவடிவான கொடுமர்ஞ்சா யகங்குளினுற கொ
டிது நந்தரு, சிந்தவுடற செதுககைசெய்து கலக்கியவா கைப்பொரு
ளகன சேர வவவி, வெந்தழலா விழித்ததற்குண மிருகாரி யெனத்தன
தின மேவி னுனே. (கக௬)

பல்லொடிநது கவுளொடிநது பழுவொடிநது முழுவெழுவிற்ப
ணைத்த தினடோட, கல்லொடிநது கரமொடிநது காலொடிநது மார்
பொடிநது கலங்கி வாயிற, சொல்லொடிநது பனவரெல்லாம பகைத
திமிரந துடைத்திலங்குரு சுடாவேன மனன்ன, செல்லொடிநது மு
டிதவழுங் கோயிலவா யிலைநோக்கிச சென்ற ரனறே. (கக௭)

சென்றுமுறையோமுறையோ வென்றசொற்றிண டிறல்வேந
தன செவியிற கேட்டுக, குன்றுறழ்கோ புரவாயிற காவலனாக் கூய
வரைக கொணாமி னென்னப, பொன்றுயிலு மணிமாப னரசிருககு
மண்டபத்திற புருத்தப் போனா, கன்றுமனத துடனவர்தங் காயமு
றுங் காயமெல்லாங் கண்ணிற கண்டான. (கக௮)

யாவரிது செயதனரிங் கெனவினவ நீயெமக்கீண் மந்ததெல
லாம, பாவநெரிச சண்டாள னெருவன மைநத ருடன்மறித்தப் பறி
ததுககொண்டே, யாவவெனவளைத்தடித்திட் டாயுத்ததா லவஞ்செய
தெமை யடாநதா னென்னக, காவலனவா யிதழ்த்துடிப்பக கட்டழல
கான னெருகைமறறைக கையிறருக்கி. (கக௯)

முன்னின்ற முடங்குளவான மடங்களிகா படைதலைவாமுக
த்தை நோக்கி, மின்னினற விற்றருனை கரத்தானே சிலகொடுபோய்
விளங்கு செங்கே, முன்னினற சகிசருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல்

வாயெய்து முன்னர்க், கன்னின்ற மனதவனைக் கடிதோடிக் கொணாமினெனக் கற்பித்தானே, (கஉ௦)

ஆயவரும் விநாநதுகதை யாழிசில வாளியொளவா எயிலவே லேநதிக், காயவருங் கடுமறவி தூதரிவ ரெனவெருவக் கண்டோர கானிற, போயவனை முடுக்காமரப் பொதுமபாசெறி யடவிதொழும் புழைக்கை வேழஞ், சீயமுயலெண்குபுலி திரிசரிகடுருவியெங்குந் தே டலுறரா, (கஉ௧)

கையரிக்கொண் டிடுஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்டுமனங் கலங்கிக் காதன, மையரிககண ணியரோடு மகசுனோடு மவவனத்தின மறைநது வைகி, நெயயரியிற் நீக்கொண்டு நனகநதறும் படிற்றொ முக்கனெடிக் ளோதை, செயயரிற் காணாநிறவிற் பறபலகா வதங்கடநது சென்ற பினனா, (கஉ௨)

காட்டியசெந் நிறச்சூட்டு வாரணங்கட யழைப்பவொற்றைக் காற்றோ தூண்டிச், சேட்டிளஞ்செங் கதிப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க ணுதயவனா சேருங் காலை, நாட்டியதீ வினைக்கொடியோன பயழ் ல மாநடநது நரங்க கிண்ப, மூட்டியவூ ணவதேயப் புடையிலொ ரு வகாசகார லொளித்திட்டானே, (கஉ௩)

தொலவினையின படிநெடிய வவைவனங் கொறுமுழன்று தொடாநது கானிற, பலவினையம் புரிநதுவழி மறித்திரலை முயலு மெபு பனறி மானகன, கொலவினையஞ் செயதுகடுங் கொடுங்குநற் மிவனென்பபோ கொண்டுநாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித் தீவ் னைமேம படச்செலுத்தி வாழ் நாளில. (கஉ௪)

ஆவவனாயி னெடுஞ்சாரற் கரைக்காதத் தளவையினமா லயன் புத்தேளிர், தெவவனாவென றிடுகுலிசப் படையோனமா னுடரெவ ருந் திரண்டுபோற்றக், கைவனையொன றுரித்தருளுங் கறைமிடந றுக் கண்ணுதல்கட கருணை நலகிச், சைவனாய் டேற்றுகிறபான வீற்றிருக்கு நாகநகா தானென றுண்டால். (கஉ௫)

அநதநகர்ப் பூசுரர்ப்பாத திவாவணிகர் சூத்திராமுன னாயினோரு ம், பநதணிகைச் சநதமுலைப் பண்டருசொற் பைநதொடியாரா பல ரும் பானற, கொநதவிழநாண மலாவாசங் கமழோடை களிறகுழும் க் குளிர்நீராடிச், சநதரஞ்சே ராசார முதித்தபினஞ் சாரமிகு சதத் தாகி (கஉ௬)

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீரூக்குந் திருநீறு விரவச் சாத்திச் சூய்யமணிக் கண்டிகையின் ரெடைபுனைந்தஞ் செழுத்தோதித் து

லங்குந் சோதிச், செயயமணிக குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கல
னிலங்கச் செக்கா மேனி, யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரத்திற
சென்றுதொழுதனபுகூர. (கஉஎ)

வெண்டரளத தொடைநாற்றி விதானிதது நெய்ததகளி விளக்கு
மேற்றி, வண்டமரும உலமபுரிமா தவிமுலலை மலலிகைசெவ வந
திபிசசி, தண்டளரிசோ மணமிகுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாதி வாச
ப, புண்டரிகங் கருங்குவளைப் போதுகடு யருச்சனைகள் புரிந்து
போற்றி. (கஉஅ)

சங்குபடகநதுடிமததளதாளந் தழங்கியசல் லரிமல் லாரி
மங்குனமுழக் கெனமுழங்கப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக்
கங்குறன்றிற் கண்டியிலா தண்டாபிரா னருடகோலக் கடலிற் காரி
னுங்குசிவ ரிசிவிரத மாசியிறபிற் சதூர்த்தசியி னோற்க ஹற்றார். ( )

ஈதுணரா னலவீனையொன றிருந்ததனாற் சுருமார னிருபொற
ரோட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சன்னிதிமுன மே
விவாசத், தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியாகூந் தறகுசூ
ட்டப், போதுகொயவான போதுமந்தப் போதுகண்டா னவண்டநத்
புதுமையெலலாம். (கரு௦)

இங்கிதொற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ
லலை மாநத், ரங்கணிறைந் தரகரசங் கரவெனமு வைநதுகனன லக
னறபினனாத், தங்கியபொங் கொளித்திபத் தட்டேர்திப் பரிமாறு
ஞ் சமயநதனன்றி, திங்களணி செஞ்சடையோ னினிதுறையுஞ்
சிவலிங்கநதெரிசித்தானே, (கருக)

மீட்டுமநத் வனத்திலையதி வெவ்வீனைகள் பலபுரிந்து விருப்
படுகஞ்சிற், காட்டுமனைக் கிழத்தியரோ டின்பநல நுகாநதுகினனாட்
கழிந்தபினனர், வாட்டுபெரும பிணியலைப்ப மததுடைக்குந் தயிரி
மைன மறுகி மழுகி, மீட்டுபெரும பாதகநதா னிறந்ததெனத் த
னதுடன் திறந்திட்டானே. (கருஉ)

வேறு.

பெரிய வாயகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை
பெற்றெழுந், தெரியு நீளவடவை யொத்தகுஞ்சிய ரிடித்த சொல்லி
னா துடித்தனீர், சொரியு மாரிமுகிலால் காலமிவை தொக்க நீலவ
னா யொக்குமா, கரியமேனியா சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்ப
லர் மேவினா. (கருரு)

தூல மொத்தகர மீதெ தெதசிலை தண்டுவாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிக்கவடி வாள்சி ரத்தொகை துணிக்கு நீடிய கணிச்சிகூர்
வேல முறகமுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீச பாசமிவைகொண்டுள்ள
வால சைத்தமிழு புலிபுல வாயினை வளைத்ததா மென வளைத்தனர்.

பற்று மெனபாசிலா பாவி யாவிபத நிப்ப தைக்கவிரி பாரையி
னெற்று மெனபாசில நீரநாவதனை யீருமெனபாசிலாபாடொலா [முன்
முற்று ணாநதுகொலை செயதகால்கரமொடித்திொன நிவையுணாதது
மற்ற டம்புய முநிநது சிநதிட வநிநது கட்டினா வருத்தியே. ( )

அடிப்பர்பறபலவிலங்குகொன றுதசையன றுமென றுநனி தின ரபல்
லொடிப்பா மாப்புபழு ஆடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமது கொண்டு கண்டமதி லீட்டி றுக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பாகண்ணிணை பிதுங்கவீரத்தநெறிபேருவா முயலுமெல்லையில.

வணங்கிமுந்தியெ திராநின றநந திதனை வருகவென நெறமதுவாயிலவாழ
கணங்கள்செள நெருகணத்தினெய தியடுகாலநூதா கொடுபோகமுன
குணங்கெ டாதசுரு மாறனைக்கயிலகொடுவரச்சித்தி கூறெழுப் [ன.
பணங்கொளபாமபும திபாணிவேணியணிபரமன நகருளை பண்ணினா

போற்றியங்குவிடைகொண்டவாயிலிடைபோந நுகர திகண்ட தர்போ
கூற்றி னொயிர குடித்த காலனருள கூர வநதசுரு மாறனைத் [யக
தேற்றி யாதரவு செப்பி யறபிஞாடு செம்பொன மாமணி விமானமீ
தேற்றியோடொடியில வமமினீனொன வியம்பியங்கவரை யேவிஞான.

நீற ணிந்திலகு நெற்றி யாரமிக நெடுதத புனசடை முடித்தனா
ராற ணிநதருளு மெநதை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளனபிஞ
ருற ணிநதுவரு முககு றுமபற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கந்
பேற ணிநதுகிள ரிரச தக்கிரி பிரிநதி டாமலுறை பெட்டிஞா. ( )

தாம மாகமிரு கண்டி கைததொடை தரித்தது ளாவினை யரித்தனா
ரேம மால்வரை யசைத்தொர் கையினி லெடுககு மற்புய மிடுக்கினூர்
நாம வேறிகிரி கொந்த முற்கழுமு ண்கு கதைப்படைக ணவியநீள
வாம மேவுவடி வாளி னோடு திறன் மறவி தூதரிடை மருவியே. ( )

விடுமி ணிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிர்த்துவெஞ்சமரியற்றியுங்கள்வவியாவையுந்
கெடுமினங்கமுடிபுயமெனும்பெரிய கிரியிழந்துயிணா யெமதுகைக்
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெதிர கூறி னூர்வலிமை கூரவே. ( )

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறுபுசி முறுக்கி வேணி முடிததுளீர்
தினையி லோரொரு பாகி நீதிகள் செயதி லீனொமை வெய்யதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசியடாதது வன்மை நடததுவீ
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவ ரேவலி நெய்தினீர். (கசுஉ)

என்று வன்றிற லீயம தூத ரியமப லுந்தவ றொன்றுபொற
குளுகொண்டுமுனமுப்புரநதழல்கொள்ளமெனனகைகோட்டிமான
கன்று கொண்ட கரத்த னொயெதிரா காம னைகருள விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னனபா பினபிது கூறுவாரா. (கசுங்)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடி னேனிசை பாடிமா
வண்ட ருமலா முண்ட காசன மறைய வன்பொறை மண்டல
முண்ட மானமுத லுமபா மங்குவ ரிமப டொன்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி விருத்தினேன். (1)

கால னொயிரா கால வேயொரு காலி னொலுதை செயதுநீ
டல மேநிக ரந்த காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மாபு துளைத்து வானி லுயாததியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலககு மட்டு முணக்கினேன் (கசுரு)

திருக ணுசல மதனை யமமை திடுக்க மெயத வெடுததவ
ஹரிய மாமணி முடிபு னைந்தக டொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னேன மாயமுத னேடு பாத மிரண்டிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னொபக விரல முத்தி மிதித்தாளான. (கசுசு)

உறுதி வானவா மான வாக்கிடை யூடு ருமல விலக்கவுஞ்
சிறுமை தீர்தர முததி பத்திகள் செயத வாக்கருள செயயவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கணும்
பெறும் தாசல வதன னொயொரு பின்னைபெட்பொடுபெற்றுளோன்.

நாலு மாறை யோது நான்முக னாரி நாசி நறுக்கிவந
தாலு நீடிரை யத்தி யுற்றெழு மாககா பற்க டகாததுநந்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும் வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன்.

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிகுயா சூர நீதிசெய் பற்ப ருனவர் குலமெலாம்

வடிகொள்வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கத்தனை யருளிஞ்ஞை (கசக)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கினறன மிங்கி வனறனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நினறள பொறுமை யோடிகை புலவம்
பாவ சாகர மான மானமில் பனவ னைப்பல நரகினவாய்
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னாவலி பேசிஞா. (கருப)

மட்ட றப்புரி புனறொ ழிறசுரு மார னாவ ரைப்புயக
கட்ட றுததன ருட்க றுததனா கட்க னறபொறி ககவாய
விட்ட ழைத்திதழ் பறக டிதது விடுதது நேமி யெடுத்தவே
றொட்டி லக்கமில் வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டோ. (கருக)

கரமு நிரதனா வார்க் முற்புனை காறு ணிரதனா கவுளுடன
சிரமு டைநதனா குல வேலகதை திகிரி காலவனை சிலைநெடுஞ்
சரமி ழநதனா குடாச நிரதனா சவிரு றைநதனா தமதுவென
னூரநெ நிரதனர் தெனபு லத்திடை யோடி னாயம தூதோ. (கருஉ)

வேறு.

படிபுகழ்விஞ் சையாநரப்பு கருவிதட விசசுருதிப் பண்கள் பா
ட, விடியொலியின மிகவதிரு மந்தரதுந துபிமுழங்க விரண்டு பாலு
ங், கொடிக்குடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகப்பொற கோட்டி
ற பூத்த, கடிக்கமழ்பூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணெடுங்காற
கவரி வீச (கருந)

நகுமார நகைக்கருங்க ணரம்பையர்பலலாண்டிசைப்ப நவையிற
நீரநத, சுகுமாரன றனைக்கவினசெய மானமிசை கொண்டணைநதா
சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழித்த தனிதுதறகட்
டலைவன வைகு, மிகுமாரத திரளசாயத தள்ளியரு விப்புனலபாய
வெள்ளி வெறயில (கருச)

பொங்குகதிா விமானத்தி னின்றிழிந்துந திவிடப்புருநதுபொ
ற்பா, மங்குறவழ் வரையரசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தா
ன, வெங்கரிக்கூற் நேநதணையின வீற்றிருக்கும் விமலனைவெணடி
னாகள் வீசங், கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கண்குளிரக
கண்ணுற் றுனை. (கருரு)

கறைசெறியுங் கருந்தாதைச செநதாதிற் புரிந்ததனமை கடுப்ப
நீதி, பொறையறிவொன நிலைனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப் பு

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற நிருத்தி யிவங், னறைதருந் கணங்களு'ட னெனத திரு
வாய மலாந்தமல னருளிச செயதான். (கருக)

அககணத்திற சுருமார னரனுருப்பெற் றுணடிருந்தா னமரிற்
ரேற்றுத, தெக்கணத்திற செனறடைந்த னாதாசமன ற்ளைத்தொழு
து கிரைநீ ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியெனன வந்தெமமை யடித்
தறிவின மறையோன் றனனைப், பொக்கணத்திற பலியிப்பான க
ணவகங்கயி லையிற்கொண்டு போளு னொன்றா. (கரு௭)

கேட்டவுட னிருவழியுங் கனற்பொறிகான றிடச்சினமீக்கின
ரச செய்ய, வாட்டடகை புடைததுநனறெம மதிகார மெனப்புக
ன்று வகாகள போலுந, தோட்டடங்குள குலங்கநகருச சித்திர
குத தனைநோக்கிச சுருமா ரன்பா, லீட்டருந் புண்ணியங்க ளுண
டுகொனீ தெரிந்துவினாந் தியம்பென றுஞல. (கரு௮)

மற்றவனுந் தோந்துசுரு மாரனெனுங் கோரமிரு மறையோன
நீமை, முற்றமியற் றித்திரிந்தான செனமமுதலின் றுடல முடியு
ங்காறு, நற்றவம்புண ணியமொழுக மிறையளவு மிலவெனப்பின
னமனு நெஞ்சிற, செற்றமுட னெழுந்தருதிச செனனியான முன்
னியான செல்வ னெனறே. (கருகூ)

நிழலுமிழஞ் சனக்கிரியி னீலமுகி லிருந்தனைநிகர்ப்ப நீண்ட
சுழற்றநாக கணடைகண்டத தசைநதடிபோத திருந்தோறுந் தொனி
க்கவந்த, வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின மிசையேறிக குறையிறை
வறகறைவான செம்பொற், கழலணிசித்திரகுதத னுடன்றுதா
குழ்வரத்திண கயிலெ யெய்தி (கரு௯)

அண்ணலுங் ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப்பாகன
பண்ணமர்யாழ்க் கந்தருவா விஞ்சையாவா னவர்முனிவா பலரும்
போற்ற, வொண்ணுமா மலாக்கரத்திற்பிரம்புபற்றிச சுற்றிநந்தியு
லவவந்தி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புகுந்தொதுங்கி யொல்கி
நின்று வழுததல்செயவான். (கரு௧௦)

ஆதிநடு வீறிலியா யானுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமா
கிச், சோதிபெறு மருவருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந் தோய்
நதுந்தோயாப், பாதிமதி துதற்பேதை பாகனுமாயேகனுமாய்ப் பகர்
தற்கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநின்ற மணத்தாள்கள்
போற்றி போற்றி. (கரு௧௧)

இத்தலையாரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவடமியாப்புற்றே
ங்கன, மத்தலையா வமராகடைந் திடவடவை கருநிறமாய வந்ததெ
ன்னக, கத்தலையா ரிதியுதிசுருங் கடுவொடுக்கு மணிமிடற்றாய் சரு
தா ருனுண, முததலையேற் கரநாலு மறைபுகழு மைந்தமுக் முத
வவா போற்றி. (சுஎஈ)

உலகுயி யாவையும் படைத்தற கயனாகிப் புரந்திடுதற் குவண
மூரு, மிலகும்ணி மாபினனாய்த் துடைத்திடுதற் குருத்திரா யிவை
யுமனறி, யலகி றிரு விளையாடல் புரிந்தருளும் பராபரனீ யாத
லா லுன, சலசமலா மருட்டியசே வடியடியேன புன்றலையிறசாத
தினேனால். (சுஎசு)

என்றினைய துதிசூறி விழுந்தெழுந்த வாயபுதைத்தங் கெறியும்
பாசம், வனநிலசோதண்டமுதன முதநினையைத் திருமுன்னேவைத்
துத்தாழ்ந்த, நினறினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம் போதுமென
நிகழ்த்த வீச, னுன்றிறம்யா துன்னுளத்தி னுறுகுறையேதெமருனீ
யுரைத்தி யெனறான. (சுஎடு)

அரியயனே முதலமராக் கடுத்ததொழில் செயப்புரிந்தா யவர்க
ளங்கு, குரியபடி நினதேவற படிபுரிந்தா குறையிலொற்குலகத்
துள்ளோ, புரிகொடுநீ வினைகளநிற் ததற்கினைய தண்டமெனெப்
புரிதி யெனற, யெரிநரகி னவரவாகன் வினைகளநிற் தூட்டுவித்
தேனின்று காறும். (சுஎசு)

எம்பெருமா னீபணித்த கற்பனைக் டவறிலனீ டிஞ்சி யோங்கி
யும்பருல களவளவுங் குஞ்சரநற் புரியினினைத் தொலிக்கு முநீ, மம்
பரவம் பரப்புடவித் தேவாகுலத் தினிறிறேனறி யறத்தை நீத்தக,
கம்பமிலா துளத்திரவிற கலைகலன பொன்றினந் திருடுங்கன்வனாகி. (1)

விலைகளி ரல்லாந்தங் கற்பழித்து முலைப்போகம் விழைவிற
றுய்த்துப், புலைமகடோ ணலதுகாந்தங் கவளுயித்த புதலவியனா
ப்புணாந்துசாதி, நிலைதவறி யுனருநதி வேதியரானினமடவா நீத்
தோ தம்மைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன சுகுமார னென்றொரு
போ கொண்ட தீயோன. (சுஎஅ)

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்த நெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமினறிப் பாசமதிற் பிணித்தவரு மந்த வேலை,
மயிருறுசென னிகண்முளை யுகத்தகாதது நினகணங்கள் உலிமைசா
ட்டிச, செயிருடனஞ் சேனையெலலா முரிந்திரிந்த குன்றவென்றி
செய்த பிணனர். (சுஎக)

மைதவமுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சித்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச், செய்தவமொன நில்லானை நவமணிக ளிழைத்திடும்பொற் றேரி லேற்றிக, கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைதவ வாசுருங் கற்பொ சென்று, மெயதரிய நினதுபத்த தெயதுவித்தா ரிதுகு றையென நியம்பிப் பினனும் (க௭௦)

கனமிரண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி னறீர், வனவரிவா லுகங்கடனை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித் தித் டாலுந், தினமிவனறாந புரிந்தகொடும பாதகங்கட் கிலக்கமிவ லேச செப்பு மனனோ, னனவரத தாண்டவநின பதம்பெறவும் வழக குளதோ வறைதி யெனறாந. (க௭௧)

அந்தகளைக் கடைக்கணித்தங் கரணுணாப்பா நரதணரா னின மா னோகட, பைந்தொடியா பாலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொ ண்று பகாத நின்ற, நறதைகுரு தாயபிரம சநியாசி சதூவேதந தம மை நாளு, நிறதைசெய்த னீ திபிழைத் தொழுகலபொய்ச்சான றுரை ததுநிதி கவாத வினனும். (க௭௨)

கன்னிகைபொற கலனிழந்த கைமைகுரு வினறேவி கணிகை தாசி, யன்னியாபெ ணனையவ ஞுடனபிறந்தா தனபுதலவி யன்றி மாமன, பன்னிசகோ தரிதூரத திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுரு சாதி, மின்னிடையா தமைக்கடன மிருகங்க டமைப்புணாதல வி ரதம் வீடல். (க௭௩)

குளங்கூப நந்தவனங் கோயினமடங் களைச்சிதைத்தல குதிரை யானை, யளந்திடமொ ளெண்ணெயநெய்ப்பொன னுபயகோ முகி தான மாகவாங்கல, வளநதபெரு மரங்கடமைத தறித்தன்முகை வி ரியாத மலரைக் கொய்தல, விளங்குசிவா லயநதீரத்தங் களிண்மலமுத திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (க௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந திருடல்கள்ளுன் மதித்து விற குரு, சொனகுலருண் குதகவீட் டனம்பிதிர்போ சனநதூரதத் சோ று தினறல், தினகரனை யராததீண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி, லனமருந்த விடக்கரத்தா லெடுத்தொன்றை யயிறலனா சாரஞ் செய தல். (க௭௫)

தள்ளுநடப் பரிமூலப்பால் சுரந்தொழுகு செருந்த னல்லான சுருகி துயோரா, விள்ளமுருத திரமணிமந திரந்தேவ விக்கிரகம் வி பூதி வேகங், கௌஞமத கரியடிமை யவுடதங்கன னிகைதவளங் கு

லவு பன்ன, லெள்ளுநறு நெய்தயிர் பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
ற லிவைக ளாதி. (க௭௬)

எண்ணருந்தி வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவநிசினோற் றியாம
நானருந், தண்ணறும்பு வாலுறங் கடையாம லருச்சித்தோர் சமான
மில்லா, நண்ணருமா மகம்புரிந்து நதிபடிந்து தானமிக நலகி னாலு
ம, பண்ணருநற பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயனறராத்தே.

அன்னசிவ நிசிவிரதத் தாசகளு கேசகரத்தி லமுத மூறுங், கன
னனமொழி யுமையொடெமைக கண்டிடப்பெற நன்னதனாற் காயும்
வெய்யோன, முன்னரெதி ரிருளிமமபோ லுடைந்தகன்ற திவன்மு
தனாண் முயன்ற பாவ, மென்னருநற கணங்களுடன் கூடுகின்ற வி
னபமுததி யீது பெற்றான. (க௭௭)

என்றிறைவன கூறுதலுந் தண்டதரன் மீண்டுரைப்பா னிரக்க
மினறிக, கொன்றினமான றசையருந் தி மதுகருடித்து மனைவியர்தங்
குழற்குச் சூட்ட, மனநனமலா கொய்திடுவான வந்ததனறி யனபு
கொடு வந்தா னல்ல, னுன்றனரு ளிதுவெனினமற் றுரைப்பதெவ
னெளப்பரம னுவனேனோககி. (க௭௮)

எண்டருமெட் டிணையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிநநா ளெ
மமைக, கண்டவானோற் றவாபூசை பண்ணினாநற கதியடைவா கா
லநீநந், தொண்டர்தமைக் கொடுமபாசந் தனில்வீககித் துட்டவுருத்
சோன்றக் காட்டித், தண்டமிழைக குதறவிருன றாதருக்கு மிந்தவ
ழி சாற்றுகென்றன. (க௭௯)

செறிந்தவுயிர் கவருதற்குச் சேனெறிபோய் மறந்தெனது சின
வேறறுதர், நெறிந்தபுரி சடைப்பரம நின்னடியா ரென்பவனா நினை
விறறோ, தறிந்தறியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயன்மற் றடையா
ள மறைதி யெனன, மறிந்ததினாக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய்
மலர்ந்திறைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (க௮௦)

சிரங்களங் கா திரண்டுதடந் திண்டிறற்றோ டாழ்ந்தவிரு செங்
கைவாய்ந்த, வுரந்தனிற்கண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரவல்ல
வோருற்று வேண்டும், வரங்கடரு கரடகட மாமுகனைப் பூமுகங்கொ
ள வடிவேற்றானே, கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டாக்
கர்தமைக் காய்ந்த மாண. (க௮௧)

(க௮௨)

பரைசிவரூ பமதாருகு சிவலிங்கந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
வினாகமழு நநதவனம வைத்திடுவோர் கற்புடைய மினனார் மிகக
வுண்பெறுவெண டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயங்களுளுறறுகின்றோ
திரையெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்

நினமலமா மஞ்செழுததை யுளததழுத்திச செபித்திடுவோர் ளிக
ரின் மாக, நனமதீநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகநதவிரதோர் நாளக
டோறுந, துனமதியி லாததுற வநதணருக் காடையன்னஞ் சொன
னமீவோர், மனமதியாற குளங்கூவல கலலுவிப்போர் நிழலசூல வ
ழியில வைப்போர் (௧௮௭)

காசியிரா மேசசுரமபொற கனகசபை யாரூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகமுக குன்றமுது குன்றமொற்றி யூமருதூர் மதுரை யையா
றாசினமறைக காடுவெண்கா டானைக்கா மாபூர் மருணை புள்ளூர்
தேசுதருஞ் சிரபுரநற் றிருப்புகலூர் முதறறலங்கன்செகத்திலுண்டால்
அத்தலங்க டமையடைநது புனிதநீர்ப் படிநதாடி யமல மாகிச
சித்தமகிழந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கந் தெரிசனங்கன செயதோயா
ரு, முததாசிவ நிசிவிரத நோற்றவர்மற்றிவரெவாககுமுதற்பேராகு
மித்தகைய ருனறுதாக கெளரியலா தண்டமிவாக கிலையெனருன.

கருதியசொற கேட்டுளத்தி னசசமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக கால
னைய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத தினாதாங்கித் தன
னூரெயதி, வருகிரேனத் தூதர்தமை யழைத்தானசொனமாற்றமெல
லாம வகுத்துக் கூறி, யொருதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத
தினி திருநதா னுவப்பினோம். (௧௮௮)

இசசிவராத திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோர்மற் றினபாயக
கற்றோர், சசசையடுங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக
களிப்ப ரென்றே, யுச்சிதமாயச சூதமுனி மாதவர்கேட் டின்னமுற்று
முருகிவாயான, மெச்சிமகிழந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினோனே. (௧௮௯)

சகுமாரசசருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச் சருக்கம்,

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன் றிசைப்பேன்
மின்னு வாரசடைத் துறவிகா ளுமக்கென வ்ழைவாற
றுன்னு நானமறைப் பொருடெரி வியாத்னைத் தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும (சு)

களங்க மாய்க்குறு முயலுறு கதிர்மதி தவழ
வ்ளங்கு மிஞ்சிசூழ்ந் தளக்கமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள சாகர புரத்தயல், வளாவரை வனத்தி
லுளங்கொ ளோகையோ கிறைபவன றேறுடை யுடையோன். (2)

வெண்ணி ணத்தடி முடைகமழ் வெடிகுரல் வாயா
னெண்ணில வேட்டுவக கிளைஞரோ டின்பமுற நென்று
நண்ணி வாழ்பவன காதினி னுலநால் வாயின
றண்ணி லாமருப் பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன். (3)

தேனு நீடணில வாறகுற செந்தினை மாவங்
காளி நீயலுங் கபித்தநற கனிகளுங் கங்குன
மானு மேனநான மொழையன் முதலிய மாலி
னூனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண் டெவப்போன். (4)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் பொறிப்புலி போலவான
சங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக் கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக் கொண்டெவந தாலென வடிவந்
தங்கு மங்குல நென்றுள னெருதனிச சுவான. (5)

பொன்றி கழ்ந்திடு மவ்வகை கருகொரு புனத்திற
குன்றி யினவடக் குடமுலைக் குழைக்கலை யுடுக்கு
மின்றி ருத்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மாமென வணைநதான். (6)

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங் குருளையீன நென்னப்
பிழைக்கருதப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றாள்
சுடிய புல்லுகிச சுட்டியோ டணாமணித் தவடி
வடிவு சோதரு புகல்வருக் கணிந்துள மகிழ்வான். (7)

உலையிந் நீமையிற் களிப்புறு மெயின்னங் கொருநாள்
உலையி னீண்மரத் துரித்திடும் வற்கலை வாங்கி,

யனாயி னீர்த்துமான நேற்செருப் படிகளிற் றெட்டு
வினாயி னீடிருட் குஞ்சிமென கயிறறிஞல விசித்தது. (அ)

துரக்கும் வெஞ்சரத் தூணிதன் வெரிநிடைத் தூக்கித்
தரக்கினை நேலுறைச சுரிகைசோத் தஞ்சன சயிலத்
துரக்குந் தோளில்வா விற்பரித் துயாசுவா வினங்கொண
டூரக்க மச்சமொன் நிலவவன வேட்டமே லெழுந்தான. (ஆ)

இலவு தேக்கி விரத்திவே லெட்டிபுன னாக
குலவு கூவினங் கொன்றைபூங் குரவசோ கீர்ப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன னிறத்தநீள வேங்கை. (க)

விரித் டஞ்சினைச் சந்தனம் பொரியனா வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப் பிலம்பிசு மந்தமுட் பிடவங்
கரிய காதிருங் கழையிருண மதுமலர்க் கடம்பம்
வரிகொ ளாபதஞ் செறிதரு மராமரம் வகுளம். (க)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரங்களானெருங்கி
யிரவ லாறபக விலையாங் கிலங்குமா யிரஞ்செங்
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புகுந் திடாக் கறங்கு
மரவ மாருதம் புகுந் திடா வனத்திலங் கடைந்தான. (க2)

புட்ட ருக்குலந் தொறம்பயில் பொங்கிருட் புனத்திற
கட்ட ழறபொறித் கூருகாக் கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட ரசசித் லெடுத்தயா பாழிவன மீகந்
தொட்ட கழ்ந்ததிற் சோறுக ளருநதுமங் கொருபால. (க3)

துறம் யிச்செறி மடிசெவித் துடிகருந் செநநாய
தெறுசி னத்தாடன சிலீமுகஞ் செலக்கி யினிறசென்
றுறுசெ வித்தூணை நிமித்தாக் குமிழிநே ரொணகட்
குறுமு யறசிறு குருளையைத் துரந்திடு மொருபால. (க4)

வளைந்த வாலுளை மடங்கல்கைம மாவின்மத் தகத்தைப்
பிளந்து கோடுகள் பிடுங்கியே கறித்திடத் தெறித்தது
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால விரிமா
துளஞ் செழுங்கனி வினாயெனைத் துளங்குமங் கொருபால. (க5)

இடிமு கிறகுறற் றழைசெவித் துணைமருப் பேய்ந்த
கடிசி னப்புழைக் கரக்கடக் கவுட்பெருங் களிறு

துடிய டிக்கய முனிகளபின ரெடர்ந்திடத துன்னும
பிடிந திபுனவ படிநதுடன பிளிமுமங கொருபால. (௧௬)

முழைக்கட் டிஞ்சிடு கொடுவர்ப புலியின முழங்கி
யுழைத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமரை வரையா
டிழைத்த காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
யுழைக்கு லம்பயந தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால். (௧௭)

நீடு வேற்கரக் குமரவே ணெடியமா குலங்க
ஞடு வைத்தபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப்
பாடு சோபடம விரிததுயிப் பெறிநதுந படிநின
ருடு நாகநன மணிகிடந தவிருமங் கொருபால. (௧௮)

வேறு.

இதகிற நிகழும் வனத்திலவ வேடனிருஞ்சிறைப் புட்குலம்
படுக்குங், குத்திரக கண்ணி பறபல ஆனறிக குலவுமா வினங்கொலை
புரிவான, புத்தியி னியறறு மியந்திரப் பொறிகள புடவியிற புதை
ததுய ரடவிப், பத்திர மரத்தி னடிகளிற ரெடுத்தும் பலவலை வளை
வுறப் பூட்டி. (௧௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞாளிக ளேவிவாளிக டிரந்துபின் குறிய
தடிகளி னெறிநது கற்றிர ளிருத்தூர தட்டைகள் சுறறியே வீசிச்,
செடிவனா வனத்தில விலங்குகள கலங்கச செயதவன றுரத்தலும்
வலையி, னடிகளிறபிணிககப் புதைத்திடும் பொறியி லகப்படாதகன
றவங்களைத்தும். (௨௦)

புனபுல வருந்துந தந்தவாய் திறந்து பொதும்பிற புருந்து
மா வினங்கண், மெனசிறைப் பறவைக குலமெலா மருள விளித்
தவை போலநின றழைக்குந், துனபுட னுழையின கவையடி மி
தித்த சுவடுகண் டநநெறி தொடரு, மெனசெய கேனினியென ற
வகைகள் வங்கிலிடுமபுகு முடுமபு நேடறகே. (௨௧)

வாசிலை வணக்கி விடுத்திடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வ
யங்குங், கோவெங் குரதப் படையினுற் றிரண்ட கொடுங்கடுங் க
தையினுற குணிலா, லோபெரும பெருங்கண் வலையினுற புதைத்த
வியந்திரப் பொறியின லெதிரதங், கோவிலங் கோர்புட் கொன்றி
டக கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைந்தான. (௨௨)

இன்னணம் வேட்டத துலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழை
தத சட்டெழுந்து, துன்னருமுதரத் தழல்சுடமெலிந்து சோகமோடி

ருந்தபின் பரமன், பன்னருயிரவீ தென்றறிந தவனபோற் பதங்க ளோர் பதங்கொடேர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள வான பசுசிம திசையதின் மறைந்தான். (௨௩)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியந் தே ரொடு குடபால், வெய்யவன கறறைக் கதிர்க்கரஞ் சுருக்கி விரிதி னைப் புணரிவீழந் திடலுஞ், செய்யகோ லோசசி யுலகினி தளிக ருந் திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதற்குக் குறுநில வேந்து வந்தபோல வந்ததான மாலை. (௨௪)

ஒருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடலிலொளித்துறக குளித்த தற்பின்னா, வாருறு வரிவிற் றடக்கையங் குலனறன வடிவுநன ககற்றிவெந் தீமை, கூருறு மவனறன செயகைகுத திரங்கன குடி கொளு முளமுமபோற் கருகிப், பேருலகனைத்தும் விழுங்கிமா திரம வின் புதைத்தது காரிருட் பிழம்பே. (௨௫)

குளிசிலைச சுவரர் குலத்தினி லுதித்துக் கொடுங்கொலை புரிந்த வங் குலனுந், தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெயதச சரிதெரி யாதி வண்டரிககி, லினிய ஆணின்னி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்ப ரொன்றிரங்கித், துனியுற லொழிந்தது தெளிநதுநன் தேறிச சொல்லரு ளு குட்சியொன றுணாந்தான். (௨௬)

பாவியேன வானா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியி ருட் பொழுதில, வாவிச டிருவிக குளிர்புனல பருக வருமிரு கங்க ளுக் கயிலம், பேவியே வதைத்துத் தடிகொடு போத லியலபென ம தித்துடனெழுந்தது, தூவியஞ் சிறைப்புட் குலமபயின ற்டுமோ ரு ழியின கரைக்கணுற றச்சீனே. (௨௭)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம மும்மதக் கரடமால் யா னை, குறுகு மெனறஞகிப் பாழிநீர்ச சூழிக் கோட்டுறு கூவிளங் கோ டட்டி, லுறுவ நென்றேறிச் சரிகையான மறைக்கு முலவைக ளரிந்த ரிந் தொதுக்கி, மறுகிய மனத்தா னேனமான மனாகன் வருமென வ ருவுபாத திருந்தான். (௨௮)

வடிசெயது வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமனமுந் தி ரத்தாற, படியின முற்பகலோரா முனிவரன பூசை பண்ணிய தெண் ணியபடியே, கடியவெந் தொழிற்செய் திராதனுங் காணை க்வடுவி ட டியருமா லாரத், தடியினுக் கருகிற புராதன வில்லங் மமர்ந்தினி திருந்ததொன றனறே. (௨௯)

அன்ற னிரவென றறிந்திலன ரெடுசெகுமப்பிடை கடுகுமெ
ன்றறிந்து, சனநடங் கையா லெறிந்தபைந் தழைபுந், சனியிருந் தி
டிற்றையில வருமே, யென்றது விலக்கி யிருடபொழு தகற்றற கெண்
ணின்ன கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் வி
விங்க வியனமுடி மீதுவீழந் ததுவே. (௩௦)

குறுந்துளித் திவலைப் பணிநனி மூழ்கிக் கொடும்பசிக் கருந்திடா
தொழிந்தா, ணுறுந்துயி றுறந்து, புராரிசந் நிதியிலாறினமா லூரவெ
ண்டழையாற, நெறுந்தழ் னுதறகட் சிவநிசியதனிற, சிவாரச்சுனை
புரிந்துவெந் தீமை, யுறந்தவ முடையோ ரொத்தனை வேடன கொ
டிச்சிதன றிறமினி யறைவாம. (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங் காட்டினில வேட்டமே லுற்றான
வன்ன வாரசில வலவனென னுயித்தனை மகிழ்ந்
னின்ன மெய்தில நெனகொலோ வெனமனத் தெண்ணி
யன்ன மென்னடைக குறத்திகண் டியினறிடா தற்றறும். (௩௨)

தஞ்ச மொன்றிலன றமியஞ்ச சென்றனன் றகைசா
லஞ்ச னக்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடாந்து
மஞ்செ னப்பொழி மதசதுப பதத்துணை மருப்புக
குஞ்ச ரகருலங் கொன்றதோ வென்றுளங் குலயும் (௩௩)

கரிய நீணமயிாக கூருகாக் கவிழ்தலைக் கரடி
சரியில வந்துயிர கவாந்ததோ வென்னமெய் தனரு
முரிய வெஞ்சினக் கொடுவரி கறுத்தொறுத் துடலைப்
பெரிய வாட்புறிப் பெய்தது கொல்லெனப் பிதற்றும் (௩௪)

அனையு றுமபணி விடங்கலுழ்ந் துமிழ்திடு மகலவாய்த்
துளையெ யிறறினே றுண்டது வோவெனச் சோருங்
கிளையு டன்றிர் கரிவழிப் பகையதாங் கிளாவா
லுளம டங்கல லுயிருலந் தன்னகொலென றுன்னும் (௩௫)

நாட்ட மன்னநின் புசலவாவெம பசியினு னலிந்து
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தைச் கோற்கொளீது வெதப்பி
யூட்ட வந்தில யுன்றனக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கில மெனகொலசெய் ஞாயென மயங்கும். (௩௬)

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைக்கொடிகொடிச்சி
குன்றி யினவடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிப்பு

வென்றி யங்கதிர் வேலவழி நீருகுத திடுமபை
யனறி யொன்றில் ளயாரதன ளிருந்திடு மமையம் (௫௭)

பரவி யந்தணர் வந்தனை புரிந்துமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொறகதிக கரங்களால் விரித்துப்
புரவி யேழ்துகம் பூட்டிய பொற்றடந தேரு
-ரிரவி யுகுண புலத்துய ரிரவிய லெழுந்தான. (௫௮)

புலவு வாய்கம ழங்குலன நினதொறும் புரிந்த
வலகில பாவவல லிருள்களைத் தூரதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொத் துளதால. (௫௯)

மேவி ளங்கதிா விரிந்திட விடிந்ததன பினனா
வாவி ளஞ்சிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைந்த
ராவி ழந்தகன ருவரென றங்குல னினைந்து
கூவி ளம்பனை நின்றிழிந தன்னவழிக கொண்டான (௬௦)

ஈழி லாத்துயருற்றிடு மெயிறறிதன் னிதயந
தேறி வேடனைத் தேடுவா னடநதுறு செப்பத
தூறி லானவரல் கண்டெதிரா தோகையிறழ்வி
மாறி லாதுயா புற்குடின மேவினா வந்தார். (௬௧)

வந்து செந்தினை மாவுடன் வம்பமர் வரைத்தேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் மூர
-னீந்து நறறசை நறவுக ண்டொறு நாடித்
தந்து ழற்றவ ளோடுபன் னுளவண் சாராதான். (௬௨)

முருந்தி யறறரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருந்து தற்கந் தாயுடல் பலங்கெடு மநநாட்
பெருந்தி கைக்கடற கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிகக
வருந்தி மறறவன சடநதுறந திறந்தனன மனனே. (௬௩)

வேறு.

குலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி நிலங்கவட வைத்தீ
யாலநிகர் துதுவாக ளவவயி னடைந்தார். (௬௪)

பற்றினர் புயத்துணைகள் பாசமத ஞாலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி குறைத்தவச மேனமே
ஹற்றிட வுதைத்துவழி யொல்லபட டொல்ல. (சு௫)

மங்கையொரு பங்கனமழு மானமறி மணப்பூஞ்
செங்கையி லிருத்திறை சிலாதரன் மகற்கூயச
சங்கைபெறு மங்குலனெனுஞ்சுவ ரனைத்தம
மங்கைகொள் கயிறறினிடையாத்தியம தூதா (சு௬)

சென்றனர் விலகியொளிர் செம்பொனணி தேர்மே
வின்றவனை யேற்றியொ ரிமைப்பி னிவனெய்தக
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வானா
வென்றகண நாதரை விடுத்திடுதி யென்றாள். (சு௭)

நாதன்விடை கொண்டுகண நாதரை யழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யினறுகொடு போருந்
நாதமை வென்றுவினா விற்சுடா லிமான
தினரி லிருத்தியிவன் மேவவிடு கென்றான் (சு௮)

நந்திமொழி கொண்டுகண நாதர்கள் விரைந்து
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள முரிக்கவிசி பாசஞ்
சிறுதிமணி மொயத்தொளிகொ டேரினியிசை வைத்தா. (சு௯)

யாவர்பணி கொண்டிவ னென்திரந்திது புரிந்தீர்
போவதிவ னெனநனமொ புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ னுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்ந்தெதிர் கதித்தா. (௫௦)

உங்கடலை வனநன துரத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தாற
செங்கடலை நோகுருதி சிந்தவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினா தரித்தில ரகன்றா. (௫௧)

வென்றிதருவானவர் விதைத்தருவி னைபூப்
பொன்றிகழ் டசமுந்துணர் பொழிந்தனாகள் வாழத்த
வன்றியர மங்குலந் னங்கிரு மருங்கு
நின்றிணைகொள் வெண்கவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விண்டல முதிககுமதி வெண்குடை நிழறறப்
பண்டரு மிசைப்பனுவல கந்தருவா பாடக
கொண்டலிடி யொத்ததிரா குறற்குட முழாநற
றெண்டகம தோடமர தூநதுபி முழங்க.

(௩௩)

போயமலன முனபுக விடுததபொழு தெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருந திடுதி யென்றே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுற்ற
நாயக னுரைத்துவர நலகின னயந்தே.

(௩௪)

செங்கணையி னன்கயிலை சோகணம தாகி
யங்கணமா வுறறபி னருநதுயாகொ தோ
திங்கணமுடி யானடியா செயத்திற மெல்லாம
வெங்கணமற விககுமுன விளமபவினா வுறறா

(௩௫)

பாசமெறி தாணாதொடா பாறுபடி குலம்
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனளு
ராசமுட னங்குசம தங்கையிரு நானகிற
நேசற வுரத்தினிடை செநதொடை விளங்க.

(௩௬)

எற்றிய கடறறினா யிருத்திய தெனக்கார்
முற்றினெளி வுற்றபுரு வத்துணை முரிப்பும்
பெற்றிடி யெனக்குரல பிறங்குபில வாயும
பற்றிய தழற்குறிகா பங்கியும் விளங்க

(௩௭)

வாதகப பித்தமுத லானபிணி மற்று
மேதமிகு சொற்பணி யியற்றியய னிற்பப்
பாதகா வெருக்கொடு பதைத்திட வருத்தந
துதறிரு பககமுறை சுறறினாகள் சூழ.

(௩௮)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைந்தெய் நிலங்க
நீலவனா போனிதி நெடுநதவி சிருகருங்
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்ந்தே.

(௩௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லில்லா
வேடனை வடத்தினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருகருமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளித்தவர் கணங்கன் கொடு போடா.

(௪௦)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித் துதுகித்
தெனறிசை நகாககிறை திரண்டெழு வளநாத
குன்றின்மிகை பெற்றநிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனததனி நகைத்துட நெழுநதே. (௫௧)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுர றார்களசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கனெடு வீராபலா சூழ
மஞ்சன மிடறநிறைவன வாழகயிலை வந்தான. (௫௨)

வேறு.

அரியமா தவத்தோ றுள்ளமொத துயரத்தோ ரணுவினுங் களங்
கமொன நினறிக, கரியமா முகிலகன படித்தடஞ் சாரற கயிலையிற் க
னகமா மணியா, லுரியநான முகத்து விதிவிதிக் கரிய வெள்ளிதிகழ
ககூகாளா யிரமும, விரியுமா தவரோ கோடிவந துதித்து வினங்கல
போற் றுளங்குமண டபத்தின (௫௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணுந் துளபத் தண்ணலு மணமுநற ப
டைத்த,வம்படை சமலத் தவிசுறை யயனும வரைசுகிறை யறத்திடு
ம வசிச்சம, பம்படை யெனக்கொள பாகசா தன்னும பன்னிரண் ட
ருககரு மொற்றைக், கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங்கு
டவயிற் றைங்கரக் கோவும். (௫௪)

வாபெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணநதருண் மகிழந்
தற கடப்பந, தாபெறு புயத்தோன றார்கள சினக்கே சரிமுகன ற
குவாகட கிறையாரு, ஞாபெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன
றோகைமே வொகரலூந் தருளவோன, கூபெறு முட்டாட் செந்நி
றக் குடுமிக் கோழிசோ கொடிக்கரக் குகனும். (௫௫)

உலகமுற றெடுங்குங் காலையி லெழுநத் ஐழிவெந தீயென வு
ருத்துத், திலகமுற நிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோன சோந்திடு
ருகிறுவிதி விதியிற், கலகமுற நிகலிப் புரிமக் மணக்காற கணத்
தின்னிற் சிதைத்தவன பிறைபோ, லிலகவிட் டெறிக்குங் கதிருயிற்
தலகையேறிடும் வீரபத் திரனும். (௫௬)

புடத்திடு பசும்பொற குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலை
தரள, வடக்குட முலைக் குழுதுழு துழக்கு மாப்பினன மாலென
முழங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் சொடுக்கி முரிதி கைக் கட

லெலா முகர்துள், ளடக்கியே யுமிழ்வென் ளாணமே லேறு மரிகர குமரனா னவனும (சு6)

வளனெனக் குரைக்குங் கரியநா யூரும் வகெனு மாருதத் தேவு, மள்ளலுஞ் சேறறுக கருங்கடற் கிறையு மககினிக் கடவுளு மளகைக், கௌளருந் தலைமை பூண்டபிங் கலனு மிருஞ்சிறைச் சுரும்புபாட் ட யாபது, கௌளருந் திங்கதாா நிருதியுஞ் சுருதி கருதுமீ சானனென் ப வனும. (சு௮)

மேவரு விரிவெண் டிரைக்கட லேழும் விலங்கலின் குலங்க ளோ ரேழும், பூவருங் கங்கை முதனதி யேழும் பொற்புறு கற்பக நிழலவாழ, தேவரு முயாகந் தருவரு நித்த சித்தரு முததரா முனிவா, யாவருஞ் செங்கை குவித்தர காவென நிருமருங் கினுந் திரண் டேதத்.

பாரதன் மேலா மண்டகோ ளகைபொற் பருப்பதற் திருப்பவும் வல்ல, சாரதக் குழுவங் குழிவிழிப் பேழுவாயத் தளாநடைப் பேயக் ளுஞ் சார, நாரதன் மகதி யாழநரம் புளர நநதிகைப் பிரமபெடுத லவக, காரதன் வடிவு பெறுநறுங் கூந்த லரமபையர் கவரிகா லசைப் ப். (சு௯)

கொலையி னயனத் தஞ்சன மறுவுங் குளிரமொழி யமிழ்தமுங் குலவு, மலைமகள வதன முழமதிகுடைநது வாளெயிற றரவினுக்கி டைநது, கலைவள ராம லுடலகுறைந் தொதுங்கிக்- கடுகைமா லூர மாா கபித்த, நிலைபெறு சடைக்காட் டலைநதிக் கயலவெண்ணிலவு கான் நிளமதி கிடப்ப (சு௧)

கறங்கிடுந் திரைநீர்க் கங்கையஞ் சடையிற் கட்செவிக் கடும்ப ணிசேற, வறங்கிட றவிர்து கரநக் துதியா லுரித்தமுன மருங்குற வு டெத்த, மறங்கிளர் தழறகட் கொடுவரிப் புலித்தோ லுடையனுங் கிடுந் தொறு மருணமா, னிறங்கிட வெருவிக் குதித்தெழுந் தற்ற நோக்கி யங் கிடக்கரத் திருப்ப. (சு௨)

கோல்வரை நிகர்க்கும் வரிநெடுந் தடங்கட் குவிதனத் திரித்தோ டோயநத், சேல்வரை துவசச் சித்தசு னெரியத் திறந்தகண் டிருதா! ற்றிகழ்க், கால்வரை யளித்தற் கரிதென விரிந்த கடுதூகர் களனுமவி துறும், மால்வரை யருவி யென்னமுப் புரிதூல் வயங்குமார் பமுமிக் விளங்க. (சு௩)

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தான் றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரணைபா னடந்து,மேயவன் நிறல்சே ரந்தக் குக விலங்கன்முன் கலங்கிடவு

தைத்துச், சேயசெங் கமல மென்சசிறந தனப்ர் சிந்தையம் போருக
மலரக, காயகதிர விரிக்குஞ் செழுமணிச செம்பொற் கணைகழற் று
ளிணை கவின. (௭௪)

சுமமையா கலிஞ் ழுலகினிற புகலி தோன்றிய கவுணிடச்சேய்
க்குக், கொம்மைவா முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங் குழைத்துமுன கு
டித்திடப் பருக்கு, மம்மையோ பாக மாகமற் றெவாகு மருளா
ளித திரிமவிழி பரப்பி, வெம்மையா மடங்க லாசனத் தெமையாள
விமலனங் கினிதுவீற் றிருநதான. (௭௫)

முநதைநாட் களிணித தனமையி னிகழநத முழுவது நினைந்து
நீண முடிக்கிட், கிந்தைமா விநத நிகரத்தகோ புரஞ்சோ கீழ்த்திசை
வாயிலபோய் நநதி, யெநதையே வலிஞ் லடுநதிற் கால னிருகர மி
ருசர ணநதன, சிந்தைகம பித்ததோ டெம்பிரா னிருக்குந திருச்ச
பை யுடுபோயத துதிப்பான. (௭௬)

பொங்கர விதழிப் புதுமலா புனைநத புரிசடைப் புனிதவம புய
ததோன, கங்கர கங்கா தரகர வளையுங் காயசினத் தரக்குமுன னுரி
தத,துங்கர வியனன மதியமுக கண்ணுஞ் சுரநா விடைவளை வ
ச, சங்கர வமல திகம்பர வுமபர் தலைவரின் றுணமலா போற்றி. (௭௭)

மனறனமைக கூழை மலைமகட் புணர வருததுதி யென்றசொ
ன் மறும், லனறம் ரருக்காச சென்றுடற் றுவனென நங்கணை யைங்
கணைக்கிழவன, பொனறமத் தக்ககட் புலக்கனல கொளுத்திப் புன்ன
கை புரிந்துமுப் புரமுங், குன்றவிற் கனக்க குன்றவிற் குனித்த கு
ழகநின குணாகழல போற்றி. (௭௮)

ஒருமலை யெடுத்த விருந்திற் லரக்க னூரனுடைந் துட்கமுன் னூ
ன்றிப், பொருமலைச சலதி கடைந்திடு மநநாட் புத்தமுத்ததுட னுதி
தது, வருமலைப் பழித்த குழற்றிரு மணுளன் மலாவிழிப் போதணிந
தடியா, கருமலை வகற்றி யின்பவீ டளிக்குங் கணைகழற் றுணமலர்
போற்றி. (௭௯)

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி யீசனை யிறைஞ்சி யேத்தி
மனப்படு மச்ச நீங்கி வாயபுதைத் தொதுங்கி நின்றன்
கனப்பதி பாகன றன்னை யவனிமுற் படைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங் காக்கக் கண்ணனைக் கற்பித்தாயே. (௮௦)

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவா பொனஞ் டளித்திடற் கருளிச செயதாய்
தண்ணெனுங் கதிராகள் வீசஞ் சந்திரா தித்தா தம்மை
விண்ணினி லுலவி வைபம விளக்குவீ றொனவிதெதாய. (௮6)

எபெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற் கீர்தாய்
பாழுத வெங்கும்வீசப் பவனைப் பணித்தாய் மற்றை
வாரதருஞ் சலதியாள வருணனை வைத்தாய் தன்மச
சொகெடு மவாகுத தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (௮௭)

திரிபுவனத்து நீதான செய்தகற் பனைகளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த தினறுந் தமிழனென பிழைத்ததிலை
புரிசடைப் பரமவென்று புரிநெடும பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதலமுத திராமுன் வைத்து. (௮௮)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காகக் வல்லா
ந்கருவா யிதனை மறறோ பணிசெய் நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ லனஞ் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
ருக்குமா நின்று வந்த தாழ்வெனகொல சாற்றுகெனறன. (௮௯)

கண்ணிக ளுன்றிக கையிற் காாமுகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்கு கொன்றும் வாயத்தபுட் குலங்கண் மாய்த்தும்
வெண்ணிணத் தழிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னன்றென
றுண்ணிகழ் விலலா வேடனுபத்த துறைத் லுற்றன. (௯௦)

பரிமகம் புரிகின றுளே பகாதரு மாக மாதத்
தூரியநீர் படிகின றுளே வ்யாசிவ விங்க பூசை
புரிதர நினைகின றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின றுளே சிவநிசி நோற்கின றுளே. (௯௧)

எத்தவம் புரிந்தா னிவங் னெயதுதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி வறங்க டேயு
முத்தரும் பவங்கன் செயயு மூக்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழு மன்றே. (௯௨)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவஞ் வின்நிங்
குன்னுடைக் கணங்கன் செயத் துணைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
மின்னுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும்புடை ததுஞ்செனனி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னோ. (௯௩)

தாவரும் பவங்கள் செயவார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவதை தண்டஞ் செயவ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவா தாமுரு சிந்தையிற நியானஞ் செய்யு
முவருந் தானாய் நின்ற மூத்தியு மொழிவ தானான். (அ௯)

விறபயில வேடன் முனனா வேட்டமே லெழுநது நகந்
மறபடு காலையுண்டி யனநதலற நருகிற சாரந்து
பொறபமா விலவஞ் சாததிப் பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத் தூர்த்திட் டானே. (௯௦)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங் கணக்கில வலல
சித்திர குததன் றுணர் தெரிநதில னென்று திங்கட்
சத்திரன் றனனைக்காயநத சங்கர னுணாப்பத தீடமெ
பத்திரமெடுத்தப் பாததுக கணக்கனும் பரிநது போற்றி. (௯௧)

சிவநிசி யெனப தோரான் நின்பதற் கூனகிட் டாம
லுவவசி யாகி நிறு னுவாப்புலி யெணகு சிங்க
மவமெனைச செய்யு மாலென றஞ்சியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங் கணைக னேவிற றடைசெயு மிடையி லெனறே. (௯௨)

கூதருஞ் சுரிகை யாலச குழைகளைக கொயது வீழ்த்தா
னீரதரு கண்க டனனி னித்தினா வநதா விரதப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்ததிற பனனம் பண்ணி
யோதரு மமாமான பனறி யின்றிவண் வருமென றெண்ணி. (௯௩)

சுகிர மில்லா வேடன் றுயிறுநற் திருநதா னீச
னிசியென நினைந்து தொனனா னீதியிற செயத தன்றென்
றுசிதமாயக கணக்க னேத வொண்டழற சுடலை தனனிற்
பசிதமே பூச மேனிப் பரமனும் பகரும் பினனும். (௯௪)

அதையுண்க் கறைவங் கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணத்திற் சேரந்தான் சித்திரன முததி நலகும்
விதைநிகர் கங்கு றனனில் விதித்ததால் வழிவ ழாம
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னுந் தனனறே. (௯௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிவைமுத னேற்றல் செய்யு
மவவிர தத்தின் மேன்மை யாவபோ கணிக்க வலலா
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென சவலை நீக்கி
மைவிர வியகா மேனி மறவிநின் னாத ரோமெ. (௯௬)

வைத்தமுத் தினையை வாங்கி வழிகொள்வா யென்ன ஞான
விதகன கருணை யோடு விடைகொடுத தருள வேண்டி.
முத்தலைப் படைகொள காலன முதலவனை முறையிற ரூழ்ந்து
சித்தமுந தெளிந்து தேறித தெனபுலத தெயதி ஞானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொடுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளிவெற்பிலொ
ரு புள்ளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணல் கண்ணரு டினந
தொறுமபெறு கணங்களுக, கங்க ணறறலைமை பெற்றி ருந்தபிஞ்ஞ
ரைந்து பைந்தரு வளந்தருந, தங்க முற்றகன கந்தி கழந்திவரு சரா
கள வாழலக மேவினான. (௯௮)

ஆட கப்பொனூல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேடனுறறலாகொள கற்ப கத்தினிழ லுறறடிப்
பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையாகள பலரு கினறருகு பணிசெய
மாட கத்திவவின் யாழின விஞ்சையாகள வரதுபாடநனிவைகினான.

அளவி லாததின மங்கி ருந்துபுக முளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளாவி லாதவ ணருநதி முந்திமிசு சாடியிற் றயிர் நெய தேடியே
களவி னுவிடையா பாடியிற றிருடு கண்ணன வண்ணமுறு கன்றினை
விளவின் மீதெறி முகுந்த வைகணர விநதன வாழலக மேவினான.

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகடுவை குண்டமீ, தண்டர ண்டினாசெய்தொண்டுகொண்டதனி
லான போகமவை யாவுமுண, டெண்ட விராததின மங்கி ருந்துபி
னிருநத வத்தினா பொருநதிடு, முண்டகநதனி விருநதி டுஞ்சதூ
முகன றிருப்பதவி முனனினான. (௯௯)

ஒதி மககொடி யுயர்த்த நானமுக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற்
கோதி றுபபுரவு துயதத பினபுகை கொண்டு முபபுர மெரித்திடு
காதி நதகயிலே யுறறு எத்தினி லரும்பெ ரும்பொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன மருது தந்தருள வினப முறறினி திருநதனன். ( )

கைத வத்தினுயர் வேட னீடு சிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செயத வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவநி சிப்பெருமை சிநதையிற
பெயத ருச்சனை புரிந்து கண்டியில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்த்துளா
யெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்களிலே யையமே. ( )

என்று சூதமுனி போத மாதவாகள் யாரு மேருவி லெடுத்தெய்
லன்று நீறுபட தூறு மாறுபுனை யரச னுகஞரிய வீரசனி [ன
யொன்று பாவவல லிருட்க ருக்கனிக ரொக்கு மெனபதை யுணர்நத
நன்று தேசிகநின் னுலெ னுமுடி துளக்கி நனமொழிக ணலகிஞா.

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று.

சவுமினிச்சருக்கம்.

வா தரா யணனென றேது மறைதெரி முனிவா கோமான
பாததா மகாக ஞன்னிப பரவசத தோடும போற்றிச
சிதநாண மதியஞ சூடுஞ சிவநிசிப் பெருமை யினனுஞ
சூதமா முனிவன மறறை முனிவரா தமக்குச சொலவான. (க)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக் குவளை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக்கயலினங குதித்தங காடக
கோடுறு தவளக கோடு குமிறுநதண பண்கூழந தம்பொன்
னாடுறு மமரா தாமு நாடுங்கே கயநன னாடு (2)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின நெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள் சிநதுங
கருமபுறு வேலி சூழநத கழனியிற் கதிராசசெஞ சாலி
விருமபுறு முதது நத்தி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (ந)

புனறலைக கரியசெங்கட புரிமருப் பெருமை வாயான
மனறலைக கமமூம வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துனறலைப் புனல தாரநது சுரநதுறச் சொரியுந தீம்பால
கனறலைத துண்ண வூட்டிக காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (ச)

நிறம்பயின் முநதூல பெற்றோரோ நீதிமா மறைதூல கற்றோ
திறம்பயி லரசா வாசச சீரகத தாமா கொங்கைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவவாயப் பாாமகள புதலவர் முன்ன
யறம்பயில் குடிக டின்று மந்தநாட் டகத்தி லுள்ளான. (ரு)

வெநதழல வேள்வி செய்யும் விப்பிர னெருவன் முனனாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும பேரா
ளந்தர வானில வாழு மரம்பையை யனையான் மாறன
கநதமா னாநது தண்பூங் கணைக்கிலக காக நிற்பாள். (கூ)

வளமிகு செலவந் தன்னில் வளாநதுவற் சரமோ ரேழிற
 தளவமென மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
 யுளமகிழ் சிறநில கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
 யிளமயி லனையாண மங்கைப் பருவம்வந தெய்து கின்றாள். (௭)

வேறு.

தடங்கி டநதிடுந தாமரை யருமபெனத் தடிததுப்
 படங்கி டநதபாம பேரதுபார் பகர்நதிடத தரள
 வடங்கி டநதிபமருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
 குடங்கி டநதெனக குலவிய கொமமைவெம் முலையாள்., (௮)

வடித்த நெட்டில வேலொடு மாவடு வடிவாட்
 டெத்த செங்கயல சுருமபுவேள கரும்பினிற றெடுக்குங்
 கழிக்க ருங்குவ னைகடமைக கடுதநீள வளனிக
 கொழக்கி னைககுழைக குழைகளிற் குதிகருநீன் விழியாள். (௯)

கருகு கங்குலபைங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீர்
 பருகு மங்குனற பதிகமொத ததிபரி மளங்கண
 மருவி நெய்ததுநீண டளிககுலம விருநதுண மலாநத
 முருக லாததொடை சூடியே முடிக்குமொய குழலாள். (௧௦)

சயிர வங்கவிர தொண்டைமென் கனிகடற பவளஞ்
 செயிர றுஞ்செழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலவம
 பயில கொழுந்துண ரினததையும் பழிததுமைக கடைக்க
 ணயில விடங்கொளு மவாக்கமு துதவுசெவ விதழாள். (௧௧)

சலநத ரும்பொலந தாமரை மலாநிகர் முகத்தாள
 கலநத ருநதட மாபுடைக காளைய ரெனுமா
 வலநத ருங்கட கரிகளை வணக்குமங் குசமாய்
 நலநத ருநதிலந திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள். (௧௨)

தேன லநதரு சருககரை செழுங்கனி கரும்பு
 பாண றும்பொழிற பசங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
 பேன வெணடிறை கடைநதுமுன் றுளவணி பெருமான
 வான வாக்கருண் மருநதெனு மதூரமென் மொழியாள். (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மாங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
 காரின் மேலெழு மினனை நுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுலயர் மதனா சிருந்திடு மல்குந்
மேரின மீதவ நெழுதநின் றெததசிற றிடையாள, (௧௪)

ஊற்றி ருந்தமு தொழுகிடு மல்குலக குலகின
மேற்றி ருந்தா சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காற்றி ருமபசிக் கருந்திடுங் கடசெவிப் படமுந்
தோற்றி ருந்தவென றுலதற குவமையென சொல்வாம். (௧௫)

மஞ்சளு சீர வுனத்துயின் மாயவன் மணக்கு
நஞ்சளு சோவிழித திருமக னுடொறு நயக்குங்
கஞ்சந் தோற்றிடிற் கழியனப் பெடைநடை கறகு
மஞ்செஞ் சீறடிக் குவமைமற் றியாதெதித தறைவாம். (௧௬)

இனைய பேரெழில வாயந்திடு மிளங்கொடி தனைககண
டனைய தந்தைதாய மிகமகிழந் தகமதின் முந்தால
புனையும் பூசுர னெருவனுக் கிசைந்துளம் பொருந்தி
மனையி னுனமறைச சடங்குடன வதுவைசெய தளித்தார, (௧௭)

நாம னுங்கலைப் பனவனு நளிமதி முககதுப்
பூம னுங்குழற் பூவையும் புரிவொடு வைகிச
சோம னுட்புக லுரோணியுந் துவசமீ னுயாதத
காம னுநதுணைத் தேவியு மெனக்களித திடுநாள் (௧௮)

புலந்த றந்துவெம பிணிகளாற புணாந்துபூ சுரனு
நிலந்த றந்துட லிறந்திட நனமதி நீங்கிக்
குலந்த றந்திடா நீதியைக் குறித்தவள் களத்திற
கலந்த றந்துளாள் கலங்கினள் கைமையுற றிருந்தாள் (௧௯)

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிகொழுந்தூந்
தினனிரை புரக்கு மாயாவேயங் குழலுந்திறம்பெறக் கறங்கு சேமணியு
மனவெனக் கனலுங் காமவெந் தீயை யனிலமொத்தனுதின மூட்டக
கனதனக் கிரிகள் பசிலபூததணையிற் கண்படை பொருந்திலளகலங்கி

கோடுவாய கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடை மதன் படைபடும்
பசம்புண், ணுடுநீ டுழற்கோ னுழைந்தெனத் தெனற லுலவநெட்
டியாததுள முருகி, வாடுதா லிடைபோ லங்கமு மெலிந்தது மதன
நோய பொறுக்கரி தாகித், தேடுமா டவர்கள பலரையுங் கரவிற் சிந்
தனை களித்திடச் சேர்ந்தாள். (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற் சணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட்டெ
முந்திறு மாநத, மூலக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விளரிமுாலசெழு
முளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத துடலு மந
நிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலாச்செவ வாயிதழ் வெளுப்பக
கருப்பமுறநிருந்தன ளிப்பால. (௨௨)

அநநக ருறையு மறையவ றொவரு மநிறதன ரவட்கடிந் தகற்ற
வினன்னுற நிரங்கித துணைவிழிப் புனலா லிணைமூல களைக்குளிப
பாட்டிக, கன்னலிற கனிநத மொழிச்சவு மினியுங் கானவழிச சென
நிடுங் காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காலை பிறைநுத் ல
வன்கரம் பிடித்தே (௨௩)

எக்குலத் துளை யார்மனை பேபோ தெவவிடத் தெய்துதி யெ
னன, மைக்குழற் குயிலு முற்றவா நனைத்து மறறவற குணாததிட
மயல்கூந, திகருவிற குணிகு மதன்னுக் குடைநதாண டிங்கிவள
கொங்கைமேற் காநன, மிககுனக் கினியான பதியெனத் தனது
வியனமனை மீதுகொண டணைநதான. (௨௪)

மருவுயித திடுதண மலாககுழ லணங்கு மறறவன றுனுமா மல
நிற, நிருவுயித திடுமைங் கணைக்கிழ வனுந் தேவியு மாமெனக் கூ
டி, யிருவுடற் குயிரொன றுமெனத் தழுவி யினபழுற் நிருநதிடு நா
ளிற, கருவுயித தனளபைங் காவியங் கணணி கணவனுந் தனது
ளங் களித்தான. (௨௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழித்தனன் வேற்றூர்க் கிவருயிாக் கண
வனே குதலுந், தன்னலங் கெடுக்குங் களிமது நுகாந்து தமியளா
யிருநதுகங் குலினவாய, மின்னலந் தருநுண்ணிடைமடக் கொடியும
விரகவெந் தீச்சுட் வெதுமபி, நன்னலந் துறந்து நருநதிடும வேட்
கை நனியுறத் தனியிது புரிவான். (௨௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புணர்ற்ற னல்லிளங் துன்றுறு
தொழுவி, னிடைபுகுந் தருநது மதுசசெருக் கதளு விரங்குமா னீன்
ற கனறினைக்கொன, றுடையதன னகத்திற் கொண்டிசென் நிரவி
னுனருந் திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வா
க்கி மெனநிரி விளக்குமேற் நினைளல் (௨௭)

அவ்வயிற் செகுத்த தாவிளங் கன்றென் றநிறதனளயாநதனண்
மயங்கிசு, செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியா னிததுப், பவ்வநீ ருலகோர் பழித்தகட் குடிதத பழுதுவநத
துவெனப் பயநது, மெவ்வ மிலாம லூனுணத துணிநதான் யாவ
ரே விதிவலி கடப்பா. (௨௮)

புள்ளெனுங் கண்ணுள் புள்ளம தெடுத்தப் புரணிக னுரித்தரி
ந துரிசை, யுள்ளவன் ஞாங்கன வேறவே தமைத்திட் டிவப்புறக
கருணை செய தருநதி, வள்ளவாயக கமல நாயகன பூரு வத்திசை
வருமபுல ரியினவாய, வெள்ளெனும் பனைதது மள்ளினன கொணா
நது வீதியிட் டிவையிசைத திடுவான். (௨௯)

வெயயதீச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மெனகுழக கனரி
னை யொறுத்தின், றையகோ தினறு போயது மறுகி லனைவருங்
காண்மி னென றெறிநது, தையனமீண டிற்பா லெயதினை வே
ளாண டகை பெறு காண்கேட் டெயதிச, செய்யவாய மையின் பி
ழைத்தனை போலு மெனவவட் டேற்றின னிருநதான. (௩௦)

வெறுத்தன னிகவா னங்கவள கொங்கை விழைநலவேடகை
மீதுநதிட், டிறுத்தபேரனபா லனறுபோ லெனறு மினபமுற நி
ருநதிடு நாளிற, கறுத்தவல் விடத்தை நிகாததவெம் பினிகள் கா
யமீ துடற்றிடத தேம்பி, மறுத்தவா மதியை மருட்டுவாண் முகத
தான் வருந்தினண மரணமுற றனளே. (௩௧)

வேறு.

அசசமை யத்தினி லடாநது வாரியிற
கைச்சமைக் கடுநிகா கால தூதுவா
பொய்சசமை மினனிடைப் பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர் வெளவி யேகிஞா. (௩௨)

நததலி றென்புல நண்ணி நண்ணரும்
வெநதிறற் கூற்றினமுன் விடுப்ப தானமுகத
தநதமி நீலினை யனைத்துமாயநது பின
பைநதொடி முகத்தினைப் பாரததுக கூறுவான். (௩௩)

அனறிருட் பொழுதினி லானின கனறினைக்
கொனறிருந தரனறிரு நாமங கூறிய
நனறியிற கெடுநதழ னைகந துயத்திடு
மொனறிய தீவினைக குரிய எலிலை. (௩௪)

சிலைமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம வழங்கி வானதி

யலைமகட் குடினோ னருளிற் கூறினான்
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயெனமே. (௩௩)

அநதக னுணையா லழகின மேனியு
நொநதுடல பொறுக்கொண நோயக னுங்கொடு
கநதமா குவனோநோ கணக ளினறியே
வநதொரு புலைமக ளவிறற்ற ரோனறினான். (௩௪)

அநதவாத துறவிகா ளணங்கு நோயுடன
சிறநதவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலயாதங் குலத்தில் வநதவன
பிறநதகா ரணமினிப் பேசக கேடடிரால. (௩௫)

உம்மையிற கறபொரீது யுளதத வாககொடு
கைமையிற பலரையுங் கலநத தீமையாற
செம்மையின மேனியிற நீய குட்டமும்
வெம்மைகொள சூலேநாய முதல்வி யாதியும். (௩௬)

பெறறன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மறறவா பசிககன லவிகக விட்டுணை
குற்றம தாறபசிக கொடுமை கூடதுய
ருறறவ டேம்பிடு முடலந தாங்கினான். (௩௭)

பலத்தினை மிகததரும் பசவின கன்றினை
வலத்தினிற செகுததுவன ஞ்ரங்கண மாநதலா
னிலத்தினிற புனறொழி னீச னொன்றிடுங்
குலத்தினிறோ னறினள கொடிய நீர்மையான. (௪௦)

எண்ணுநல வினையினை யிகநது தீவினை
பண்ணிட வியறறுகட் குடிதத பான்மையாற்
கண்ணினை யினறிமைக கடலு தெதிடு
மண்ணினமேற ரோனறிமெய வருநதி னாளோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய நிறப்ப
மனையெ னத்தனை மணநதுகொள வார்களு மினறி
யனைய ளூப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தித
தினையி னோநல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

தினாழு திரந்தொரமாத தினாயுநித் தினையிலாள் களத்த
மனாழு திரந்திடக குரைத்தட வளைந்துமெய கூனி
யுரைழு திரந்தவ ருவமமிட டெரைத்தகொக கொப்பாய
நரைழு திரந்துநல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின (சுஅ)

சொன்ன மாநநற் சிவநிசி நோற்றிடத் தொடங்கி
யன்ன மாநகாச சனஞ்செல வநிந்தவா கூடப்
பின்ன மனறிமற ரெருபுலை மடநதைதோள பிடித்தக்
கன்ன லாவய றுன்னுகோ கன்னமீ தடைந்தான். (சுஅ)

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருகதனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின சோறென விரந்து
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோ களிய
னாய விலவநிற குணவிதென றவளகரத் தளித்தான். (சுஅ)

புனமை யாலவ னிட்டகூ விலைதனைப் புசித்தற
கனமை யாலய லெநிந்தன ளாங்கது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிங்க நாயகன றிலையிற
றினமை தீர்ப்பவா சாததிய தழையெனச சிறந்த. (சுஅ)

அறறை நாட்சிவ ராத்திரி யனந்தலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பரையொரு பாகமாம பரமன
கற்றை வராசடை முடியெறி கவினகொளவில் வததற
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன பெறுவான். (சுஅ)

யாம நான்குமன றிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூம மாறழற பசியினுற றுயின் நில ளிருந்தான்
சேம மார்தடந தோகடி தருணனமுன் செலுத்தக
காமா செங்கதிக கடவுளுங் குணபுலத் துதித்தான். (சுஅ)

விடியல் காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேற்பமற றப்புலை யரிவைதோள பறறி
நெடிது சேறலுங் காறளாந் துயிரில நீங்க
மிடிசெய் மூப்புலெந நோய்பசி வருத்திட வீழந்தான் (சுஅ)

ஆத பததழல கொளுத்திய நிலத்திலவீழ்ந தழுநி
யேத முற்றவன் பட்டவெந துயரள விலப்பின
பாத கப்புலை மகளுட றணந்துயிர் பறிந்து
போதலுற்றிடத் தொடங்கியே புறப்படும போதில். (சுஅ)

பணிப்பணிப்புயக கணிச்சியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிககருங் கணங்களை யேவிநீர் மேவிக
குணிகக ருமபுல மகஞயிர் கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ முஞ்சுடர் விமானமோ டிம்பரின வந்தார

(௫௧)

அன்ன காலையிற் புலமக ளாவியைப் பொலமென்
றுன்ன வேவருந திவவிய வருவினிற் சோததுத்
கின்ன ராஜியா பாடிடக கிளிமொழித துவர்வாய்ச்
சின்ன தூவிடை யரம்பையா நடம்பயில் செயய.

(௫௨)

தகக துந்துபி முழுககிடச் சாமர மிரட்ட
வகக ணத்தினி லவிமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெண்ணிறச சோதிவிட் டொப்பறத துலங்கு
மிக்க பேரெழிற் கயிலையிற் செல்லுவான விரைந்தா.

(௫௩)

கண்ண னாயிரங் கண்ணெனென கண்ணென் கதிக
டண்ணெ ன்ணமதிக கடவுளுஞ் சலசநட் புடைய
வண்ண வானக திர வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியககர்விஞ் சையாகள.

(௫௪)

பரிந்து போற்றிரின் தவாக்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிந்த நீளகுரன் மாடகத திவவியாழ் வாங்கிப்
புரிந்த வாசடை நாரதன புகலருஞ் சுருதி
தெரிந்து பாடிய பாடலிற் செவிததுணை கொடுத்த.

(௫௫)

கையின் மானமழுப் பிறங்கிடக் கனறபிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடறுகாந திருண்ட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வண்டுபாண் மிழற்றச
செய்யி னாறுசெங் கமலநோ வதனமுந திகழ.

(௫௬)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசமையாற் பொறிப்பை
விடரு மிப்பணிச சுடிகையிற் நிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டநதினாக் கங்கையா லணிசடா டவியிற்
ரொடருஞ் சந்திர னிரதிர சிலையெனத தோன்ற.

(௫௭)

உழலை சோபவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துப்ப
கழலை நீழலா யடியவாக் கருள்புரி கந்தன
குழலை யாழினை யமுதினைக் குழைத்தன குதலை
மிழலை கேடடுள மகிழ்ந்திடு வாணகை வயங்க.

(௫௮)

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிநா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரீனேததையும் பெற்றசிற் றுதரத
திலக வானுத லுமையுடன் செம்பொன லியனற்
விலகு மாமணி யாசனத் திருநதன னிறைவன.

(ருக)

ஆறு சூடிய வண்ணமுன னநதரத் தியங்கு
மேறு சோமணி விளங்கிய விமானநின் றிறக்கிக
கூறு மிப்பூல மடநதையை வினாநதுடன் கொடுபோய
வீறு சோகண நாதரக கணத்தினில விடுததா.

(சு௦)

எமபி ரானறிரு வுளங்கனிந திரங்கியங் கவடன்
வமபு லாநதிரு மலாமுக நோக்கியிவ வணாக
ணமபு லாமவிழி மாதரோ டிருத்திமற் றதற்பி
னும்பா நாடரு முததியுந சருதுமென றுணாததான.

(சுக)

அனைய எவவுணா கேட்டன ளகமகிழ்ந திருந்தா
ளினைய மாககதை படித்தவா கேட்டவ ரெவரும்
வீனையொ ழிந்தர னருளபெறு வாரென விரித்தப்
புனெரு டுஞ்சடைச சூதனம் முனிவாககுப் புகனருன.

(சு௨)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிறறு.

கண் மாடபா தசச்சருக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின காதை
யோதமற் றுளதொன் றுங்கட் குணாததுவன கேண்மி னென்ன
மாதவத் துயர்ந்த செயய மறைதெரி முனிவா கேட்பச்
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லலுற்றன.

(சு)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனையி ரென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிகைத்தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரொன் றுண்டால். (௨)

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச் சதன்பான் முன்னாட்
பனாக மீ திற் றஞ்சம் பசுந்துழாய் முருந்தன் றோன்று
மந்நக ரளிகும வேந்த னாதபன குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலர்க கடியும் வாளான்.

(சு)

குத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வளை யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னெனனப் பரிந்துயிர் பாது காப்போ
னத்திர நயனச செவ்வா யரிவையாக கனங்க னன்னாண்
மித்திர சகன னுமம் விளங்கிலை யலங்கல் வேலோன. (சு)

குன்றென வளநது வீங்குங் குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மனறலங் கோதைக் கோதை மதயந்தி யெனனு மாதைத்
தனறடஞ் செங்கை பற்றிச் சடங்குசெய தழல்சான் றாக
முனறவ முடிவான மனறன முடித்தவன முயங்கு நாளில். (ரு)

விலங்குபுள கலங்க மாய்க்கும வேட்டமேன் விருப்ப முறறி
யுலங்கெழு வயிரத் தோளா னெண்மலா பொதுளிப் பூதத்
பொலந்தரு சினைகள் வானம் போனவெங் கானம் போவான்
பலங்கொளகா முகப்பட்டாடை பட்டிகை மருங்கிற் சோத்தி. (சு)

செஞ்சுட ரெறிககுஞ் செம்பொற் செழுமணி மகுட நீக்கிக்
குஞ்சிபூந் தொடையிற் சூழந்து குலவிட விசித்துக் கூமை
விஞ்சிய சரிகை சோத்து வெறுக்கையி னமைத்த பச்சை
மஞ்செனத் தோற்றுஞ் சோதி மரகதக் கவச மிட்டி. (எ)

கைப்புடை கட்டி வெனனிற் கடுங்கணைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வளையுங் கண்ணா துதனிகா வரிவில் வாங்கி
மெய்ப்புடை மனங்கா லொத்து விளையுமைங் கதியிற் செல்லு
நெய்ப்புடை மேனி மேக நீனிற் பரிமேற் கொண்டான. (அ)

சங்கொடு படகங் கொம்பு தவிற்றுத் தழங்கி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலையெய வாளி விலலொளி விளங்கும் வைவே
லங்கவை தரித்த தானை யளவில சூழ மணனிற்
பொங்குதுண் ளேரி யோரெண புலம்புக விசம்பு போர்ப்ப. (ஆ)

பெரும்புரி வலைவா கூந்தற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடா கையில விளைந்தெதிர் குரைக்கு ஞாளி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்த்தனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பியிர் தொடையான் கானச சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். (இ)

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வானாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாடுணை திசையேற விடுப்பார்

கலைமான்மனா முயனீடிய களிர்ரோடு களிற்றின்
நிலைபோயற விற்றனமீளிகன் சரமாரி தொடுப்பார். (கக)

கொடிகொண்டிடி தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞ்செவி வளைவாலகல் வாய்நாயகன விடுப்பார்
தடிகொண்டெறி தருவாசுழல் தழுவின் க லுகைப்பார்
பொடிகொண்டிடி நிலனிற்சில பொறிநின்று புதைப்பார். (கஉ)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடாவா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவா
உடவாமுக வனலார்சின வலுநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ஞடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன் மரபுற்றிடு மனன்முற்றரி யலர்போ
பொருமித்திர சகனூற்றொரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றொடு கணையிற்பல மிருகத்தை யொறுத்துத்
சருமித்திற லெவரிப்புவி தனிலொப்பென நின்றான். (கசு)

வேறு.

இவவண்ண நெடுங்காணி லடும்வேட்டம் புரிநதிடும்வ் வெல்ல
கால, மைவண்ணத தடலரக்க ரிருவரொரு வயிறறுதித்தோர் வநது
தோனறிப், பைவண்ணப் பெருமபாநத னேநதுலக மொருகுடைக்
கீழ்ப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக கதிரவேலோ னுடனறருக்கி
நெருக்கியமர் செயகின் றுரால். (கரு)

அந்நிலைகண் டனனவரின் முன்னவனைத் துரநதரச னங்கை வா
ளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாங்கதனைத் தெரிய
நோக்கி, யிரநிலையில வெலற்கரிதென றியையோனும் வஞ்சகங்க
ளியறறி யானே, பினனிவனை வெலவனென மீண்டோடி மனிதரு
குப் பெற்று வந்தான். (ககூ)

வநதரசன் நனனிருதா டொழுதெழுவ மாங்கவனுன் வரவே
தென்னச, சநதணிகுத் திரப்புயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி
லாம, விரதவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெண்ணிவநதே னென
ன முனனங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவாதந தொழிலவறகுக்
கொடுத்தான மனனே. (கௌ)

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திரகர் வந்து தா
ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற்பெ

ருகு நாளிற், நென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிக் கடன்கழிக்குந் திவ
சமுற்ச சிந்தை மேவுந், தன்புலங்கொண் டித்தரத்திற சாலிதவன வர
வழைத்துத் தாளிற முழந்தே. (௧௮)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத தியமுதலர்ச்சனைகளாற்
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, ஸீசனெனத் தருநிருத் னெமமுத்த தொடுதனது நினைவின
வண்ணம், பாசனத்தின் மனிதருடற் றடியுரிநது சமைத்ததனைப் ப
டைத்திட்டானே. (௧௯)

வண்டுபெம் பசுநதுளபத் தொடையான்வெள் விடையானுண்
மலர்க ளுள்ளங், கொண்டிபெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனி
வுடனிக கொற்ற வேந்தன, றெண்பெய் மிவனுடனிக நரநுனிக க
லத்தினிடச் சொனா னென ளு, கண்டுகனற் பொறிகாலக் கண்ணி
னைகள் சிவந் துமிகக் கன்னறு நோக்கி. (௨௦)

மறுவையவித் தொளிருமுழு மதிககவினைத் தனிச்செங்கோன
மன்ன முநீ, ரறுவையுடைப் பெருநிலத்திற றிருவிழநது கருநிறங்
கொ ளரக்க யாககை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தமுங்கிய
ரைக்கணத்துப் பின்பு தேறித், தெறுவையயிற கரனுயாமித்திரசகனு
மனமதன்றி சினமீக் கொண்டே. (௨௧)

மனாதிசுளிற பிழைத்தறியா வெனைசுருளிட் டுனையுனையும் வை
வே னெனனாத், தனாதித்தத்தா மரைக்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்
கண்டு தாழநது தேவி, தினாதிபகோத் திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்
மறை செப்புந் தெயவ, மெனாதினிநீ சபித்தறகா தெவராசாகுவரை
சுரு ளிட்டா ரெனறே. (௨௨)

தனமாடத் தளிரியனின் றுறாததிடலும் பாணியிற்கொள் சாப்
ப்பாணி, பொனமாட வயோத்திரகாப் புரவலனறன் குரைகழற்ருட்
போதிற பெய்தான, சொனமாட மெனக்கறுத்த தக்கணத்தந நீமை
யிறுற் சுடாவேல வேந்தன, கனமாட பாதனைப் போபடைத்தானீ
படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (௨௩)

வேறு.

கனறிய வெருளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரோன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செயத பிழையிது பிழைத்தொன் றென்பா
வினறிவன் புரிந்த தீமை யினறென யோகிற றோந்தான். (௨௪)

வற்சர துதறகட் செவ்வாய் விரிதினா யமுத மாணுஞ்
சொற்சர சுவதி கேள்வன றேனறல்மான றடந்தோ மன்னை
யற்சர னுகிக் கானிலடைந்துசஞ் சரித்தீ ராறு
வற்சரங் காறு நிறிதி மாறுமுன சாப மென்றான். (௨௫)

உளந்தனி லுணர வொண்ணு ஆழ்வினை வசத்தாற கூத்தர்
வளங் கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங் கொண்டு
தூள்ங்கிடத் தோற்றல போலத் தொல்லுருக கரந்து திங்க
ளிளம் பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரக்க னானான். (௨௬)

மைக்கணத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையாக னெல்லாந்
தெக்கணத் தியம் நென்னச சிந்தையில் வெருக்கொண் டேகி
யக்கணத் தகன்று போன ரருந்தவக் கிழமை பூண்ட
மெய்க்கணத் தவாகள சாபம் யாவரே விலக்க வல்லாந். (௨௭)

வேறு.

வடிக்குரன மணியாழிசைமுரன றறுகால் வரிச்சரும் பரறறுபூ
மாலேக, கடிக்குரன மடவா பாறகடற் றினாயின கற்றைவெண கவ
ரிகா லசைப்ப, விடிக்குரன மடங்கல் சுமந்தபே ரணையி லிருந்தர சிய
ற்றிய விறைவ, னடிக்குர னிகரங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னக்க
ணத் தடைந்தான். (௨௮)

பாயகலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோ
ன், காயகதிர துழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன
றுகொன் றருந்தித், தீயவா ளரக்கன றிருதரு காலேத் திருத்தகப்புது
க்கடி புரிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு
மாங்குறத் கண்டான். (௨௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக்களித்தன னெளிக்கதிர் மதி
யிற், றுண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் துண்ணென நண்ணி
யொண்ணிற், முண்டகா சன்னறன குலத்திலவந் துதித்த முனி
வரன் புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண் ணினத்தடிய
ருந்துங் கொள்கையிற் கொல்லுவான றுணிந்தான். (௩௦)

அன்னகா லையிலங் கவன்முகநோக்கி யந்தண னருந்துணைத்தே
வி, மன்னகேள் சால கடங்கடர் மரபில வந்தனை யல்லேநீ முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின் முனிதரு விறகுதீ மூட்டி,
யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் நெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியெனநி
ராகி. (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடத்திற் றுணாவிட் டொழுந்
நின் நிரந்தே, யனறுணாத் திடுஞ்செ"ற செவிக்கொளா னாகி யநதண
ன் மைநதனை வினாவிற, கொன்றுடற குருதி பிழிந்துமுன குடித்துக்
கொழுநதகை கறித்தகல வாயின், மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக்
கெதிராய வெள்ளெலும் பனைததையு முமிழ்ந்தான. (௩௨)

எனசெயவா னுமிழ்ந்த வெனபெலா மடியிட்டெடுத்தனெயதி
யவ வெனபை, மின்செயதீ யதனிற் பெய்திது செயதவேந்தாகோன
றனபதி நேவிப், பொனசெயபூண முலையா முலைநலப் போகம புண
ருநா ளிறக்கவென றுருத்து, முனசெயதீ வினையாற சாபமீ திட்டு
முழங்கழ லாடுபுக கவந்தாள். (௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெ
யவ, வாமுனிவன சாபமகன றாசனிரு மருப்பொருமும் மதநால் வா
யகருஞ், சாமுனிவா பிடிதிரிச ரிகடெந்நதே யரிதுருவந் தடங்கா
னீங்கிக், கரமுனியுந் கணையுமில்லாக காமனென வயோத்திரகா கடி
திலுற்றான. (௩௪)

நெடிதுதினம பிரிந்தகனற் றீர்மையினற் றிரண்ட திண்டோ
ணிருபன ருனு, மடியிணையா மலாகன கன்றிச சேப்பூர் வினாந துநடந
தனபி னோம, பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடகைக களிநென
வேளபெயயும் வெயய, வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருந்தியநத
மதயந்தி மனையுட் புககான. (௩௫)

வந்தவடன றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன
கானி, லந்தநிசி சராகி முனிவனைக்கொன றனையதஞ் லவன்றன்
றேவி, வெந்தழவின் மிகச்சிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளமபு மாதா
தந்தனமீ துறத்தழவி விறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றிவீந்தான்.

ஆதலினு லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவன்கூற வரசன
மோகக், காதலினு லிடைநது செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக்
கடனி லானபோ, னோதகவுற் றில்லமில்லாற் கருமகப்பே றில்லையு
வை றுனிதது நோககிற், சாதகருக் கிகபரத்திற் பலனகிடையாதென
ததேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௬)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந்திட் டெயர்
கால்வேதந், தருபொருளா யைநதவிததைந் தழஞப்ப ணின்றுபெருந்
தவங்க ளாறறிக, கருதருமா மறலிவில கடநதுமுககா ளுமுமுணாநது
கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவ
ம் புரியு மேலவை. (௩௮)

வேறு

கறைவிட முகுததல போலக காயசின மிகுதது வானிற
பிறையெயி றிலங்கப் பேழ்வாயப் பேயமக ளொருததி பற்றி
யிறைவீன வருதத வீதிங கென்னெனப் பன்னு தொன ஹான
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரை வினாவி னானே. (௩௯)

கணிததுமுக காலந் தேருங் கடவுணமா முனிவா துததிப்
பணிததலைக கிடநத ஞாலம பரிததரு ளரசே முன் னாட்
குணிததவா ளரக்க னாகிக கோதிலவே தியனைக கொன்று
பிணிததவெம பாவங் கண்டா யலகையாயப் பிணிதத தெனறா. (௪௦)

அப்பவந் தீப்பா னெண்ணி யலைகடற சேது முனஞ்சு
செப்பருந் தீாததமயாவுரு சென்றுடன மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும பிரமன நனை யுநதிற நநத மாயன
பைப்பணி சடையான வையும் பதிபல வணக்கஞ் செயதான. (௪௧)

உநதுவெண் டிறைநீ வேலி யுலகெலா முழநது சூழ
வநதுமப் பிரமகததி மாறிடா திருதத லாலே
யீநதுமண டலம்போ யோங்கு மிஞ்சிசூழ் மிதுலை ஞாங்காக்
கநதுகொல களிற்று வேரதன கவலையுற றிருநத காலே. (௪௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் குடு
நாதனிங் கிவன மெனன நானில மதிககத தக்கோன்
பாதபங் கயங்க னோவப் பாததிவ னிருக்கும் பாங்காக்
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன வந்தான. (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடம் வடிவேற் றானே நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவினறுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக்கறைதி யெனறான. (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கறறோன் றிசைமுகந் குவமை சான்றோ
னருநததிக் காவியனன வருண்முனி யரக்க னாகி

வருநதுதி யெனனச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்னுப்
பெருநதுதி கூறிப் பினனு நிகழந்தவை பேச லுற்றான். (சுரு)

ஆரக்கனாய வனததி லனனு ளந்தணற் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கென்த தொடாத லாலே
பரக்கும் வெண்டிறைத் தீர்த்தங்கள் பறபல படிநது பொற்கோ
புரக்கவின படைத்த கோயிற் புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன. (சுகு)

எண்ணருந தருமஞ் செயதே லீறினமநதிர நவினேறேன
விண்ணவாக் கவிச ணலகும் வேளவிகள் பலவுஞ் செயதேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன படிவ வுனறன
கண்ணருள பெற்றே னுயயுங் காலமு முளதா மெனறே. (சுஎ)

அனனமா முனிவன றாய வடிமுடி சோததி நின்ற
மனனவன றனை நோக்கி வருந்தலை மதியஞ் சூழும்
பின்னலஞ் சடையாற கனபு பெருகஞ்நோன புகட்குண மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண டிணாந திலே போலு மாளீ. (சுஅ)

மாகமா மதியிற் றேடந்த மதியிற்பன னானகாம பக்கத
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந தோறுந்
தாக்கமாம பசிககூண டஞ்ச றவிரந்துளத் தொருமை கூரன
பாகமா லூரந தனஞ் லருச்சியு னரநதை நீங்கும். (சுகா)

வரையிலக காகத் தொட்ட வானிக டவறா தோங்கித்
தரைமிசை யடித்த கைதான றப்பிடா ததுபோ லீசன
குரைகழற் பதூம நோக்கிக் குறித்தநோன பியற்றி நின்றற
புரையறப் பலிககு மெனனுப் புரவலற் குரைத்துப் பினனும். (சுஓ)

நறநல மதனிலிநத நவையிலா விரத நோற்கிற்
சறநல மிகுதி நனமை தநதிடுஞ் சடுதி யெனனஞ்
குற்றமின முனிவன கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெற்கே
சொற்றறஞ்ளைய வெனனக் கௌதமன சொல்ல லுற்றான். (சுரு)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது காணுயால். (சுரு)

அத்தல னிற்றகை முற்று முணாததிட வாவலலா
முதத நகைத்திரு வுககிறை திககு முகத்தோனற
சித்த நியக்கா மயக்கறு நறறவா சேனாடா
நித்த மியற்று தவத்தின முயற்சியி னிறபாரே. (௫௩)

ஆடு முனிககுமு வாயிர கோடி யரனசீரைப்
பாடு முனிககண மெண்ணில சித்தி படுத்தியோகிற
கூடு முனித்திரன பறபல வுற்றிடு கோகனனம
வீடு பெற்றகினி யப்பதி யொப்புற வேறுணடோ. (௫௪)

அத்துடை மாதவர் வானவா மானவ ரானோமா
சித்துடை யாவெரு வககட மிககிடு திககானை
முத்துடை வால மருப்பணி மாபின முரித்தோனகம
பத்துடை யானகன முற்பக லாசசனை பணவெண்ணி. (௫௫)

லாசிவ லிங்க முறுமபடி வானி லுயாததோங்கு
மோபெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்யாக
கார்பெறு கண்ட னரக்கா குலத்திறை கைதனனிற்
போபெறு லிங்க மனித்தவ னோடிவை பேசுற்றான. (௫௬)

பாாதனில வைக்கி லெடுக்க வொணாது பகாததேமுன
ஹாதரு மூர்தி யொழிந்தனை கைக்கொடு ஹாமேவிச
சாதரு லிங்க மிதைப் பிரதிடடை செயிறபாரி
னோதரு முனை வெலறகுரி யாபிற நிலயெனதே (௫௭)

வித்தக னோதி விடுப்ப வரக்கனும் விடைகொண்டே
சித்த முவநது நெறிக்கொடு பாமிசை செலபோதிற
புத்தமு தத்தினை யறபொடு துயத்திடு பொனனாடா
மத்தக வேழ முகத்த கணேசனை வந்தித்தே (௫௮)

எண்டரு மீச னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொண்டகல கினறன னினறெனா செனறொரு கோளசெய்தே
தண்டரு தாணமலா நோவ நடந்திடை தடைசெய்ய
மண்டனி னீடிய மூடிக வாகன வருகெனரா (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொற்றிட நானமறை யோனாகி
மற்றிர டோளவ வரக்கன வருமபெரு வழிதனனி
னிற்றிட மற்றவ ஹாதனி வந்தவ னேருற்றான
முற்றினி லறபச லத்தை விடுக்க முடுக்குறதே. (௬௦)

அச்சிது வேதிய னங்கை யிலிங்க மளித்தன்னேன்
மெய்ச்சிது நீர்விட மேவிய கால விரைநிங்ஙன
முச்சொலி னினனை விளிப்ப னதற்குமுன் முன்னாயே
வீச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருத்தவ னென்றானால். (௧௯)

அமுமுறை யாக வரக்க னிசைநதய லகல்போதின
முமமுறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கணத்தவ னெய்தாமுன
மைமமுறை யாபொளிர் கண்டனை மண்டனில வைத்திட்டான். ( )

பின்பவ வரக்கர் பிரானவ னுறறழல பெயகண்ணு
நனபுவி யிறசுவை யோடிய தென்று நடுகெய்தித
துன்பொடு பசுதிரு தோளவலி கொண்டு தொடர்நதோடி
வன்பொ டெடுத்திது ம்பெல மென்றான வலியிலலான். (௧௯)

மன்னவ வாதலின மாநில மாபெல லிங்கம்பே
ரென்ன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லங்கைக்கோன
பன்னக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப் படிமீதி
னன்ன லிங்க மெலிநது நிமிர்நது நைந்தங்கே. (௧௯)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனாலார்
நாவி னிடுமபெயர் கோகன மென்றனர் நனிகுரு
மேவி னைநதரு வாள்விழி யம்பிகை யிடமேவுந்
தேவி னருஞ்சுவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய். (௧௯)

வேறு.

யாவின்வடு நிகர்ச்சவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனருள சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன சினங்கொண்டே
காவனைய கைத்திரளார் கன்னறர்க்கன் மறைமலைத்
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனனறன் சினமிகலால். (௧௯)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகவிடமும் விசுமபுமுறப்
படைத்தவரு வெனநிமிர்நது பணைக்கரத்தா விராவண்ணைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கெனன வெறிநதெறிநது பிடித்திடலும். (௧௯)

மறைபோ னென் றுணைநினைந்த மடமையின லீதிழைத்தேன
பிறையோங்கு மணிமகுடப் பெருங்களிதே பிழைச்செய்தே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக கியல்பெனறென நேததுதலும்
பொறையோடு முமைபுதலவன புவியிலரக கனைவிததான. (௬௮)

நிருதாருலத திகலவேந்தே நினதுபிழை யாம்பொறுததற
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோனமுனகவிதத்
வொருபதுமா முடிததலையு முறப்புடைத்தி யெனலே-டுங்
குருதிரிநவ கொளப்புடைததுக குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அன்னதுகண் டெவந்தருளி யைங்கரத்தோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி வினறுனைப்போ விருகரத்தாற
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற சிறதைமகி மூவமெனளு
மின்னிமைறை தன்னிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுநதான். ( )

தென்னிலங்கை யிராணீண்பாற் சிவனுதவத் திறலரககன்
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினு னுடையதா
லிநிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால். (௭௧)

வேறு.

இத்தகையை கோகன்னத் தன்னினென்ன லொருபுலேச்சி யிரு
கண்ணிலலாள், சுததவமு தெனவெருத்த நரைதிரைநோய மூப்புடை
யாள சுருதி போற்று, மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைநது பசிமிரு
த்திட்டகடு காயசு, சித்தமதி விரககமுள்ளோ சோறிடுமி னெனக்கெ
னவோர் தெருவி லுற்றுள். (௭௨)

அத்தெருவின் றிலவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை
மீதின, முததளக்கட விளமுணவென் றிடுதலுமேற் றெறிந்தனளான
முனனுட் டாபித, துத்தமா பூ சித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமீதி னுளத
தனபோமே, பத்தரிமே பச்சிலைபோ லானதவன் பசிமிக்ககண படை
செ யாளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந் திரவியுதித் தெழுந்த பி
னனத், தெருவினிடையிரந்திடவோர் புலேச்சியெதிர் வழிகாட்டச
செலலுங் காலை, மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுமெணற
கீழமயங்கி வீழ்தநங், கொருவியுயிரி பிரிபொழுதிற் பரமனுயர் னைய
கடமை யுற்றுநோக்கி. (௭௪)

சோதருகோ கன்னத்திற சிவநிசியி லுணடிதுயி றீர்த்து விலவத்,
தோதருந் னைந்தழைக்கொண் டெம்மையருச சித்ததஞ் விமைக்குஞ்
செம்பொற், நேர்தனிலப் புலமகளை யேற்றியிங்கு வருதிரெனச

செப்ப வனஞோ, பாரதனிலுற றனவருமயாம் பாரததிருக்க வங்க
வளைப் பணிந்து போற்றி (௭௫)

செம்பொனெடுங் கொடிஞ்சிமணித தேர்மிதி விருத்திமிகு சிற
ப்பி னோடு, மூம்பாமட மக ரிாவெணசா மணையிரட்டப் பைந்தருவி
னுலவை யீன்ற, வம்பவிழ்பு மழைபொழிய வளங்கெழுதுந் துபிழு
ழங்க மழுமா னேந்தது, மெம்பரம னினி துறையுங் களதபுத கிரியின
மிசை யேகி றுறே (௭௬)

ஆதலினிதி திரசகனே நீயுமந்தக் கோகனனத தடைந்து போ
ற்றித, தீதகலுஞ் சிவநிசினோற நிடினுனது வினையனைததுந் தீரு
மென்று, கோக்கலும் பெருந்தவததுக் கோதமனங் கவற்குவிடை
கொடுத்தப் பின்ன, ரேதமினமா தவாகுழ்ந்தவரமிதுல நகானோக்கி
யேகினுளவ. (௭௭)

புண்ணீரின சுடிகமழ்ப் பொருகனததி லொன்னலாதம் புயந்தோ
ய மின்னா, கண்ணீரமை கலந்தொழுகக் கலுழந்தணிபொற கலன
வாங்கக் கதிாவேல வாங்கி, மண்ணீரமை பெறப்புரந்த மன்னவனுந்
தாக்குறறு வருந்தி னோக, ஞண்ணீர்பெற றதுவெனததுன பொ
ழிந்தயாகோ கனனமுற்றா னுவப்பி னோடும (௭௮)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூ ழுப்பதியிற் புகலகோடிப் புனலின
மழகி, நாகாதினை கொழுக்கெழுமா பெலவிலிங்க நாயகனை நண்பிற
போற்றி, மாகமதிச் சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாற்றிச், சோகமிகத தருமபழைய வினைததொடாபி னமுககனைதது
ந் துடைத்திட டானே (௭௯)

வளமைதரு கோகனத்தின் மாகமதிச் சிவநிசியை மகிழ்ந்து நோ
ற்றுப், பழிவினாகும் பிரமகததி பற்றறவே திராதபினணாப் பரமன
செய்ய, சமுலடைந்து பேரினபங் கலந்திருந்தான சிவநிசியைக் கருத்
திலுற்ற, வுளமகிழ்வா னோற்றவாகள் பேரினப வீட்டைவ ருணமை
யெனருன. (௮௦)

என்றுயாநை மீசவனததி விருந்தவிருந் தவார்கிழ்ந்தான் கிரு
கைகூப்பித, துனறுசடை முடிதுளக்கிக் கேட்டுவப்ப விரித்தெதெது
சசொல்லி னாறை, கனறுகொடுஞ் சினமயக்கங் காமமெனு முககுறும்
பைக் கடிந்து நாளும், வென்றிபெறுந் தவஞான நிலையுணாந்து களங்
கமினறி விளங்குஞ் சூதன. (௮௧)

கனமாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

விபரிசுச்சுருக்கம்.

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புண்டர நகதலர னிரவீற பூசனை
கண்டவா கதையினைக் கழறச்சேண்மினென
ஞெண்டவச சூதனு முடைப் தாயினுன. (ச)

பாரினிற புராசலப பதிபு ரப்பவன
போரினிற நெவவாமெயப் புலவு காரியு
மோரியு மருந்தவே லுறைக ழித்திடும்
வீரியன விபரிசு நென்னும் வேந்தனே. (2)

சலா றடரு சிலைகொடு தானுஞ் சேனையுங்
குனறருங் கானிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக் கேழுனமான மறாபுல் வாயகளின
மெனறசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான. (3)

புலந்தரு பூசரா புலனா மற்றுள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதனா
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்தளந தருக்கொடு களிககு நீர்மையான. (4)

வேறு.

மறியலா பக்கங் கலைஞறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னுனகாந்
திதிகளிற் றுயிலுண டிறந்துதன னடியாசிறந்தெப்படிமுடிவிலலாக
கதிதரும பரனை யானினைக் தாடடிக் கடிமலா கூவிலுஞ் சாததி
விதிமுறை வழுவா துள்ளநெக குருகி விருப்புட னருச்சனைபுரிவான

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணங்கிக்
சறறடந் திணிதோட புரவல விரவுங் கலவியிற் றிறவினே நிலலாய
பொறறரு விழுது விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதஞ் சிறவி
ஹறறருத் திடுமுண டியிலொழிந் துளத்தினுவப்புடனபூசனைபுரிவாய.

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவரென்னக் குலவிலங் கனைததையு
ங் கொலசெய, தூனருந் திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயாகுலத தி
ழிகுலத துதித்த, தேனருங் கனிபா னிகர்த்தசொற் கணிகைச சேயி
ழையாமுலைப் போகந், தானருந் திடுத றவிர்த்திலை யிந்தத தன்மை
யென சாற்றுதி யென்றான். (5)

எனறவண் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மினநகை கோடடி
வே லிறைவன, முனறவப் பயளு லிறப்பெதிர் நிகழ்வா மூன்றுகா

வங்களு முணர்வேன், ஹன்றளிக் குலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் ச
ரிசுழால் கேடடியான முன்னங், குன்றெனு மிஞ்சிப் பம்பைமா நக
ரிற் குணாமுக ஞமலியா வுதித்தேன. (௮)

பாலெவென் றழீதை யடுமொழிக் கவுரி பங்கிலவாழ் பம்பைநா
யகன்ற, ஞலையங் குறுகிப் பலிக்கிடு மடிசி லருந்துவான வருந்தியங்
கடையுங், காலையிற் கோயிற கைவினை யாளா கடித்தேனக் கடிந்திட
ககருதி, வேலையில விடம்போற கதைகளை குனித்த விலலொடுங் க
லலொடுந் தொடாநதாரா. (௯)

ஒடினென் வெருவி யாலயம் வலமாயுயிர்பிழைத் துய்குவா னெ
றிக, டேடினென் காணென பவிசொரி பீடத் தினையற சென்றுழி
சசுருதி, பாடிநான் மறையோ பழிச்சிட நெயத்தி பச்சடாததடடெ
டுத்தேந்திப், பீடினாற் பணிமா றினந்தரி சித்தேன பிறைமுடிப் பிஞ
ஞகன் றன்னை. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன் சரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி ய
தனின, மிக்கவா லயத்தை வலமதாய் வந்து விமலனைத் தரிசனை புரி
நது, நக்கனாற் திருமுன் னாவிரீத் திட்ட நனமையாற காலமுன றுண
நது, தக்கவாழ் வுடனா னிலம்புந் தருளுந் தலைவனாத தனாதனி லு
தித்தேன். (௧௧)

இந்தநற் பலத்தைத் தந்தது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதி
ந்து, வந்தநற் றினங்க டொறுங்கலை நிறைந்து வருபிறை குறைபி
றையதனிற, நந்தபன் னான்காம பக்கமென் றுரைக்குஞ் சதூததசி
களிறறவ றும, லந்திவா னதிசெஞ் சடிவவா னவனை யகத்திலவை
த் தருச்சனை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புக்
ன்றனையேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிந்தருண முக்கண் விம
லனை வழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பணிபோற கொடுஞ்சி
கைத் தழன்முன் றொக்குறக் குவித்தவிக் தனம்போற, கரிந்துநீ றுரு
ம் பரமனை நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் க
லன்கிடந் திமைக்குங், கனதனக் குமுத வதியெனுமணங்குகைதொ
ழு தெனதுமும் பவமு, மனமுறத் தெளிந்து சொலலுநீ யெனலும

வளநதரு மல்லிகாச்சு கனத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புற
வாச செனறுதித திருந்தனை முன்னாள். (௧௪)

இறந்தமுற் பவததிற செநநிறத் தசையொன் றெடுத்துவாயக ன
வவிநீ வரலுளு, சிறந்தவெங கழுக்கொன் றுனைத்தொடாந் திடவச சி
வாலயந் தனைவலஞ் சூழநது, பறந்தனை வநது விடைவரை கொடிக்க
ம பத்திடைப் பயந்தொளித திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா
யலகால வதைத்திட வாங்குயிர மடிந்தாய். (௧௫)

சொல்லுமக கங்கம் புறவதா நின்னைத் தொடாந்துகொன் றிடு
ஞ செயல சொல்லில, வல்லினில விழைவி னீகொடுவநத வசைபடு
தசையினை வவவிச, செல்லுங் கென்று வந்துனை வலிதிற் செருத்த
நின் வாயப்படுந் தசையைக், கல்லெறி வினாவி னப்புறங்கொண்டு
போனதக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம் (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடாந்திட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வ
ரலா, லாயபிழிக் கொன்றைத் தொடைபுனை சடிவத் தண்ணெழுந்
னாவீந் ததனாற, பாயதினா யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்புப் பரிசுத்தியெ
பாத்திவன மகளாத, தாயசெங் கமலத் திருமக ளென்னத் தோன்றி
யென றுனைவியு மாளுய. (௧௭)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறம்பூ தெய்தி நலனுடை நீயு நாளு
மொன்றிமுன னெடுத்த காயத் துறபவ முணாததா யாங்கன்
சென்றினிப் பிறகருந் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மென்னடை யனன மனனா யேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பன்னக வேந்த னேந்தும் பார்மிசைச சிறநு நாட்டின
மன்னவ னாவன யானீ சஞ்சயன மகளாத தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென றேளிறி கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோ மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சடாவே லேந்து மன்னவ னாவன யானீ
கடிமதிற் கலிங்க நாட்டிற் கலிங்கர்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தாந் நாட்டிற்
நிருவள ரரச னாய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சீறிப்

பெருகரி யலரை வெல்லு மகதாகோன புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும பைந்தா சூட்டியென றுனைவி யாவை. (2க)

சிறந்ததோ நைந்தாந் தோற்றந் திகழிய லவந்தி நாட்டிற்
பிறந்தர சளிப்பன யானீ பேருல களைததும் போற்று
மறந்தரு வடிவேற் றுனைத தாருணன் மகன்! வந்தென
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில காலம். (2உ)

முருந்தமுழ முறுவன மானே மூவிரண் டாமபி றப்பிற்
பெருந்தமி ழுருத்த நாட்டிற் பேரர சளிப்பன யானீ
யிருந்தவப் பலலை விஞ்சு ம யுதிதன மகனாத தோன்றி
உருத்தவத் திருமா தொத்தெ னம்புட மதன்றி சோவை (2ஈ)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங் கைதவன குலத்திற றேனறி
யெழில்பெறு பதும் வனன னெனும்பெயா பெற்று வாசம்
பொழிமலாப் பைந்தா வேம்பின பூந்தொடை புனைந்து நாளும
பழிபவம் பயிலா வணனம் ப ண்டிநா டளிப்பன யானே. (2சு)

நீயும்ப் பவத்திற செலவ நிறைந்திடும விரத நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிரவேன மனனை கண்ட ணனக் கதிரகொண முத்த
மேயும்மேய மருட்டு மெனறேன வசுமநி யெனனு நாமந்
தோயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றி நீ வளாவா யுனனை. (2ரு)

மங்கல முரசு மாப்ப மன்றலசெய தளிப்பா னுனனிச
செங்கதிா மணிகள் வேயந்த செம்பெ ன்மண டபஞ்சோ டித்துத்
துங்கவேற கரனுன றுதை தூதரி லோலை போக்க
வங்கணவந் தெயதும் வைவே லரசனா யறையக் கேட்டி. (2சு)

கெண்டலகண் படுக்குஞ் சோலை குலவயேந்த தியாதங் கோமான
வண்டலம் வருந்தண பைந்தா வையுங்காத தார மனை
னெண்டலத் தரசா போற்று மிருபசன் றருப தேயன
விண்டலத் தமரா போற்றும் விறலுடை யவந்தி வேந்தன (2எ)

பல்லவ தேய மாளும் பாத்திவன பரணந் தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாசி மனனை
விலலவ னுரின் மாலை மிலைநதிடு நேரி வெற்பன
நல்லொளி முடிசோ மனனா நனமணச சாலை நணண். (2அ)

யானு மங் கெயத் நீயன நிசையளி முரன்று பாடுந்
தேனுமிழ் மலாப்பைந் தானெ நிணடிற் றேளிற சூட்டப்

பாணுவின் குலத்தோர் முன்னும் பார்த் திவரனேக ரீண்டி
யூணமிழ் படைக ளோதி யுருத்தெனனோ டியுத்தரு செய்வா (25)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடலவெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கம தெனன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற புரிதனிற புருந்தபினனர். (26)

அளப்பருங் கால மனபோ டாயிழை நீயு நாணு
முளப்படும பேர்கந் துயத்திட் லெகொரு குடைக்கீழ் மாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோக கீந்த
களப்படுங் கறைய் னுனறன கனைகழல் பூசை செய்து. (27)

வள்ளைவார குழைதோய கண்ணாய மழகளி றென்ன வர்ங்கோ
பிள்ளையாம பெறுங் மனனோன பெருங்கலை யுணர்ந்து தும்பி
களையார கடுக்கை மாலக் கடவுளுக கடிமை பூண்டு
வெள்ளைவான மதியம் போல வளநதுபோ விளங்கு நாளில். (28)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிரமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யநந்த நேநது மாநில மவன்பா னல்கித்
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி (29)

தென்றலங் கன்று சந்தச சினைமலர் வாசம் வீசங்
குன்றமாக தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய மருட்சி நீங்கி
யன்றவன றனனை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப நின்றே. (30)

அரிமந றவருசெய கால யகத்திய னெமககு ஞானத்
துரியந சிவயோ கத்தை யுவந்துப் தேசஞ் செய்வா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெந்தையைச் சிந்தை தனனிற
தெரியுமவ வியோகநின்று சித்தியா முததி சோவேம். (31)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுயரு வெடுதது முனனாட்
சிவநிசி தனனி லீசன றெரிசனங் கிடைத்த பேற்றற
பவமகன் றுய்ய நனமை பலித்தது பாவை நீயு
தவமதிவ விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யெனனா. (32)

ஒருவருந் திங்க டோறு முப்பயக்கத்தி லுற்று
வருசுதூர்த் தசிக டோறு மழுஉலான றனனை வாசந்

தருமலர் கொடுபூ சித்துத் தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி ஞரால். (௩௭)

சிவன் றிருக கோயின் மேவிச் சிவநிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருஞ் சேருவா முத்தியெனறே
சிவனறனை யுணர்ந்து நாளுஞ் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவனறனைக் கடிமை பூண்ட சூதன முன் செப்பி னானே. (௩௮)

விபரிச்சச்சருக முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிடுபாற் கடலடுக் களைக்க ணமைத்தவா லோதன மரு
நது, நாதனற சங்கக் குழையணி காதனகைததுபுப் புரமெரித திடுநா
ண, மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும் வசுநததை தோநனி
கடவுஞ், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனமற் றின்னுஞ் சிவநிசிக் கதை
தொடுத் துணைப்பான். (௧)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்ததூல் வடத்தின் முறைமுறை
குறைவறக கோதது, வைததெனச சிதறி விரிந்தபூம் பாளை மரகதக
கமுகினிற் குலையைத், துயத்தலை கடுவன பாய்ந்துறச சிந்தச சுரிமு
கக கூன்பிடாச் சங்கங், கைத்தலத தெடுத்துக் கமபள ரெறிந்து கடிந
திடுங் காம்பிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைத்துக் கணாதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்று
நித்திலத்தை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக்கு
டைநதுதே னெழுக்கும், வயன்மருங்கெழுந்த கருமபினைக் கவரி மு
றித்திடத் தெறித்தவெண் மணிமுத, தயனமுதிரந் திடுகுற் றவளை
மேற படநொந் தாங்கது பொறுத்திடா தரற்றும். (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டெற் பூக மேறறவொண் டாற்றினங் க
தவி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்கு தீங் கனிசே ராம்பிர மனறபொறி
சிதறு, முலைமுகத் துருக்கிப் பழுததபொற் சளைக ஞற்றமுட் குடப்
பழப் பனசந், தலைவளை குலச்செஞ் சாலிநீள வயலின் றலைத்தலை த
ழைத்துநின் றோங்கும். (௪)

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளரதிக் குழவி
யையனிகள், விரும்புகுமலர்த்தா தினைச்சிறு துதலின் வெணடிருநீறென

சீ சாத்தி, யரும்பெனுங் கலசத துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சினைத்
தொட்டிலவைத தசைத்துச், சுருமபுதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச சா
ணை துயிற்றியே வளாததிடுஞ் சோலை, (ரு)

இனையன வளங்கூர்ந் திடுநெடுநாட்டி. விருங்கலைத் துறையெ
லா முணாநதோன, வளைதுழா யலங்கற கண்ணனு மறியா மலரடி
வந்தளை புரிநது, நினைவருங் காம முதலமுக குறும்பி நெடுமபகை
கடிந்துநீ ணிலததிற, றனைநிகரான சுதநநல் வேள்வி தததனென் று
ளனொரு மறையோன். (சு)

அன்னமா மறையோ னைம்புலப் பகைசெற் றுற்றிய வருந்தவப்
பேற்றற, கனனலவே னெனவோா நனமகப் பெறருன கருதருங்
குணநிதி யவன்பேர், முன்னமுந் தூலின வினைவிதி முறையின மு
டிததபின் முதுக்குறை யுடையோ, னுன்னருஞ் சுருதி முதற்கலை
பயிற்ற வோதின னுளத்திலுற றுணர்ந்தான. (௭)

தூமமார திருண்டு சுருண்டுநீண் டிடுமைச சுரிசுழற் றேகையர்
மருண்டு, காமனா மென்னக் காமுறு பருவ முறறபின் சுற்றைவெ
ண கதிகால், சோமனாண் டளப்பான் முதனவக கிரகஞ் சுகம்பெறு
முகூர்ததநன் னாளோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தனை
மறைப்படி வதுவைசெய் திட்டான. (அ)

வேறு

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயி னிருக்கு மந்நான்
மனபதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைநதன
புன்புல மீதூர்ந் தூழின் பெறித்திடு விதியின் கொட்பாற
றுன்பமும் பகையு நல்குஞ் சூதினமேன மனமவைத்தானே. (கூ)

அறபுள னா தந்தை யறிவுறு வண்ணங் கலவிச
சொற்பயி லாதா னோடு துன்னிவெங் களகந தனனி
னற்பக விரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூடாது
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (க௦)

தனையன்யான் டிற்ற நென்று தாதைகேட் டிடும்போ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன நென்றுதீய
வினையம் தான சூது மறைததனன் விளம்ப முநதூல்
வனைதரு மாற்பன சற்று முணர்ந்திலன் வாழு நாளில. (கக)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயரு துநதை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிக்
காயவனென றுள்ளத தஞ்சிக் கவறுக டவறு செய்யுந்
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித துரைத்தேன் முறறும். (௧௨)

உந்நைதன னெழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த னுளர்
மைந்தாக ண்டககை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக குவளை ாடகண கலுழ்ந்தவ னுரைக்கு மாறறஞ்
சுந்தையிற கொள்ளான வஞ்சக கணிகையர் திறத்திற சோவான். (1)

வாட்டடங் கருங்கட் டுளை மகளிரமேன மனம்பைப போரைக்
கோட்டரு களாந் நானுங் குடிப்பவா தமமைக் கூடி
யிட்டரும பொருள வுவுற நிருங்கவ ருடு வோனா
வேட்டமேன் மனம்பைப போரை யாவரே விலக்க வல்லா. (௧௩)

துனையநீ மையினு னென்று மிசைநதுளா னிலலி னோர்நா
ள்ளைதுயி லமைய நோக்கி யததனமுன னவளபா னல்கும
புனைமணி யாழி தனைபப் பொருக்கெனத திருடிப் போகி
வினையவெங் கவறறி னாடித தோற்றனை வேறென நில்லான். (1)

அநதமோ திரத்தைக் கையி லணிநதுளா னெருவன றன்னைத
தந்தையாய் வேனவி தததன றனித்தொரு மறுகிற கண்டு
சுந்தையிற் கவலை கூடாது தெளிந்தபின் னறிவ னென்றாங்
கிந்தமா மணிப்பொன னாழி யாருனக கீந்த தென்றான். (௧௪)

அரவினமேற் கிடந்த வையத தமரர்கள் பதியே யானுங்
சுரவினிற் கொண்ட தனறுன காத்தலகூ மைந்தன சூது
பெரவிருப் புடையோ னேற்றென புடடகம் வென்றா னின்றிவ
விரனமணி யுழி தோற்றான மேவுவ னுளை யினஹம். (௧௫)

ஒதுதூற் கலைவல் லாய்நின னெருமகன் விலயி லாமென்
பேதுபோற் கோகி கருசெம பொன்புனை கலனகள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருத நானுந தொழிவிது வாகத் தோறபா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்திக் கூற. (௧௬)

கன்னபா கத்திற காயந்த கதிர்நுனிச் சலானை யிட்ட
தெனனவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோக்கி
யுனனதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ வுழையி லுற்ற
னென்னமற றவனீ ராட நீர்த்துறை புகுந்தா னென்றான். (1)

என்னலு நென்ன லுனபா லெண்ணெயட் டயாபோ தீர்த
வன்னகன மணிப்பொன னுழி தருகென மறையேன கேடபக்
கன்னலிற கனிரத மூரல பதேகடன கழித்தத துயத்த
பின்னாய்ன தருவ லென்று பெடபுறப் பேச லோம (20)

நெறியிலபொய புகன்று கறபி வீரல செய்தாண மைநத
னறிவில னுகி வெஞ்சு தாய்யே படிற் னுன
குறியுடைப் பெரியோ தூலிற கூறிப் பீதி நோக்கிற்
பொறியில விலை விட்டுப் போவதே கடனென நெண்ணி (1)

பற்றொரு சற்று மினறிப் பாசிழைப் பவளச செவவாயப்
பொற்றொடி தனையும் பெற்ற புத்திரன றினையு நீத்தன
றுற்றொரு பதியி னெய்தி யுயாகுண கேளவி தத்தன
மற்றொரு மடநதை தனனை மணவினை முடித்து வாழநான (22)

இந்தமா நிலத்தி லிருநாள் யானபுரி தவறு கண்டு
தந்தையிங் கனனை யோடென றனையுந் தணந்தா னென்று
சுந்தையிற கவலை கூடநது செய்வதொன றறியான மைநத
னாதமி றுனப் கேலை யாழநதனை கணாகா னுனாப (2௩)

கறறிலம் பொருளக வீட்டுங் கல்விந் தொழுக மேனமை
பெற்றிலே மஞ்ச லெனபா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பற்றிலே மற்று முள்ள பாசனத் தோக ணடபுரு
சற்றிலே மென்று மாழகிச சலிப்புட னிருக்கு நாளில. (2௪)

அரனிர வதனி வீச னுலயந தனனி லோலிப்
பிரனுயா பூசை செய்பச செல்லுவான பின்ன ரெய்திக
கரவினி மமலற் கேற்று மழுதினைக் கவாநது மீளவா
னிரவினி லற்ற நோக்கி யிருந்தனை றுயிலி லாமல. (25)

எரிபெரும பசியி னோடங் கியாம மோர நானாகும் பூசை
புரிதர நோக்கி வையி வைகறைப் போது தனனி
வரியநல விரத மாற்றி யமலனை யருசகித் தேத்தித்
துரிசறு மறையோன கண்க ளுகியே துயிலக் கண்டான (2௬)

ஆண்டவ னெழுந்து போகி யழுதினை யெடுப்பக் கண்ணிற்
காண்டலசெய யாது மங்குந கனைசுடா விளக்கைக் கையாற்
றுண்டல்செய் தீசன் முன்னாச சோற்றினைக் கவாநது கொண்டு
மீண்டொரு மறையோன காலில் விநாந்தனை மிதிக்க லுற்றான்.

மிதித்தவப் பொழுதி லநத வேதியன் விழித்தது நோக்கிக்
கொதித்தனன களவ னெனறே கூகருர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந திறலி னேரக கடிநகா காப்போர கேட்டங்
கதித்தனா வநது பறறி யவனறலை யறுத்திட் டாரால. (௨௮)

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலநதக னடலகொண்டிடு தூதர்
கைவேலயி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருதோ
ணைவேதர விசித்திரத்தவா நடைகொண்டது கண்டே. (௨௯)

கடுவெங்கரி யுரிக்கொண்டகண் ணுதறன்கண நாதர்
வடுவினறிய மணிதுன்றிய மானத்திடை வந்தே
விடுமினக ளிவன்றனை யெனச்சென்று விலகக்க
கொடுசென்றிடு நமதுதா குறித்திங்கிவை சொலவார். (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீத்திட்
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிநது
மருடங்கிய சூதாடிநல விலைமாதரா மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்சிவ னிருமாலியங் கவாந்தான் (௩௧)

உய்யும்வகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுநதவ முளதோவெனச சிவங்குலி னுதரம்
பெய்யுநதழ னிகாவெம்பசி பெரிதாயெழத் துயினீத்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளினை கண்டான. (௩௨)

அடலசோவிடை யுடையானெதி ரவியுஞ்சுட ரதனை
மடல்சோமலாக கரத்தாலொளி வரத்தூண்டின னதனான
மிடல்சோகொடு வினையாவையும் வீத்ததான்றுயர் நீத்தான
கடலசேர்நெடு நிலமீதுயா கலிங்கத்திறை யாவான். (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் னூத
ரன்றேயவ ரடிபோற்றினிந றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றேய்பிணி யவிழ்த்தாங்குநீர் கொடுபோமென விடுததுச
சென்றேபுலிக குழுவன்னவா தென்றிககினி லுற்றார. (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிநகபொன் மமகரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலையா வளங்கொளுத் தமனென்னு
மாச கனறபே ரொடுபிறந திடுதியென றறைந்தன ரகல்கினரா.

அனைய னப்படிச கலிங்கநாட் டிறைமக னாகமுற பவந்தனன்ற
றனையு ணாந்துறத தொடாமுதக குறைவினாற சங்கரன குலாதோ
கனைசெ முஞ்சடா நெயவிளக கேற்றிறந கடிமுடி நறுநாபம [நா
புனையு மாமலா சாததியே யருச்சனை புரிந்தறம பலசெயதான். (1)

இன்ன வாறுபற பலதினந தீருமங்க ளியற்றியா யிரஞ்சென்னிப
பன்ன காதிபன சுமந்தபா புரநதுநீப் பட்டழிந திடுமொககு
ளன்ன மானுடச சட்டைநீத துத்தரத தளகைமா நகாகாகு
மன்ன னாகிவீற் றிருந்தனன யாவரும வந்தடி தொழுதேத்த (1௭)

சிலப கறகழிந திட்டபின் றெண்டிறை திரிவர நதிசூழ்ந்து
நலமி கத்தருங் காசியிற சிவலிங்க நாட்டியாச சீனசெயதா
னிலகு பேரொளிச சடாப்பிழம பாயச்சசியிருத தியசடைப்பெம்மாந
கலக வாள்விழி மலைமக னோடுமக கணத்தினில வெளிப்பட்டான.

உன்ன ருந்தவம் வியந்தனந் தனதநின் னுளத்தினில் விரப்பறற
தினன தெனறுரை தருதுமென் றுரைத்திட விரவியா யிரங்கோடி
துன்ன ருங்கதிர் விரித்தநின் றனையமெயச சோதியுன னுருக்காண
நன்ன லந்தரு கண்ணினை கூசிடா நலவரந தருகென்றன. (1௮)

காக்கு மாலயன் காணொண வடிவவன் கட்டிலங் கதுவுறறு
நோககு மாறருள் செயதனை மழலுமிழ் துதலவிழிப பெருமானும
பூக்கு மாமலா மணமெனப் பொருந்திய புனிதனை யெஞ்ஞானு
நீக்கு மாற்றி தாவுறை நிமலையைப் பாததிது நினைக்கின்றன். (௧9)

திது தீர்த்தருள் சிவன்றிரு மேனியிற் செறிந்துறைந் திடமுன்னா
யாதுநற்றவ மியற்றின ளிவனென வெண்ணினோக் குறவெறபின
மாது ளங்கறுத் திட்டன ளோர்விழி மறைந்ததங் கவறகநா
னோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான்.

ஊறினின் றவப்பெருமையை வியந்துளத்துவந்தன னினைக்கின்றன்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியிலை விழியிவந் கருளெனனச்
சீறிவெம்பொறிக் கனலெனக் கன்னுதன் சிந்தையுந் நெழுங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்பகம் வழங்கினன பொற்கணரூப வயங்கிறால்.

விழியி முந்தது பெற்றபி னிமககந்தம் வேந்தனும் வியப்போடவ [க
வுழியி ளம்பிறை முடித்தருள் சடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

சிவராத்திரிபுராணம்.

கழிவருங்கயன் மருட்டுவாட டடநெடுங் கட்சவு ரிபைவேரி [முன.
பொழிசெ முநதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழ்சதுவீழந் தெழுதின
மன்று ணட்டமே புரியறன் னைகளான மறறவ ணுடறைவந் [பொற்
தி று தெட்டடுந் பெருநுடைததோழுநுயிருகநியென றிசைத்தான
கு றுந் கிடடிய தனவித்ப் பெருக்கொடு குலவுபுட பகம்பெறறே
யன்று தெட்டடவ னன்னைமர் நகர சளித்தவ னிருக்கிறாளுள். ( )

நு எப மராசிவ நிகியினி.௩ மாலிய மெடுததருந் திடறகீசன
முனப விசுதிவி விளக்கினைத ணுணடிய முறபய னதனாலே
நனபு விசுதல மரச்சரிந் தளகைமா நகாசனக கிறையாகிப் [ன் ( )
பினப ரணறினைப பிரிந்திடந் தோழுமைப் பெருமையும் பெறலுறறு

சேறறி னுசெழுந் தாமரை கண்ணனுந் தேடருந் சிவனமெயயி
நீற்றி னு னறிருக கோயிலி னுயாசிவ நிகிகளி னெயகநீப [ண
மேறறி னுபெறும் பேறறினை விரித்தெடுத தியம்பவேண டிடினெ
னுறறி சாமுகம் படைத்தருள விரிஞ்சனு நவின் றிடற கரிதாமால

அனறி யெண்ணிரண்டாமுப சாரத்திற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யீயினு மாயிர கோடியாயப் பலனலகு
மெனறி ருட்குறும் பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெவ கநிரென்னத[ன்.
துனறி ருஞ்சடைத துறவாகேட டிவப்புறச சூதனண் டிரைசெயதா

சூபேரச்சருக்க முறறிற்ற.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கீழனிமலை கயல்கள்வள்ளைக் கொடிகுதிப்ப தெனக்குழைபாய்
கருங்கட் பைந்தாசு, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முததவ கொடுப்போன போரி, னுழனிமலை கடக்கரிதென றருக்கனு
ளந் தடுமாற வவுணாக் கொன்று, பழனிமலை குடிபுகுநத பகவனி
ருசரணமலர் பரவி வாழ்வாம். (க)

அங்கிராப் பிரகுவிட பன்றதி சியத்திரிகா சிபன்சு பேதன
பங்கமில்வான மீகிசு பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன்
றுங்கமுறு புலத்தியனற் சுசிலனு ரதனமரிசி சுகனமார்க் கண்ட
னெவகுமிசைபெறுசனகன முற. லன்முற்படு முனிவ ரிவர்க்க் யாரும்.

பாடளிகு மதவளிகும் பசுநதுளவோன் முதலமர படிவா யாகருங், கேடளிக் வருங்கடுவுண் டவனருளசோ சூதனமுநங் விள ர நோக்கிப், பீடளிகருந் தவ முனிவ சிவநிசினோற் றவாககிற் றத பின் பேரினப், வீடளிபப் தனறிய்கம விழநதனவு மளிகருமோ வினம பு கெனரா. (௩)

அரவுமதி முடிததசடை யானிரவிற் கண்படைநீத தருச்சித் தானல், குரவுதுகன படுததிநெடு நிலத்தினியிரு செலவமெல்லாங் கொடுக்கு மைந்தாய், விரவுகொல் முதற்பாவ வலவினையி னவோயி டுகி வீடு நலகும், பரவுமிதி னிகழ்காணத் யொன்றுளதென றுயாது தன பகாவ தானா. (௪)

காலிகோத் திரத்தியலபிற் புரத்தருளுங் கண்ணன் முதல் கருதற் கொணனாக, சூலிகோத் திரத்தவாகொண் டெயிலொருமுனை றழற்க ளித்த தொல்லோன றிங்கண், மோலிகோத் திரவருளேபெறக்கணடி யறையுமறை முறையி னினனோன், சாலிகோத் திரனென்பபோ தரி ததுடையா நெருவனுளன றவத்தின மிககோன். (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுயா வினமணிகண் மணியெனவே விளங் கும் வேத, மோதியுணாந் தறிவரிய கிலககடலின் கரைகடந் திட மொ டுநால் வல்ல, வாதியா வென்றுசநதி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வழுவா தாற்றிச, சாதிமுறை தவறா னீதியுட் னெடிதுதினஞ் சரி க்கு நாளில். (௬)

வம்பலிமுங் குழனமனைவி மக்கள்சுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நா ளுஞ், செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க னைக்கமின்றிச சிறு மை மெய்த, வெம்பரம் னருளிதுவோ வெனசெயவே னென்னமன த கெண்ணித் செனபாற், கும்பமுனி வரணிருக்கு மிடநதேடிச செ வ்வெனன் குறிக்குக கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண் டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்த் சலதி பேமுந், தடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவ னடி குமகிப் பாரறி, விடங்கலுழ்பற் பணிவாயி லகப்படுமெண் டெ மெனன் மிடிவாயப் படடேன், றிடங்கொடுள்ளந் தேறியுபயம் படி யடியேற் குள்தருடகண் செய்தி மெனாண் (௮)

ஆங்கவனு முளத்தருளகூ ரத்தணை முகநோக்கியவனி மீ திற், றீங்கசுற்றுஞ் சிவநிசினோற் றிடிவலறுமைப் பெருங்கடலின் றீரங்கா ண்பாப், பூங்கமலத் தயனாலும் புலரிய போகமெல்லாம் புசிததுப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட னிகழ்த்தி
ஏனெல். (௯)

ஆனையசிவ நிசினோறகு முறைமறையா கமப்படிநீ யடிய நே
னுக், கினைப்பரி செனவிரித்திண டியமபுகென விருக்குமுனனா வியம
பும் வேதந, தனையுணருங் குடத்தனய னவவிரதந தனேனோறகுந த்
னமை யெல்லாங், கனைகடலுண டருடிருவாய மலாந்தவனுட் புலங்
களிக்கக கழறிப் பின்னும (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலைமை புகலற பா
ற்றோ, வெநநிலமுந கொழத்தருநற் றலத்திலிருந திவவிரத மியற்ற
லுற்றா, னன்னிலவித தெனவோங்கிச சினனாளிற் பெந்துபய னல
கு மெனன, வநநிலமு மெனக்கறியச சொல்லுதிநல லொதிபயிலு
மறிஞ வெனனான். (௧௧)

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிறங் கொண்டிடு மெயச
செய்ய செங்கண், மாதவனம் புயனறவள வாரணத்தின வரும்கவா
ன வானில வாறோ, பாதவன சம்பரவ வுமையாளோ டெமையாளும்
பரமன் வையும், வேதவன மெனதுலகி லொனதுளதங் கதனறகை
யார் விரிகக வல்லார். (௧௨)

முன்னுருவம் பல்வெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைக்கிழங்கே மூ
லமாகப், பின்னுருவ மெடுத்ததுலும் பித்தருமத தலத்திறக்கப் பெற
றாரென்னிற், பொன்னுருவச சடாமெளலிப் புனிதனா ரகப்பிரமம்
போதிக் தாதித, தன்னுருவந தருவதனா லத்தலத்துக் கினைபுகலச ச
ரிவே றுண்டோ. (௧௩)

பொன்னிமுத னதிப்புனல்பாய் புலவுகமழ் கடற்றீரப் புளிநந
தோறுங், கன்னியினம் பெடையொடனனங் கலநதுவளங் காடமும்
றைக்காட்டு வேணிச், சென்னிதனின மதிமுடித்த சிவபெருமான ச
ந்நிதியிற் றிருமுன னாக, வன்னிமர மொன்னுளதாங் கடியாவினைக் கா
செடும் வன்னியாமால் (௧௪)

விண்ணவாபு சனைபுரியா மறைபொழுதும் வழங்கியவே திப
ரகோலகோடி, மண்ணவரை வருத்துகின்ற மன்னாநெறி பிழைத்
தொழுகும் வணிகா முனனா, வெண்ணவரும் பின்னவாசந் சரசாதி ய
ரிவையாமற் நிவரீ றாகப், பண்ணவாநா டெனத்தருமத் தலமேவும்
பொழுதெநதப் பதகரேனும. (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிகருடைந்தீர் வம்மினது தீர்
ப்பன யானென, நறைபறையிற் கறங்குதிரை மறைநதிகக ணடை
நதுகுடைந் தாடிக கோடிசு, துறையதனிற படிநதுமுதற் சுருதிதொ
ட்ட வாரிதனிற றேயநது தொனனான, முறைவழுவா துன்னியணி
கன்னிகையிற் துன்னியநநீர் மூழ்கி யேறி. (௧௯)

விடமுனிய வருமமையசு திமையவாககா வுண்டுவிட விண்டு ப
ண்டு, சடமுனியிற் குனிதநுநகைத் தெய்வொருமுன றழற்கனிதத
தலைவற் போற்றிற், றிடமுனிய பொருளனைத் ஞ சித்தியுற் முத்தி
யிலுஞ் சோவ ரெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப் பெருமை பெல
லா மவற்சறியக கூறிப் பினனும். (௨௦)

அத்தலமா ஞாகாசி யமபலமற் றெவற்றினுகு மதிக மென
றே, முத்சலமும புகழுவரு முனிவரனை வருமொழிநதார் மொழிய
நின்ற, வெததலமு மதிககுமிநதத தலசத்திலிருந திவவிரத மியற்றிற்
சித்தி, கைத்தலத்தில வைத்தநெலவிக கனிபோலக் காண்டியெனக்
கழறிப் பினனா. (௨௧)

நலவலனை யதனமலை நங்கையொடு கிராதருந் நண்ணிக காளி
ந், செலவலனை வருங்காண வெலவலருசு சுனையெனசு செய்யாததப
போசெய, மலவலனை யுளத்திருத்தி மறைவலனும் வாதாவி மடியச
சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா மே
வ லுற்றன. (௨௨)

உற்றவனுற றிடும்புனித தீரத்தமெலலாம் படிந்தாடி யுயர்பொ
ற்கோவில, சுற்றிவலம் வந்துகொற்ற வீரகத்திசு சேதகன்ற டொ
ழுது முனனா, ளற்றமினா மறைநறைப்போ தாலருசசித் தருளி
றைசே வடிக்கள போற்றிக, குற்றமில்லா ழைப்பழித்த மொழியம
மை துபுரத்தான கும்பிட டேத்தி. (௨௩)

ஒருபொருளை யுணர்ந்திருக்கண் பனிதூங்க முப்பொழுது முய
நால வேதந், தருபொருளா மஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யறுதொ
ழிலோ தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும் படைத்த
ளிகருந தனமையினா மணனோ விண்ணோ, ரிருபொருளென நி
மையனமாற் கெட்டாத பதம்பெறுவா னிதயத் தெண்ணி. (௨௪)

சிவநிசியாஞ் சதுர்த்தசியிற் றிங்கடொறுந் துயிலுணவு சிறிது
மின்றித், தவமுயல்வா னீராடி விலவமுடன் கந்தமலர் சந்தஞ் சாத்

திப, பவமறமந் திரநவின்னு பரிந்தநிவே தனம்புரிந்து பாடி யாடி,
நவநகமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடிதது நடத்தது நாளில. (1)

கூடுகடைய தலைச்சேவற றுவசனைப்பெற நெடுததவிடைத் துவசன்
பெற்றற, னேடுகடைய மனககமலத தருகதியருச சித்திமோ ரிரவி
னாப்பண, கோடுகடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெள்விடைமேற
கொண்டி கூடநதற், காடுகடைய மலைமகளோ டெதிராநினுன மறறவ
னனண களிகக மனனே. (2௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிரமாங்கா மரமுரன்று பிரசமாந்
த, நறைகாட்டுங் கொணறைபந்தா ணிசகிலகு திருமாபு நயன மூ
னறும, கறைகாட்டுங் கநநாமு நகாசகிண புயநான்குங் கண்டிமு
ததி. . துறைகாட்டுங் கடற்றீரச சுருதிவனத் திறைவனடி துதித்
தல செயவான. (2௪)

வேறு

களககோலவல விடமுண்டருள் களததாய்கவின் நருஞ்சா
மளசகோமளத திருமேனிகொண மலைமதின மணுளா
தளககோகன தககண்ணினன நருவேடனைச சுமீதீக
குளககோவுடை யானேருறிக குளகோவுடை யானே. (2௫)

சுடுஞ்சுரத தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்காணவா குலநதோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தெடுங்காயகனை யெனமாவுவரத துனனாபுர முன்னா
பாடுங்காாமுகத தானேயொரைந தழகாமுகத தானே. (2௬)

சமபுகளை இளையினகளை தானுபவர மீனா
மொய்ப்புற்றிடு கொடிமன்னவன முன்னேகொடு வந்தா
யமபுறகன முடியாமவிற லரிதேடரு மடியாய
சமபுகுறையானேகயக கடிபுககுழையானே. (2௭)

சாகுளரிப் புனலவைமையி னிடிடங்கரை கொடியிற
ஹாசசொரி மணகூடை சபநசேயடி பட்டாய
கோரசனை மிககாகிய கொககினசிறை யாகி
னாரச்சடை யானேநினை யாரச்சடை யானே (2௮)

கலைமாமறை யயன்றுறு கற்பகநொறு நலகுந
தலைமலை புனைநதாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையார்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தானே
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௬)

சிலைதனாண்டனி லுதிதேதோங்கிமண் டிகை, தேங்கமுன் சிரித்தே
யுலைதநாண்டுபொன னிறகதீயவ னுடற்கீண்டிடு மரியை
யலைததாவகுயிர கொளச்சிம்புள தாளுயயி லாரமுத
தலைத்தானேயி னுனேபுலித தலைகூட்டினேயி னுனே. (௩௦)

பண்ப்பாம்பரைப் பரவை கருநம பரவைப்பெரு விரக
முணாசகாவகென விடுஞந் தாற கொளசகய நட்டாய
மண பூயுதன் குடைநூங்குமை வ லணமயிர லைத
துண பூங்குணி யானேயி னுனேயி னுனேயி யானே (௩௪)

சுதைகரு பநன முலைமாதைய, உலாபுலிச
வனை குடம்பழி தனைமாதறிடு மணிகுணி கை யுடைமாய
பனைகடும்படி யடலாரகொடுமயி ரேசம நபருட
துடைகருங்குழ லானேகரத தொ ளாபொங்குழ லானே. (௩௮)

சலத்தானமிகுங்கொடியே-னீசை தருவீணையின கொடியோன
புலத்தானரி யிருநானகுடன பொருதனறடல் புரியு
முலத்தோடலை நெரிபட ிர னுட்கும்படி யுனறு
மல கொளகத தாட ரதிரு மறைக்கானகத தானே. (௪௨)

துன்பந்ரு பிறவிப்பிணி தொலையுமபடி நிலையா
மன்பங்குயி னிழுதிடடென வகநெசருரு கிப்பூ
நன்பங்கய நிகாநின்பத நாளுநதொழு மடியாக
கின்பநதரும பித்தாவர மெனைவீரும பித்தா. (௪௬)

வேறு.

என்றுபல துதிக்கறி யானகத மிருத்தபுன விருகண் சோரத,
துன்றுமயிப புளகமெழப் பரவசனய் வீழ்நதெழுநது தள்ளி யாடிந
தனறுணைச்செங் காவகூப்பி முடியிலவைத்தப படியினினேறண் த
னனோ நோக்கிக, கன்றுசினக கருங்காலன தனையுதைத்த செங்கால
ன பழறு மனறே. (௪௯)

உவரிவளை நெடுநிலதகி லுடற்கணிலா கண்டலன்போ லுவுப்பி
னேடுந, துவரிதழ்வாய மனைவிமகா நுழமிரு போகமெல்லா துய
த்துக கற்றைக, கவரிசிலர் புடையிட்டக கணங்கனெதிர கொண்ட

ழைப்புக் காய நீத்துத், தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி
யெனச சாற்றிப் போனான. (நக)

அஃதுமுத லனகைநகாக கதிபதிபோ னிதிபலபெற் றவனி மீ
113, நுனற்பல போகமெம் லாந துயத நெடு நாடகழித்தத துதித்
ய வாணோ, நீ நறுதொழப ப ஸுசலியும புலிமுனியுங காணநித்த நி
ருசுதந திலிஷ்டமன்முத ி ல டிபபொற்பூவடிவாரு சேவடியின ம
ரு வி னானே. (நக)

ஈதுமுத னிகழகாணத பாரேனுஞ் சிவநிசினோற் றிடுவோர் பேறி
ங, கோழுவதெ னு ன ி மை சனபெறுவ ருலகமதி னுடலம்
புடாற, ருதவிழபூய ி னாறையந கராச சடைமுடியோ னிருசர
னாரு சாராவா ரென ந ழுனி வரனமுனிவ ரனைவருங்கேட் டெளம
மச சொனனான மனனே. (நக)

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி னுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிநல லாளினம்
வாழி நானமறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே. (நக)

சாலிகோத்திரச்சருகக முற்றிற்று.

ஆத கூடிய விருத்தம், எகடு.

சிவராத்திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

மகாபுராணம், டாக்டர்

உ. வே. யா. பி. ராஜ்

